

இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப் பரவலாக்கத் தீர்வு

ஆகஸ்ட்
2016

மாநாட்டு நடைமுறைகளும் விளைவுகளும்: மாகாண
சபைகளின் மாநாடு

பதிப்பாசிரியர் அசங்க வெலிக்கல
மாற்றுக் கொள்கைளுக்கான நிலையம்

தலைப்பு: இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப் பரவலாக்கத் தீர்வு, மாநாட்டு நடைமுறைகளும் விளைவுகளும் மாகாண சபைகளின் மாநாடு, ஆகஸ்ட், 2016

பதிப்பாசிரியர் : அசங்க வெலிக்கல

ISBN: ISBN978-955-4746-81-7

Bar Code: 9 789554 746817

வெளியீடு : மாற்றுக் கொள்கைளுக்கான நிலையம் (CPA)

வெளியிட்ட ஆண்டு: செப்டம்பர் 2016-

அச்சு: : சொப்ட்வேவ் ரெப்ரோகிரபஸ் (பிரைவேட்) லிமிடெட்

இவ்வெளியீட்டிற்கு பங்களிப்புச் செய்தோர்:

Schweizerische Eidgenossenschaft
Confédération suisse
Confederazione Svizzera
Confederaziun svizra

Embassy of Switzerland to Sri Lanka and the Maldives

WESTMINSTER
FOUNDATION FOR
DEMOCRACY

DEMOCRACY
REPORTING
INTERNATIONAL

உள்ளடக்கம்

1. முகவுரை
2. பதிப்பாசிரியரின் அறிமுகம்
3. மாகாண சபைகளுக்கான மாநாட்டின்போது இணக்கப்பாடு காணப்பட்ட விளைவுகளின் இறுதி உள்ளடக்கம்
4. மாநாட்டு நடவடிக்கைகளின் சாராம்ச அறிக்கை
5. இலங்கையின் புதிய அதிகாரப் பகிர்வுத் தீர்விற்காக மாகாணசபை மாநாடு பற்றிய சில அவதானிப்புகள்
6. சர்வதேச நிபுணர்களின் பிரதிபலிப்புகள்
7. மாநாட்டு நிகழ்ச்சி நிரல்
8. பங்குபற்றுநர்களின் பட்டியல்

முடிவுரை

1996இல் ஆரம்பத்திலிருந்து, மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையமானது(மா.கொ.நி.) [Centre for Policy Alternatives (CPA)], இனத்துவ மோதலின் அரசியல் மற்றும் அரசியலமைப்பு இணக்கப்பாடொன்றிலும் மற்றும் ஆதரித்து வாதாடுதலிலும் அத்துடன் நாடு முழுவதும் ஆட்சிப் பற்றாக்குறையைச் சரிக்கடிக்கட்டுவதன் வழிவகைகளில் ஒன்றாகவும் அதிகாரத்தைப் பரவலாக்கத்தினதும், பகிர்வதினதும் மீதான விஸ்தாரமான ஆராய்ச்சியிலும் ஈடுபட்டுள்ளது. இதன் பிரகாரம், மாகாண சபைகளின் இன்று வரையிலான அனுபவத்தினால் அறிவிக்கப்படுகின்றவாறு அதன் ஆராய்ச்சியினதும் அத்துடன் ஆதரித்து வாதாடுதலினதும் குறிப்பாக, தமது பணியில் அவர்கள் எதிர்நோக்குகின்ற சவால்களையிட்டு முக்கியமான தெரிவுசெய்யப்பட்ட சபை உறுப்பினர்களினதும், அலுவலர்களினதும் நேரடியாகக் கிடைத்த பொறுப்புக்களினதும் மீது குறிப்பிட்ட வலியுறுத்தலை மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் முன்வைத்துள்ளது.

2008இல் இதையொத்த ஓர் ஆராய்ச்சி நிகழ்ச்சித்திட்டத்தினைப் போன்று, தற்போதைய முறைமையின் சீர்திருத்தத்திற்கான அனுபவங்களையும், கருத்துக்களையும் பரிமாறுவதற்காக சகல மாகாண சபைகளிலிருந்து தெரிவுசெய்யப்பட்ட சபை முக்கியமான உறுப்பினர்களினாலும், அலுவலர்களினாலும் ஒன்றுசேர கொண்டு வரப்பட்ட நடைமுறையிலான அரசியலமைப்பு சீர்திருத்த நடைமுறைகளின் சூழமைவில் இந்த நடைமுறையிலான நிகழ்ச்சித்திட்டம் நடத்தப்படுகின்றது. இது தொடர்பில் அவர்களது வளமான பங்களிப்புக்காக பங்கெடுத்தவர்களுக்கு மா.கொ.நிலையம் நன்றி கூறுவதுடன், அரசியலமைப்புப் பேரவையில் பரவலாக்கத்தினதும், அதிகாரத்தைப் பரிமாறிக்கொள்வதனினதும் மீதான கலந்துரையாடல்களை இம் மகாநாட்டின் வாதப்பிரதிவாதங்கள் அறிவிக்கும் என நம்புகின்றது.

கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து

நிறைவேற்றுப் பணிப்பாளர்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (மா.கொ.நி.)

பதிப்பாசிரியரின் அறிமுகம்

நீர்கொழும்பு, ஹெரிட்டன்ஸ் ஹோட்டலில் 2016 ஓகஸ்ட் 6இலும்,7இலும் நடைபெற்ற இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப் பரவலாக்கல் இணக்கப்பாடொன்றின் மீதான மாகாண சபைகளின் மகாநாட்டிலிருந்து இந்த வெளியீடு உதயமாகின்றது. சுவிஸ் வெளிநாட்டு அலுவல்களின் சமஷ்டி திணைக்களம் [Swiss Federal Department of Foreign Affairs (FDFA)] இடொமோகிரஸி ரிப்போர்ட்டிங் இன்ரர்நஷனல் [Democracy Reporting International (DRI)] மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான வெஸ்ட்மினிஸ்டர் மன்றம் [Westminster Foundation for Democracy (WFD)] ஆகியவற்றின் ஆதரவுடன் மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினால் (மா.கொ.நி.) மகாநாடு ஒழுங்குபடுத்தப்பட்டது. மகாநாட்டில் சகல ஒன்பது மாகாண சபைகளிலிருந்து பேராளர்களும் அதேபோல ஒப்பீட்டிலான பரவலாக்கத்தினதும், பல்-மட்டத்திலான ஆட்சியினதும் உள்ளூர் மற்றும் சர்வதேச நிபுணர்களும் பங்கெடுத்தனர்.

தனிப்பட்ட மாவட்டங்களின் மட்டத்தில் முழு நிறைவான கலந்துரையாடல்களினதும் அத்துடன் சிறியதாகப் பிரிந்துள்ள குழுக்களினதும் ஊடாக அதிகாரப் பரவலாக்கல் தொடர்பிலான பிரச்சனைகளினதும் அத்துடன் வேறுபட்ட கருப்பொருள்-சார்ந்த பிரச்சனைகளினதும் மீது மகாநாட்டில் பங்கெடுப்பாளர்கள் ஈடுபட்டிருந்தனர். மகாநாட்டின் வாதப்பிரதிவாதங்கள் நிபுணத்துவத்திலும், அனுபவத்திலும் வளமானவை என்பதுடன், அரசியலமைப்புக்கான பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தின் கீழ் பரவலாக்கத்தின் நடைமுறையிலான வரைச்சட்டத்தின் செயலாக்கத்தின் அண்ணளவாக மூன்று தசாப்தங்களுக்கு மேற்பட்ட செயன்முறை அனுபவத்தையும் பிரதிபலிக்கின்றது. அந்த வரைச்சட்டத்தினதும், அனுபவத்தினதும், பலங்களினதும், பலவீனங்களினதும் பின்னணியில், புதிய அரசியலமைப்பொன்றின் கீழ் பரவலாக்கல் திட்டமொன்றை வடிவமைக்கும் போது கரிசனைக்கெடுக்கப்பட வேண்டிய முக்கிய பிரச்சனைகளுக்கான கவனத்தை இந்த வெளியீடு ஈர்த்தெடுக்கின்றது. இலங்கைக்கு ஒரு புதிய பரவலாக்கல் திட்டத்தை அவை விருத்தி செய்கையில், இந்த ஆவணத்தின் உள்ளடக்கத்திற்கு அரசியலமைப்புப் பேரவையின் முன்னெடுத்தல் குழுவும், அரசியலமைப்பு பேரவையும் கருத்தாழமானதும், முடிவிலானதுமான கரிசனையை வழங்கும் என நம்பிக்கை கொள்ளப்பட்டுள்ளது. அரசியலமைப்பினை அமைக்கும் நடைமுறையின் குழமைவில் சமூகத்தில் இடம்பெறுகின்ற பரவலாக்கம் பற்றிய பொதுசனக் கலந்துரையாடலை பரவலாக்குவதற்கும் அத்துடன் ஆழமாக்குவதற்கும் இந்த வெளியீடு உறுதுணையாகவிருக்கும் எனவும் நம்பப்படுகின்றது.

பின்வரும் உறுதியான அம்சங்களை வெளியீடு கொண்டுள்ளது. மாகாண சபைகளின் மகாநாட்டில் உடன்பட்ட முடிவுகளின் முடித்துவைக்கும் வாசகம் பிரிந்துள்ள அமர்வுகளிலிருந்து பெறப்பட்ட தனிப்பட்ட மாகாண சபைகளின் பரிந்துரைகள் அத்துடன் மகாநாட்டுக்கு வளமுட்டிய சர்வதேச நிபுணர்களின் பிரதிபலிப்புகள்.

இரண்டு நாட்களாக இந்த முக்கியமான பிரச்சனைகள் மீது உயிர்த்துடிப்பான ஈடுபாடொன்றுக்காக சகல பங்கெடுப்பாளர்களுக்கும் ஆராய்ச்சி ஆதரவை வழங்கியும், அறிக்கையிடுனர்களாகச் செயல்பட்டும் மகாநாட்டை ஒழுங்குபடுத்துவதற்கு பலதரப்பட்ட வழிகளில் பங்களித்த மா.கொ.நிலையத்தின் சகபாடிகளுக்கும், மிகவும் பயனுள்ள ஆலோசனையை வழங்கிய சர்வதேச நிபுணர்களுக்கும் அத்துடன் இறுதியாக இந்த முன்னெடுப்புக்களை வெறுமனே நிதிசார் ஆதரவை மட்டுமன்றி ஆனால், புலமைசார் உள்ளீட்டினையும் வழங்கிய மா.கொ.நிலையப் பங்காளர்களுக்கும் நன்றி கூற விரும்புகின்றேன்.

கலாநிதி அஸங்க வெலிக்கல

ஆராய்ச்சி சகஅங்கத்தினன்

மாற்றுக் கொள்கைகளுக்கான நிலையம் (மா.கொ.நி.)

இலங்கைக்கான புதிய அரசியலமைப்பில் அதிகாரப் பகிர்வு:

மாகாண சபைகளின் பரிந்துரைகள்

2016 ஆகஸ்ட் 07 ஆந் திகதி இடம்பெற்ற

மாகாண சபைகளுக்கான மாநாட்டின்போது இணக்கப்பாடு காணப்பட்ட பெறுபேறுகளின் இறுதி உள்ளடக்கம்

அறிமுகம்

2016 ஆகஸ்ட் 06, 07 ஆகிய திகதிகளில் இடம்பெற்ற இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப்பகிர்வு இணக்கப்பாடு பற்றிய மாகாண சபைகளுக்கான மாநாட்டின்போது பங்குபற்றுனர்களால் உடன்பாடு காணப்பட்ட, பொது குறைந்தபட்ச இணக்கப்பாடுகள் இந்த ஆவணத்தில் உள்ளடக்கப்படுகின்றன. மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையத்தினால் ஏற்பாடு செய்யப்பட்டிருந்த இந்த மாநாடு வெளிநாட்டு விவகாரங்கள் பற்றிய சுவிஸ் சமஷ்டித் திணைக்களம் (FDFA), டெமோகிரஸி ரிப்போர்டிங் இன்ரநெஷனல்(DRI) மற்றும் ஜனநாயகத்திற்கான வெஸ்ட் மினிஸ்டர்ஸ் மன்றம் (WFD) ஆகிய அமைப்புகளின் அனுசரணையின் கீழ் இம்மாநாடு இடம்பெற்றது. இந்த மாநாட்டிற்கு அனைத்து மாகாண சபைகளினதும் பிரதிநிதிகள் குழுக்கள் பங்குபற்றின. கிழக்கு, வடக்கு, வடமேல் மற்றும் மேல்மாகாண சபைகளின் ஆளுனர்கள் பங்குபற்றினர். அதேசமயம், மத்திய, வடமத்திய, தென், ஊவா, கிழக்கு, மற்றும் மேல் மாகாண சபைகளின் முதலமைச்சர்களும் அனைத்து மாகாணங்களின் அமைச்சர்களும், மாகாண சபை உறுப்பினர்களும், இம்மாநாட்டில் கலந்துகொண்டு சிறப்பித்தனர். மக்களால் தெரிவு செய்யப்பட்ட பிரதிநிதிகளுக்கு மேலதிகமாக பிரதம செயலாளர்கள், பிரதம சட்ட உத்தியோகத்தர்கள் மற்றும் சிரேஷ்ட உத்தியோகத்தர்கள் உட்பட மாகாண அரச சேவையின் உறுப்பினர்களும் இந்த மாகாணப் பிரதிநிதிகள் குழுக்களில் உள்ளடங்கினர். சமநிலையான அதிகாரப் பகிர்வு மற்றும் பல்வேறு மட்டங்களிலான ஆளுகை என்பனபற்றி உள்நாட்டு வெளிநாட்டு அறிஞர்களின் பங்கேற்பும் இந்த மாநாட்டில் இருந்தது.

பங்குபற்றுநர்கள் மாநாட்டின் முழுமையான கலந்துரையாடல் அமர்வுகள் மூலமும் தனித்தனி மாகாண மட்டத்திலும் பல்வேறு பேசுபொருள்களின் பிரச்சினைகளைப்பற்றி, சிறு குழுக்களாகவும், அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான பிரச்சினைபற்றியும் கலந்துரையாடல்களில் ஈடுபட்டனர். குறிப்பிடத்தக்க விவாதம் மற்றும் கலந்துரையாடல்களின் பின்னர், இறுதி தினத்தில் மேற்கொண்ட கலந்துரையாடல்கள்மூலம் இக்கட்டுரை அபிவிருத்தி செய்யப்பட்டது என்பதைக் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டும். அரசியலமைப்பின் 13 ஆவது திருத்தத்தின்கீழ் தற்போதைய அதிகாரப் பரவலாக்கச் சட்டகத்தைச் செயற்படுத்தும் நடைமுறை அனுபவங்களை இக்கலந்துரையாடல் பிரதிபலித்தது. இந்தச் சட்டகத்தையும், அனுபவங்களையும் வலுவூட்டுவதற்கும், பலவீனங்களுக்கு ஏற்பவும் இந்த ஆவணம் புதிய அரசியலமைப்பின்கீழ் அதிகாரப் பகிர்வு நிகழ்ச்சித்திட்டத்தைத் திட்டமிடும்போது, கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய முக்கியமான பிரச்சினைகள் கவனத்திற்கொள்ளப்பட்டன. அரசியலமைப்பு வழிகாட்டல் குழுவும், அரசியலமைப்புச் சபை ஒட்டுமொத்தமாகவும், மாகாண அரசாங்க மட்டத்தின் கருத்துக்களுக்கு ஒரு பிரதிபலிப்பாக இந்த ஆவணத்தின் உயிரோட்டத்தைப்

பகிரும் முறையிலான பொதுத் தேவைகளைப் பாரதாரமானதும் அண்மித்த கவனிப்புகள் ஊடாகவும் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டி உள்ளது.

மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் மாகாண சபைகளுக்குமிடையிலான உறவு

புதிய அரசியலமைப்பின் கீழ் மத்திய மற்றும் மாகாண சபை விடயங்கள் மிகத் தெளிவாக நிர்ணயிக்கப்படவேண்டும்.

□ தற்போதைய ஒருங்கியை நிரல் (Concurrent List) இல்லாதொழிக்கப்பட வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பு முறையே மத்திய அரசாங்கம் மற்றும் மாகாண சபைகள் அமுலாக்க வேண்டிய அதிகாரங்கள்பற்றிய இரண்டு பட்டியல்கள் இருத்தல் வேண்டும்.

□ அதேசமயம் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளில் நடவடிக்கைகள் ஒவ்வொன்றாக குறித்துரைக்கப்படும் மூன்றாம் பட்டியலொன்றும் இருத்தல் வேண்டும்.

□ தேசிய, மாகாண மற்றும் உள்ளூராட்சித் துறைகளுக்கிடையே அதிகாரங்களும் பணிகளும் எவ்வாறு வேறுபடுத்துவது என்பதைத் தீர்மானிக்கையில், புதிய அரசியலமைப்பினை வரைவோர் மிகச்சிறியதும் பெரியதுமான அமைப்புக்களாலும் / நிறுவனங்களாலும் செய்யக்கூடிய விடயத்தை மிக விசாலமான, சிக்கலான அமைப்பினால் / நிறுவனத்தினால் செய்யவேண்டியதில்லை என்ற கோட்பாடு (principle of subsidiarity) மற்றும் விகிதாசார கோட்பாடுகள் (Principle of proportionality) பற்றிய புரிந்துணர்வுடன் செயற்பட வேண்டும்.

□ மிகச் சிறிய அமைப்பு செய்யக்கூடிய வேலைகளை அதனை விடக் கூடுதல் மற்றும் சிக்கலான நிறுவனம் என்பவற்றினால் செய்ய வேண்டியதில்லை என்ற கோட்பாட்டையும், பிரஜைகளுக்கு இயன்றளவு அண்மித்ததாக இருத்தல் வேண்டுமென்பதையும், அரசியல் தீர்மானங்களை மேற்கொள்வோர் உத்தரவாதம் செய்ய வேண்டும்.

□ தேசிய மட்டத்தில் மிகச் சிறந்த முறையில் செயற்படுத்தக்கூடிய (பாதுகாப்பு, சர்வதேச உறவு, நிதி மற்றும் சுங்கம் போன்ற) விடயங்களைத் தவிர, கூடிய அதிகாரங்களை மாகாணங்களுக்கும் பிரதேசங்களுக்கும் பகிர்ந்துகொடுக்க வேண்டும்.

□ விசேடமாக மாகாண-உள்ளூராட்சி மட்டத்தில் செயற்பட முடியாத, செயற்படக் கஷ்டமான, நடைமுறைச் சாத்தியமற்ற அல்லது உசிதமற்றது எனக்கருதும் துறைகளைச் சார்ந்த விடயங்களை மாத்திரமே, அரசாங்க செயற்பாடு என்ற வகையில் பொதுவாகத் தேசிய நிறுவனங்கள், கையாள வேண்டும். ஒருசில அதிகாரங்களும் செயற்பாடுகளும் மாகாண அல்லது பிரதேச நிறுவனங்களைவிடக் கூடுதலான உற்பத்தித் திறனுடனும், வினைத்திறனுடனும் செய்வதற்கு உசிதமான இடங்களில், அப்போது தேசிய நிறுவனங்கள் அவற்றின் செயற்பாடுகள், பெரும்பான்மை ஆளுகைத் தொகுதியுடன் சட்டபூர்வமான தன்மை தேசிய கொள்கைகளைக் குறிக்கோளாகக் கொண்டு அடைவதற்கு அவசியமான நிலைமைகளுக்கு அப்பால் செல்லமாட்டாது என உத்தரவாதப்படுத்துவதற்கு விகிதாசாரக் கோட்பாட்டுடனும் உசிதமான தன்மையுடனும் செயற்பட வேண்டும்.

□ மிகச்சிறிய சபைகள் அரசியலமைப்பு வகிபாகத்தின் ஒரு பகுதியாக அமைதல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு தேவைகளின் ஏற்புடைமைக்கு அமைய மாகாண சபைகளால் அரசியலமைப்பு அதிகாரங்களை அமுல்படுத்துவது

தொடர்பான நடைமுறை சட்டங்களைத் தயாரித்தல் மற்றும் செயற்படுத்தல் ஒவ்வொரு மாகாணசபைக்கும் ஏற்புடைய விடயமாக இருத்தல் வேண்டும் சட்டவாக்கம் தொடர்பான ஆய்வு மற்றும் மாகாண நிர்வாகத்தின் வகைப்பொறுப்பு என்பவற்றை உறுதிப்படுத்துவதற்கு மாகாண சபைகள் அடிக்கடி கூடவேண்டும்.

□ சில துறைகளில் (உதாரணமாக பாரபட்சமான கவனிப்பு, மேலே பார்க்க) நியதிச்சட்டங்களை வரைவது தொடர்பாக ஆளுனரின் அதீத அதிகாரங்கள் தொடர்ந்தும் தக்கவைப்பதாயின் அப்போது அதன் சட்டவாக்கத்தன்மையை திறனாய்வுக்கு உட்படுத்துவதற்கு எந்தவொரு ஈடுபாட்டையும் நேரடியாகவே அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கோ அல்லது உயர்நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்புச் சபைக்கோ சமர்ப்பிக்கப்பட வேண்டும். அரசியலமைப்பு இத்தகைய குறிப்பிட்டதொரு நீதிமன்ற செயற்பாடு தொடர்பாக இறுக்கமான காலவரையறையை ஏற்படுத்த வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பின் பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் பிற்பட்ட இயற்றுதல், சட்டவாக்க ஆய்வு என்பவற்றால் நீக்கப்படுமேயாயின், அப்போது அக்கோட்பாடு மாகாணசபை நியதிச்சட்டத்திற்கு ஈடுசெய்ய முடியும்.

□ அதேசமயம் புதிய அரசியலமைப்பு மிகச் சிறிய மற்றும் சரளமான அமைப்பாக செய்யக்கூடியவற்றை மிகப் பெரிய அளவிலும் சிக்கலான நிறுவனம் என்பவற்றினால் செய்யவேண்டியதில்லை என்ற கோட்பாடு (principle of subsidiarity) மற்றும் விகிதாசார கோட்பாடு (principle of proportionality) என்பவற்றின் உயிரோட்டமான பண்புகள் கொண்டதாகவும், அதனை வரைவிலக்கணம் செய்யக் கூடியதானதாகவும் நெறிப்படுத்தக்கூடியதானதாகவும், செயற்படுத்தப்படுவதற்கு முடிந்தவகையிலும் எதிர்காலத்தில் அதிகாரப் பகிர்வு சட்டகத்தினுள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

□ அரசியலமைப்பின் பாதுகாப்பிற்காக அல்லது (மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழு, மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு மற்றும் நிதி ஆணைக்குழு: மேலதிக விடயங்களுக்குப் பின்னால் பாருங்கள் போன்ற) பொறுப்புக் கூறவேண்டிய சுயாதீன இயந்திரத்திற்கு கீழ்ப்படிந்து மாகாண அரசசேவை, மாகாண நிதி , சட்டத்தினதும் ஒழுங்கினதும் நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் நிர்வாகம் முதலமைச்சருக்கும் மாகாண அமைச்சரவைக்கும் ஒப்படைத்தல் வேண்டும். இந்த அதிகாரங்களின் இயல்பும், விரிவும் அவை செயற்படுத்துவதற்கான சட்டகமும் அரசியலமைப்பிற்குள்ளேயே உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். தேசிய சட்டவாக்கங்களின் ஊடாக (மாகாணசபைச் சட்டம் தேசிய சட்டவாக்கங்களின் ஊடாக 13 ஆவது திருத்தத்தின்கீழ் உருவாக்கப்பட்டிருப்பது போன்று) இத்தகைய அதிகாரங்கள் சம்பந்தப்பட்ட விடயப்பரப்பை மீண்டும் பறிமுதல் செய்வது அரசியலமைப்பினால் தடைசெய்யப்பட வேண்டும்.

□ அதன்போது ஆளுனரின் அதிகாரங்களைக் குறிப்பிடத்தக்க அளவு குறைக்க வேண்டும். மாகாண சபைகளில் உள்வாங்கப்படும் ஆளுனர் மிகத் தெளிவாக அடையாளம் காணும் அவசரமான அல்லது ஏனைய விசேஷ நிலைமைகளுள் அவருடைய தற்றுணிபின்கீழ் அல்லது ஜனாதிபதியின் கட்டளைப்படி செயற்படுத்தக்கூடிய ஒருசில அதிகாரங்களைத் தவிர நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் முழுமையாக மாகாண சபைகளுக்கும் மாகாண மக்களுக்கும் ஜனநாயக முறைப்படி வகைப்பொறுப்புக் கூறும் முக்கிய அமைச்சருக்கு அல்லது அமைச்சரவையினால் செயற்படுத்த வேண்டும்.

□ பொதுவாக எடுத்து நோக்கின் ஆளுனருக்கு அமைச்சரவையின் மாகாண சட்டவாக்கம் அல்லது அரசாங்க நிதி யோசனைகளை திறனாய்வு செய்யும், முழுமையாக எதிர்ப்புச் சக்தியைப் பயன்படுத்தும் அல்லது தாமதிக்கும் அதிகாரம் இருக்கக் கூடாது. அமைச்சரவையின் அரசியல் வகைப்பொறுப்பை உறுதிப்படுத்துவது ஆளுனருக்குப் பதிலாக மாகாணசபையின் சட்டவாக்க

அதிகாரமாக அமைய வேண்டும். எவ்வாறாயினும் அரசியலமைப்பின்கீழ் ஆளுனர் தம்வசம் வைத்திருக்கக்கூடிய அல்லது மீண்டும் கவனித்து திருப்பி அனுப்பக்கூடிய சில நியதிச்சட்டவாக்கங்களை விசேடமாகக் குறிப்பிட முடியும். இது இனவிவகார அல்லது மதவிவகார அல்லது பாரபட்சக் கவனிப்பைத் தடுத்தல் போன்ற துறைகளில் இறுக்கமான மட்டுப்பாடுகள் இருத்தல் வேண்டும். இத்தகைய அபூர்வமான சம்பவங்களின்போது ஆளுனர் செயற்பட வேண்டிய காலஎல்லை பிரகடனப்படுத்தி இருக்கவேண்டும். ஆளுனருக்கு இத்தகைய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டமைக்குக் காரணம், இப்படியான ஒரு சந்தர்ப்பத்தில் அமைச்சரவையும் மாகாணசபையும் ஆளுனரின் கருத்துக்களை உரியமுறையில் கவனத்திற்கொண்டு, ஒன்றில் அவற்றை ஏற்றுக்கொள்வதற்கோ அல்லது நிராகரிப்பதற்கோ கூடிய வகையில் செயற்படுவதற்கேயாகும். அதேசமயம், அவற்றை ஆளுனர் ஏற்கனவே தீர்மானித்திருப்பின் அதுதொடர்பாக நீதிமன்ற ஆய்வுக்கு உட்படுபடுத்தும் அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும். மாகாண சட்டவாக்கமும், மாகாண நிறைவேற்றுத்திறையும், நிர்வாகத்துறையுமாகிய இரண்டும் எந்தவொரு சந்தர்ப்பத்திலும் அவற்றின் சட்டபூர்வமான தொடர்பு நீதிமன்றங்களின்மூலம் முழுமையான நீதிமன்ற ஆய்வுக்கு உட்படுபடுத்தப்பட வேண்டும்.

□ 'சகல விடயங்களும், செயல்களும் பற்றிய தேசிய கொள்கையைத் தயாரிப்பதற்கு (13 ஆவது திருத்தத்தின் IIஆவது பட்டியலின் முடிய நிரல்) முதலாவது விடயம் மத்திய அரசாங்கத்திற்குள்ள அதிகாரம் தொடர்பாகத் தற்போது மிகப்பரந்துபட்ட ஏற்பாடுகளை மீண்டும் வலியுறுத்தி பகிரப்பட்ட மாகாணத்துறை மீது தாக்கம் செலுத்தும் தேசிய கொள்கையைப் புரிந்துகொள்ளும்போது "தேசிய" கொள்கை என்று உரிய முறையில் எதனை அறிமுகம் செய்வது? மற்றும் மாகாணசபைகளினால் மிக உசிதமான முறையில் செயற்படுத்தக்கூடியவை யாவை? எனத் தீர்மானித்தல் உட்பட மாகாண சபைகளோடு கலந்தாலோசிப்பதற்கான ஒரு பொறிமுறை இருத்தல் வேண்டும்.

□ மிகக் கூடுதலாக மாகாணங்களில் அதிகாரப் பகிர்வு மையம் என்றொன்று இருக்கிறது. 'பகிர்ந்துகொண்டு செப்பனிட்ட நிர்வாகம்" தொடர்பான நிறுவனங்களும், நடைமுறையும் நிர்வகிக்கப்பட வேண்டும். அதிகாரப் பகிர்விற்கீழ் பெரும்பான்மையான ஆட்சிமுறைக்குள் தேசிய சட்டவாக்கத்திற்கான இரண்டாவது சபை இருத்தலும், பகிரப்பட்ட ஆட்சியில் இருந்து வேறுபடுத்தமுடியாத வகையிலான ஒரு அம்சமாகும். தகுதிவாய்ந்த முறையில் திட்டமிட்ட இரண்டாவது சபை தேசிய சட்டவாக்கத்திலும், தேசிய முக்கியத்துவம் வாய்ந்த விடயங்கள்பற்றி விவாதிகையில் உள்ளூராட்சிப் பிரதேசங்களுக்கும் பிரதிநிதித்துவக் குரலை வழங்கும். இது மாகாண மட்டம்மீது பாதகமான தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் அல்லது அரசியலமைப்பு மூலம் அதிகாரத்தைப் பகிரும் சட்டவாக்க முறைமையை உள்ளார்ந்த ரீதியில் உடைக்கும் தேசிய ரீதியான சட்டவாக்க அல்லது நிறைவேற்று நடவடிக்கைகளைத் தடுப்பதற்கோ அல்லது குறைந்தபட்சம் மீள சீர்தூக்கிப் பார்ப்பதற்கோ ஆற்றல் இருத்தல் வேண்டும்.

□ புதிய அரசியலமைப்பின்கீழ் எதிர்காலத்தில் இரண்டாவது சபையில் - மாகாண சபைகளில் இருந்து தெரிவுசெய்யப்படும் பிரதிநிதிகளை உள்ளவாங்குவதற்கு ஏற்பாடுகள் செய்யவேண்டும். தேசிய மட்டத்திலான இரண்டாவது சபையைத் தெரிவுசெய்யும் மாகாண சபைப் பிரதிநிதிகளுக்கு முதலமைச்சர்கள், மாகாண எதிர்க்கட்சித் தலைவர்கள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இரண்டாவது சபை நிரந்தரமான ஒரு சபையாகச் செயற்பட

வேண்டும். அதாவது தேசிய சட்டவாக்க சபையின் அதிகாரப் பகிர்வுபற்றி முக்கியத்துவம் வாய்ந்த நடவடிக்கைகளைக் கவனத்திற்கொண்டுள்ள சந்தர்ப்பங்களில் மாத்திரம் அழைக்கும் சபையாக அது மாறக்கூடாது.

□ தற்போது முறைசாரா வகையில் செயற்படும் முதலமைச்சர்களின் மாநாடு அங்கீகரிக்கப்பட்ட முறைமையுடன் உருவாக்கப்பட வேண்டும். முதலமைச்சர்களுடன் தேசிய அமைச்சரவை ஒன்றிணைந்து கூட்டங்களை நடத்தும் அண்மைக்கால நடைமுறை அவ்வாறே முறைசார்ந்த வழிமுறையாக ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டும். இதற்கு மேலதிகமாக பல்வேறு மட்டங்களிலான ஆளுகையின் செயற்பாட்டை உறுதிப்படுத்தும் வகையில் தேசிய மற்றும் மாகாண நிறைவேற்றுத்துறைகளுக்கு இடையே பொறுப்பான, நிரந்தரமான கூட்டிணைப்பும் கலந்தாலோசனைக்கான நிர்வாக நடவடிக்கைகளும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

அரசசேவையும் நிர்வாகமும்

□ மாகாண அரசசேவைகள் ஆணைக்குழுவிற்கு(PPSC), மாகாண அரசு உத்தியோகத்தர்களின் நியமனம், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கை, சேவையில் இருந்து நீக்குதல்பற்றிய அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவையின் சுயாதீனம், பக்கச்சார்பின்மை, நேர்மை, தொழில்வாண்மை பற்றிய இந்தப் பாதுகாப்பு நடவடிக்கைகளின்கீழ் அரசு மாகாணசேவை ஊழியர்கள், முதலமைச்சர் மற்றும் அமைச்சரவையின் நிறைவேற்று கட்டளைகளின்கீழ் செயற்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழு உறுப்பினர்கள் ஐவரை உள்ளடக்கியதாக இருத்தல் வேண்டும். அவர்களுக்கான குறைந்தபட்ச சட்டம் கணக்கியல், மற்றும் திட்டமிடல் என்ற துறைகளிலாவது பாண்டித்தியம் பெற்ற ஓர் உறுப்பினராவது உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுவிற்கு நியமனங்கள் செய்யப்படும்போது மாகாண முதலமைச்சரினதும், எதிர்க்கட்சி தலைவரினதும் ஆலோசனை பெறப்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுவின் தீர்மானங்கள் மீது அதிருப்தியடையும் ஆட்கள், சட்டத்தின் துணையை நாடுவதற்கு முன்னர் நிர்வாக ரீதியிலான மேன்முறையீட்டுச் சபையின் துணையை நாடவேண்டும்.

□ மாகாண சபை வரையறைக்குள் நியமனம் பெறும் அரசு ஊழியர்கள், அவர்களுடைய நியமனம் உட்பற்றி தேசிய மட்டத்திலான நியமனங்களாயின் (அகில இலங்கை சேவைகளைப் போன்றவை) என்பன கருத்திற்கொள்ளாது மாகாணப் பொறுப்பிற்கு உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். மாகாண நிர்வாகத்திற்கு உட்படும் “நிறைவேற்றுத்துறைகள்” இருக்கவேண்டிய அதேநேரத்தில் மாகாண துறையினுள் அரசசேவை வழங்கும் அனைத்து அலுவலர்களையும் (வைத்திய அதிகாரிகள் உட்பட) இடமாற்றம் செய்யும் அதிகாரம் உட்பட மாகாண அரசு நிர்வாகத்தின் தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் அதிகாரமும் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இடமாற்றம் பற்றிய ஒழுங்குவிதிகள் சரளமானதாக அமையவேண்டும். அதேசமயம், மாகாணத்தின் தேவைகளுக்கு அமைய சேவையாற்றுவதற்கு மாகாணத்திற்குள் வளங்களை ஏற்பாடு செய்வது இலகுவடுத்தப்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவைக்கான குறைந்தபட்ச அளவுகோல்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டிய அதேசமயம் இவை மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியமைச்சின் முகாமைத்துவ சேவை திணைக்களத்துடன் கலந்தாலோசித்து மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுவினால் ஒழுங்கமைக்கப்பட வேண்டும். மாகாண அரசு ஊழியர்களின் சேவையில் ஈடுபடுத்தப்பட்ட பெறுபெறுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின்

அதிகாரிகளுக்கு வழங்கப்படும் பெறுபெறுகளுக்கு சமமாக இருத்தல் வேண்டும். மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுவின் பணிக்குழுவினரை அங்கீகரிக்கும் அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

□ கிராம உத்தியோகத்தர்களும், பிரதேசச் செயலாளர்களும் மாகாணசபை விடயப்பரப்பிற்குள் உள்வாங்கப்பட வேண்டும். அரசாங்க அதிபர்கள் (மாவட்டச் செயலாளர்கள்) மாகாணசபையின் பிரதி பிரதமச் செயலாளர்களாக மீள்கட்டமைக்கப்பட வேண்டும்.

சட்டவாக்க நடைமுறையும் சட்ட ஒத்துழைப்பும்

□ மாகாணத்தின் நிர்வாகமும் கொள்கைகளின் செல்நெறியும் நிகழ்ச்சித்திட்டங்களும் முதலமைச்சராலும், மாகாண அமைச்சரவையாலும் தயாரிக்கப்பட வேண்டும். மாகாண அரசசேவையைவிட நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை அமுலாக்கும்போது முதலமைச்சரினதும், அமைச்சரவை உறுப்பினர்களினதும், ஆணைப்படி செயற்பட வேண்டும். பிரதம செயலாளர், குறித்துரைக்கப்பட்ட அமைச்சுக்களின் செயலாளர்கள் அல்லது திணைக்கள முதல்வர்களுடன் கலந்தாலோசித்து அதன் பின்னர் சந்தர்ப்பத்திற்கேற்ப நியதிச்சட்டத்தின் விடயத்திற்கமைய நியதிச்சட்டங்களை வரையும்போது மாகாண நிர்வாகத்திற்கும், மாகாண சபைக்கும் ஒத்துழைப்பு வழங்கும் வகையில் மாகாண சட்டத் திணைக்களத்தின் ஆற்றல் மேம்படுத்தப்பட வேண்டும். (விபரங்களுக்கு கீழே பார்க்கவும்).

□ நியதிச்சட்டங்களின் சட்டவாக்கத் தன்மையையும், சட்டபூர்வமானதன்மையையும் உறுதிப்படுத்தும் வகையில் ஏனைய அக்கறை கொண்ட விடயங்களையும் உட்படுத்தி, எதிர்கால மாகாண சட்டவாக்கம் பற்றி அரசியல் மற்றும் தொழிநுட்ப ரீதியாக சட்டவரைவுகளைத் தயாரிக்கும் நடைமுறை உறுதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். இந்த அரசியல் வகைப்பொறுப்பு பற்றிய பொறிமுறைகளையும், குழு முறைமைகளின் ஊடாக செயற்படுவது உட்பட, தெரிவுசெய்யப்பட்ட சட்டவாக்கம் என்ற வகையில் மாகாண சபைகளின் சட்டவாக்க வகிபாகத்தின் ஒரு பகுதியாக இவை அமைதல் வேண்டும். அரசியலமைப்பின் தேவைகளுக்கேற்ப மாகாண சபைகள் சட்டவாக்க அதிகாரங்களைச் செயற்படுத்துவது தொடர்பாக நடைமுறைச் சட்டங்களைத் தயாரிப்பதும் செயற்படுத்துவதும், ஒவ்வொரு மாகாண சபைக்கும் ஏற்புடைய விடயங்கள் இதில் அமைதல் வேண்டும். சட்டவாக்கம்பற்றி மிகக் கவனமாகவும், மாகாண நிர்வாகத்தின் வகைப்பொறுப்பை உறுதிப்படுத்தும் வகையிலும் மாகாண சபைகள் ஒழுங்காகக் கூடவேண்டும்.

□ சில துறைகளில் (உதாரணமாக பாரபட்சக் கவனிப்பு மேலே பார்க்க) நியதிச்சட்டங்களை இயற்றுதல் தொடர்பாக ஆளுனருக்குரிய அதீத அதிகாரங்களை தொடர்வதாயின் அப்போது அதன் சட்டபூர்வமான தன்மையை ஆராய்வதற்கு நேரடியாக அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திடமோ அல்லது உயர்நீதிமன்றத்தின் அரசியலமைப்புச் சபையிடமோ சமர்ப்பித்தல் வேண்டும். அரசியலமைப்பு இத்தகைய நீதிமன்ற நடவடிக்கை தொடர்பாக இறுக்கமான காலவரையறைகளைக் கருத்திற்கொள்ள வேண்டும். புதிய அரசியலமைப்பின் பாராளுமன்றச் சட்டங்கள் சட்டவாக்கத்திற்குப் பிற்பட்ட ஆய்வுகள் என்பவற்றில் இருந்து விடுவிப்பதாயின் அப்போது மேற்படி கோட்பாடுகள் மாகாண சபையின் நியதிச்சட்டங்களுக்கும் ஏற்புடையதாக அமைதல் வேண்டும்.

□ ஒவ்வொரு மாகாண சபைக்கும் ஒரு வழக்கறிஞர் நாயகமும், சட்ட வரைஞர் உத்தியோகத்தரும் உள்ளடக்கிய மாகாண சட்டத் திணைக்களமொன்று

அமைக்கப்பட வேண்டும் (இவை தனி திணைக்களங்களாக ஸ்தாபிக்கப்பட முடியும்) வழக்கறிஞர் நாயகத்தின் வகிபாகம் மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டமா அதிபர் வகிபாகத்திற்கு சமமாகும். மாகாண நிருவாகத்தின் பிரதான சட்ட ஆலோசகரின் வகிபாகம் அதுவாகவே அமையும். இரண்டு நிறுவனங்களும் அரசியலமைப்பு ரீதியில் சுயாதீனமாவையாக மாற்றப்பட வேண்டும். தேசிய மற்றும் மாகாணம் என்பன இரண்டு தளங்களில், முக்கிய அரசு வழக்குத்தொடருநர் நடவடிக்கைகள் சட்டமா அதிபரிடம் இருந்தும், வழக்கறிஞர் நாயகத்தின் பொறுப்பில் இருந்தும் நீக்கப்படவேண்டும். அதேசமயம், தேசிய மற்றும் மாகாணப் பதவிகளான புதிய சுயாதீன அரசு வழக்குத் தொடருநர் பணிப்பாளரிடம் அவை ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும்.

நிதி மற்றும் நிதி ஏற்பாடுகள்

□ இந்த ஆவணத்தில் பரிந்துரை செய்யப்பட்டவாறு, புதிய அரசியலமைப்பில் மாகாணங்களுக்குக் கூடிய அதிகாரம் வழங்கப்படும் வகையில் அதனைப் பகிர்வதாயின் மாகாண சபைகளின் செலவினங்களும், பொறுப்புக்களும் அதிகரிக்கப்படும். அவற்றின் செலவினங்களை நிறைவேற்றுவதற்குப் போதுமான வளங்கள் இருப்பதை எவ்வாறு உத்தரவாதம் செய்வது என்பது அரசியலமைப்புச் சபையினால் அவதானமாக கவனம் செலுத்தப்படவேண்டிய விடயமாகும். இது கூடுதலான வருமானத்தை (வரி) உயர்த்தும் அதிகாரங்களைப் போன்றே கிடையான, செங்குத்தான நிதிச்சமமின்மை என்பவற்றை அணுகக்கூடிய நிதிப் பிணக்குத் தீர்வு முறையொன்று (ஒப்படைத்தல்) உள்ளடக்கப்பட வேண்டும்.

□ அரசியலமைப்பு மாகாண வருமானத்தை மேம்படுத்தக்கூடிய வகையில் அதிகாரங்கள் கொண்டதாக இருத்தல் வேண்டும். வருமானத்தைவிடக் கூடுதலான செலவினங்கள் இருக்கும்போது கிடையான ஒரு நிலைப்பாட்டை எடுக்கிறது. இத்தகைய கட்டமைப்பு ரீதியான நிதி இடைவெளியை சீர்செய்வதாயின் மத்திய ஒப்படைப்புக்கள் அல்லது தேசிய மட்டத்தில் சேர்க்கப்படும் வரி வருமானங்களின் அர்ப்பணிக்கப்பட்ட நடைமுறைச் சாத்தியங்கள் மூலமே சாத்தியப்படும். சமமற்ற அபிவிருத்தி காரணமாக மாகாணங்களின் பொருளாதார வலிமை ஒப்பீட்டு ரீதியாக, கூடிய நிதி ஒத்துழைப்பு தேவைப்படலாம். (உதாரணமாக ஊவா மாகாணம் மேல் மாகாணத்தைவிட கவனிக்கத்தக்க கூடிய பொருளாதார ஒத்துழைப்பு அவசியமான ஒரு மாகாணமாகும்) அல்லது குறை அபிவிருத்தி மற்றும் மோதல் காரணமாக ஏற்பட்ட அழிவைப்போன்ற விடயங்கள் காரணமாக (உதாரணமாக யுத்தத்தினால் பொருளாதார உரிமையை வென்றெடுப்பதற்கு வடக்கு கிழக்கு மாகாணங்கள் விசேட நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வது அத்தியாவசியமாகும்) இவை அனைத்தின் ஊடாக தேசிய மாகாண பொருளாதாரங்கள் உள்ளடக்கிய ஒரு முறைமை ஒரு சீராகச் செயற்படுத்த வேண்டுவதை உறுதிப்படுத்தக்கூடிய வகையில் வேறு ஒரு பொறிமுறையைப் போலவே மறுசீரமைக்கப்பட்ட நிதி ஆணைக்குழுவின் வகிபாத்திரத்திற்கு முன்னுரிமை வழங்கப்பட வேண்டும்.

□ நிதி ஆணைக்குழுவை மீள ஸ்தாபிக்கவும் வலுவூட்டவும் வேண்டியுள்ளது. அதன் உள்ளடக்கத்திற்கு சகல மாகாணங்களுக்குரிய பிரதிநிதித்துவமும் உள்வாங்கப்பட வேண்டும். இதன் நடவடிக்கைகளுக்கு மாகாணங்களுக்கென முன்னர் தீர்மானிக்கப்பட்ட மத்திய மற்றும் ஒதுக்கீடு செய்யப்பட்ட பகுதிகளை நிர்ணயிப்பதற்கு அப்பாற்சென்று மாகாணங்களுக்கு எவ்வளவு ஒதுக்கீடு செய்ய வேண்டும்? அவற்றிற்கான ஒதுக்கீடுகளை எந்த மாற்றீடுகளில் இருந்து மேற்கொள்ள வேண்டும்? என்பதுபற்றிய பரிந்துரைகள்வரை விரிவாக்குவது

அவசியமாகும். இவை மாகாணங்களின் வருடாந்த தேவைகளையும் உள்ளடக்கி நிதி அமைச்சுக்கும், முதலமைச்சு அலுவலகத்திற்குமிடையே மேற்கொள்ளப்படும் கலந்தாலோசனையுடனான பகுதி முறைசார் செயல்முறையின் உதவியோடு செயற்படுத்த முடியும். தேசிய வரவு செலவுத்திட்டத்தின் கீழ் மாகாணங்களில் மேற்கொள்ளப்படும் ஒதுக்கீடுகள் தனித்தனியான செலவினத் தலைப்புக்களில் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் மத்திய அரசாங்கம் அதன் நிதியை பூகோள ரீதியாகவும் எவ்வாறு பகிர்கின்றது என்பதுபற்றி சுட்டிக்காட்டுவது அத்தியாவசியமாகும். அதேசமயம் இந்தத் தேவைகள் வருடாந்த நிதிச்சட்டத்துடன் ஒன்றிணைந்து செயற்படுவதோடு வருமானப்பிரிவுச்சட்டத்தை நவீனமயப்படுத்துவதன்மூலம் அடைய முடியும்.

□ வருமானப்பிரிவுச் சட்டம் மாகாணங்களுக்குரிய இணக்கப்பாட்டுடன் நிதிப் பங்கீட்டைத் தீர்மானிக்கும். இதன்மூலம் ஒரு ஒழுங்குமுறை அனுசரிக்கப்படுவதோடு அரசியல் ரீதியான மற்றும் சட்டரீதியான ஆய்வையும் மேற்கொள்ள முடியும். மாகாணங்களுக்கு மேற்கொள்ளப்படும் மத்திய ஒப்படைகள் நெகிழ்ச்சியானதாக இருத்தல் வேண்டும். அதேசமயம் மாகாணங்களின் விரிவாக்கத்திற்கும் தேவைகளுக்கும் ஏற்ப மாகாணசபைகள் அவற்றின் தற்றுணிபின்படி நிதிவளங்களைப் பயன்படுத்தக்கூடிய வகையில் வசதி செய்தல்வேண்டும். மாகாண சபைகள்மூலம் பெறும் ஒப்படைகள் உரியமுறையில் செலவு செய்யப்படுகிறதா? என்பதைக் கண்காணிப்பதற்கும், உறுதிசெய்வதற்கும் (இந்த நடவடிக்கைகளுக்காக தேசிய சுயாதீன கண்காணிப்பு ஆணைக்குழுக்களின் நடவடிக்கைகளை களத்தில் விரிவாக்க முடியும்) இதற்குச் செயற்படுத்தக்கூடிய பொறிமுறைகள் இருத்தல் வேண்டும். அதேசமயம் அரசியலமைப்பின் மூலம் அரசாங்கத்தின் சகல மட்டங்களுக்கும் உரிய அரசு நிதி நேர்மையும் வெளிப்படாத தன்மையும் பற்றிய அடிப்படை நியமங்கள் ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

□ மாகாணசபை நிரலில் குறிப்பிடப்படும் விடயங்கள் தொடர்பான மூலதனச் செலவுகளின் தேவைகளைத் தீர்மானிப்பதற்கு தேசிய திட்ட ஆணைக்குழு ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் இந்த ஆணைக்குழு சகல மாகாண சபைகளையும் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய வகையில் உருவாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு நிதி ஆணைக்குழுவின் பிரதிநிதித்துவமும் அமைய வேண்டும்.

□ மாகாண நிர்வாகத்தில் நிதிபற்றி அரசியல் கண்காணிப்பு நடவடிக்கைகள் பெறவேண்டிய பிரதான அலகு மாகாண சபைகளாகும். மாகாண நிர்வாகம் மாகாண சபையின் நிர்வாகத்தோடு இணைகின்றபோது அரசாங்கத்திற்கு அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கு பதில்கூற வேண்டியதில்லை. அதேசமயம் மாகாண பிரதம செயலாளரை பிரதம கணக்காய்வு உத்தியோகத்தராகவும் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

□ மாகாண சபையின் விடயப்பரப்பிற்குள் உள்ளடக்கப்படும் கருத்திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசாங்கத்தினால் அதன்மூலம் பெற்றுக்கொள்ளக்கூடிய வெளிநாட்டு நிதி பெறுகை மாகாணங்களுக்கு பெறக்கூடிய வகையில் மாகாண விடயத்தோடு தொடர்புடைய வெளிநாட்டு நிதி வழங்கப்படும் கருத்திட்டங்கள் குறித்துரைக்கப்பட்ட வகையில் செயற்படுத்தும் நீதிமன்ற அதிகாரம் மாகாணசபைக்கு வழங்கப்பட வேண்டும். மாகாண சபைகளுக்கு தனியார் நிறுவனங்களுடன் சுயாதீனமாக அரசு தனியார் பங்குடைமையாளர் நிலையை எட்ட தனிப்பட்ட முதலீடுகளையும் பெற்றுக்கொள்வதற்கு அதிகாரம் ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். மாகாணத்திற்குள்

கூடிய தனிப்பட்ட முதலீடுகளை விடுவிக்கவும், வசதி செய்வதற்கும், முதலீட்டு அதிகார சபையை ஸ்தாபிக்கவும் மாகாண சபைகளுக்கு அதிகாரம் வழங்கப்பட வேண்டும்.

□ தேசிய பொருளாதாரத்தை ஸ்தாபித்தலும் அதன் சிறந்த இருப்பை உத்தரவாதம் செய்யவும் கூடிய வகையில் இவ்வாறாக அபிவிருத்தி செய்யப்பட்ட நிதி மற்றும் நிதி அதிகாரம் அத்தியாவசிய கண்காணிப்பின்மூலம் அல்லது மத்திய நிறுவனங்களின் கலந்தாலோசனையுடன் தேவைகளின் பங்கேற்பையும் உரியமுறையில் பிரதிபலிக்க வேண்டும்.

சட்டமும் சமாதானமும்

□ சட்டம் சமாதானம் பற்றிய அதிகாரம் மற்றும் கடமைகள் இலங்கையின் தேசிய ஒருமைப்பாட்டிற்கோ அல்லது ஆட்புல ஒருமைப்பாட்டுக்கோ எதுவித பாதிப்பையோ அல்லது அச்சுறுத்தலையோ ஏற்படுத்தாத வகையில் தேசிய மற்றும் மாகாண பொலிஸ் நடவடிக்கைகள் பற்றி நிறுவனங்களுக்கிடையே பகிர்ந்துகொள்ள முடியும், தேசிய பொலிஸ்சேவை குற்றவியல் குற்றங்கள், பயங்கரவாதம்,, போதைவஸ்துகள், சுற்றாடல் பிரச்சினைகள் போன்ற விடயங்கள் தொடர்பான தரவுக் களஞ்சியம் எண்ணிக்கை என்பனவும் தேசிய மட்டத்தில் மிகவும் தகுதிவாய்ந்த வகையில் செயற்படுத்த வேண்டிய பாரதூரமான விடயங்கள் தொடர்பாகச் செயற்பட வேண்டும். மாகாண பொலிஸ் சேவை, சமூக பொலிஸ் சேவைகள், சமூக பொலிஸ் நடவடிக்கைகள், சிறுகுற்றங்கள், போக்குவரத்துத் தொடர்பான பொலிஸ் நடவடிக்கைகள் என்பன ஏனைய விடயங்கள் தொடர்பாக சரளமாகச் செயற்பட முடியும். இது மிகவும் வினைத்திறனுடனும், மிகப் பயனுறுதிவாய்ந்த முறையிலும், பிரஜைகளுக்கு நன்மை பயக்கக்கூடிய வகையிலும் ஒட்டுமொத்த நாடுமுழுவதும் இலகுவாகச் செயற்படக்கூடிய வகையில் ஒரு பொலிஸ் சேவையை உறுதிசெய்ய வேண்டும்.

□ மாகாணத்தினுள் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்களை நியமித்தல், பதவி உயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்று நடவடிக்கைகள் மற்றும் சேவை நீக்கம்பற்றிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவை ஸ்தாபித்தல் வேண்டும். மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவிற்கு மேற்கொள்ளப்படும் நியமனங்கள், இரண்டு மாற்றுப் பொறிமுறைகளில் ஒன்றின்கீழ் மேற்கொள்ள முடியும். 1. அரசியலமைப்புச் சபைமூலம் நியமனங்களை மேற்கொள்ளுதல். 2. முதலமைச்சரால் பெயர் குறிக்கப்படும் நியமனங்களைப் பெறுவோர் இருவர், மாகாணத்தின் எதிர்க்கட்சித் தலைவர் பெயர் குறிக்கும் ஒருவர், மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுவினால் பெயர் குறித்துரைக்கப்படும் ஒருவர் என்ற வகையிலும் உத்தியோகபூர்வமாக நியமிக்கப்படும் மாகாணத்தின் பிரதி பொலிஸ் மாஅதிபர் என்போர் ஆவர்.

□ முதலமைச்சர் பொலிஸ் மாஅதிபரின் கலந்தாலோசனையின் பின்னர் மாகாணத்தின் பிரதிபொலிஸ் மாஅதிபரை நியமித்தல் வேண்டும். அவர்களிடையே ஏதாவது இணக்கப்பாடு ஏற்படாதபட்சத்தில் ஜனாதிபதி இறுதியாக தீர்த்து வைத்தல் வேண்டும். மாகாணத்தின் பொலிஸ் ஆணைக்குழு தனது சுயாதீனத்தை உறுதிசெய்ய வேண்டும். மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும், தேசிய பொலிஸ் ஆணைக்குழுவும் இடையீடு செய்யும் சகல தீர்மானங்களும் (அதாவது ஆளணியைத் தீர்மானித்தல், தேசிய பொலிஸ்

உத்தியோகத்தர்களை மாகாண மட்டத்தில் இணைத்துக்கொள்ளல் என்பன) இவ்விரண்டு விடயங்களில் கலந்தாலோசனைமூலம் ஒரு செயற்பாட்டை மேற்கொள்ள வேண்டும். மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் எந்தவொரு தீர்மானம் தொடர்பாகவும் நிர்வாக மேன்முறையீடுகள் தொடர்பாகத் தீர்ப்புக்களைப் பெறுவதற்கு மேன்முறையீடு செய்யக்கூடிய அதிகாரம் இருத்தல் வேண்டும். அதேசமயம் சகல மாகாணங்களினதும் பிரஜைகளின் சார்பில் மாகாண பொலிஸ் சேவை குறைகேள் அதிகாரியாகச் செயற்படும் (ஓம்புட்ஸ்மன்) பொலிஸ் முறைப்பாட்டு ஆணைக்குழு ஒன்று இருத்தல் வேண்டும்.

□ கீழ்மட்டத்தில் உள்ள பொலிஸ் அலுவலர்கள்பற்றிய அனைத்து ஆட்சேர்ப்பு நடவடிக்கைகளும், மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும். குறித்துரைக்கப்பட்ட அவசியமான இடங்களில் மாகாணத்தின் இனத்துவ விகிதாசாரத்தைப் பிரதிபலிக்க வேண்டிய அவசியம் இருக்கலாம். இப்பதவி உயர்வு மற்றும் சம்பளம் தொடர்பாக தேசிய மொழித்தேர்ச்சித் தேவைகளுக்கு அனைத்து: பொலிஸ் அதிகாரிகளும் கட்டுப்பட்டவர்களாக இருத்தல் வேண்டும். அதனோடு ஏற்புடைய சட்டகம் ஏற்கனவே சட்டத்தின்மூலம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. அதேசமயம் குறைந்தபட்சம் பெண் பொலிஸ் உத்தியோகத்தர்கள் 25% ஆவது மாகாண பொலிஸ் சேவையில் இணைத்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

காணியும் காணி வளங்களும்

□ தேசிய காணி ஆணைக்குழு மற்றும் மாகாண காணி ஆணைக்குழு என்பன ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். அரசு காணிகளை பாரதீனப்படுத்தல். தேசிய மற்றும் மாகாண எல்லைப் பிரதேசங்களுள் சட்டபூர்வமான தேவைகளைக் கருத்திற்கொண்டு இந்த ஆணைக்குழுவினால் தயாரிக்கப்பட்ட கோட்டுபாடுகளுக்கு அமைய மேற்கொள்ள வேண்டும். அதேசமயம் காடுகள், நீர் வளங்கள், நீர்ப்பாசனங்கள், புத்தாக்கம் செய்ய முடியாத இயற்கை வளங்கள் போன்ற அது தொடர்பான விடயங்கள்பற்றி தேசிய மற்றும் மாகாண எல்லைப்பிரதேசங்களின் அதிகாரங்கள், பணிகள் மற்றும் பொறுப்புக்கள் தெளிவான தொலைநோக்குடன் மீள ஆராயப்பட வேண்டியது அவசியமாகும். இவற்றின் அதிகாரங்களையும் பணிகளையும் திட்டவட்டமாக வகையீடு செய்யப்பட முடியாத துறைகளுக்குமிடையே தேசிய மற்றும் மாகாண எல்லைப்பிரதேசங்கள் இரண்டினதும் பயன்பாடு தொடர்பான போதிய கவனத்துடன் நியாயமான தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளக்கூடிய வகையில் கலந்தாலோசனைக்கும் சமத்துவத்திற்கும் இடையிலான பொறிமுறை ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும்.

மகாநாட்டு நடவடிக்கைகளின் சாராம்ச அறிக்கை

மத்திய-மாகாண உறவுகள், பிசுக்கால் - நிதிசார் ஒழுங்குகள், அரசாங்கச் சேவை, நிருவாகம், அத்துடன் சட்டவாக்க மற்றும் சட்ட ஆதரவு ஆகிய கருப்பொருள்களைச் சுற்றி, மாநாட்டின் உறுதியான கலந்துரையாடல்கள் கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. அதிகளவு விபரமான கலந்துரையாடல்களுக்காக குழுக்களாக பங்கெடுப்பாளர்கள் பிரிந்திருந்ததைச் சுற்றியும் கலந்துரையாடல்கள்

இருந்தன. மகாநாட்டின் கருப்பொருள்-சார்ந்த குழு மற்றும் முழுநிறைவான கலந்துரையாடல்களைப் பின்வரும் விவரமான அறிக்கை சாராம்சப்படுத்துகின்றது.

மத்திய-மாகாண உறவுகள்

ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் ¹

மாகாண சபை தொடர்பில் ஆளுனரின் அதிகாரங்கள் குறைக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான பரந்த உடன்பாடு இருந்தது. நடைமுறையிலான அதிகாரப்பரவலாக்கல் வரைச்சட்டத்தில், மாகாண சபைகளுக்கு² பார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ள சகல விடயங்களுக்கும் மாகாண நிறைவேற்று அதிகாரம் நீடிக்கப்பட்டுள்ளதா? என்பதைப் பற்றியும், இந்த அதிகாரத்தை நிறைவேற்றுவதில் ஆளுனருக்கும், அமைச்சர்களின் சபைக்கும் இடையிலான உறவு பற்றியும் குழப்பநிலையுள்ளது³. அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154 (இ) மற்றும் 154 (ஊ) ஆகியவற்றின் ஏற்பாடுகளிலிருந்து ஆரம்பநிலையாக குழப்பநிலை முளைவிட்டுள்ளது. இந்தப் பிரச்சினை மகாநாட்டின் முழுநிறைவான அமர்வுகளின் போது அடிக்கடி முன்கொண்டு வரப்பட்டது. தனது சொந்த தற்றுணிபின் பேரில் அல்லது ஜனாதிபதியின் உத்தரவின் மீது சில அதிகாரங்களை ஆளுனர் நிறைவேற்றுகின்ற போது, தெளிவாக அடையாளங்காணப்பட்ட அவசரகாலச் சூழ்நிலைகளில் புறநீங்கலாக, மாகாணத்தினுள் நிறைவேற்று அதிகாரங்கள் வழமையாக மாகாண சபைக்கும் மற்றும் மாகாணத்தின் மக்களுக்கும் ஜனநாயகரீதியில் வகைபொறுப்புக்கூற வேண்டிய முதலமைச்சரினாலும், அமைச்சர்களின் சபையினாலும் முழுமையாக நிறைவேற்றப்பட வேண்டும்.

மேலும், மாகாண சபைகளுக்கு பார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ள நிறைவேற்று அதிகாரங்களின் தன்மையும், அளவும் அத்துடன் அவற்றை நிறைவேற்றுவதற்கான வரைச்சட்டமும் அரசியலமைப்பிலேயே குறிப்பிடப்பட வேண்டும் என்பதற்கான இணக்கப்பாடு இருந்தது. அரசியலமைப்புத் திட்டமொன்றினுள், முன்னரும், பின்னரும் இயற்றப்பட்ட நீதித்துறை மதிப்பாய்வு இருக்குமிடத்து, சட்டவாக்கத்தின் ஊடாக, மத்திய அரசாங்கத்தினால் இந்த அதிகாரங்கள் மீள-எடுக்கப்படுவதை இது தடுக்கும் (மாகாண சபைகள் அதிகாரச்சட்டத்தைப் போன்று சட்டவாக்கத்தின் ஊடாக பதின்முன்றாவது திருத்தத்தின் கீழ் நிகழ்ந்துள்ளவாறு).

மாகாண நியதிச்சட்டங்களுக்கு இணக்கத்தை வழங்குவதா? என்பது மீது பரந்த தற்றுணிபு ஆளுனருடன் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆளுனரின் இணக்கத்தை அது பெற்ற பின்னர் மட்டுமே மாகாண சபையொன்றின் நியதிச்சட்டமொன்று

¹ This section only looks at the Governor's powers in relation to the statute-making process in the exercise of his executive power under the Thirteenth Amendment. The Governor's powers in relation to provincial finance and the provincial public service are dealt with separately below.

² See A. Welikala (2011) *Devolution in the Eastern Province: Implementation of the Thirteenth Amendment and Public Perceptions, 2008-2010* (Colombo: Centre for Policy Alternatives): p.45, available at: <http://www.cpalanka.org/devolution-in-the-eastern-province-implementation-of-the-thirteenth-amendment-and-public-perceptions-2008-2010/>

³ L. Ganeshathasan. 'The Devolution of Power and the Executive Presidency' in A. Welikala (Ed.) (2015) *Reforming Sri Lankan Presidentialism: Provenance, Problems and Prospects* (Colombo: Centre for Policy Alternatives): Ch.9, available at: <http://srilankanpresidentialism.org/wp-content/uploads/2015/01/17-Ganeshathasan.pdf>

அமுலுக்கு வருகின்றது.⁴ எனினும், அவர் இணங்காவிட்டால், திருத்தத்திற்கான பரிந்துரைகளுடன் அல்லது அவை இன்றி மாகாண சபையினால் கரிசனைக்கெடுப்பதற்கு நியதிச்சட்டத்தை அவர் மீளளிக்க வேண்டும்.⁵ இத்தகையதொரு சூழ்நிலையில், ஆளுனரின் செய்திக்கு மரியாதையளித்து, நியதிச்சட்டத்தை மாகாண சபை மீள-கரிசனைக்கெடுக்கும். நியதிச்சட்டத்தினைத் திருத்தத்துடன் அல்லது திருத்தமின்றி மாகாண சபை நிறைவேற்றலாம் என்பதுடன், அதை இணக்குவதற்கு ஆளுனருக்கு மீள-சமர்ப்பிக்கவும் முடியும்.⁶ இரண்டாவது தடவையாக நியதிச்சட்டம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட பின்னர், ஒன்றில் ஆளுனர் அதற்கு இணங்கலாம் அல்லது அரசியலமைப்பின் ஏற்பாடுகளுக்கு இணக்கமாக உள்ளதா என்பது மீது நிர்ணயிப்பதற்காக, உயர் நீதிமன்றத்தின் தலைவரினால் ஆலோசிப்பதற்காக அதை ஒதுக்கி வைக்கலாம்.⁷

அதன் சட்டவாக்க அதிகாரத்தை மாகாண சபை நிறைவேற்றும் தன்மை மீது சோதிப்பதற்கு செயற்பட வேண்டும் என ஆளுனர் எதிர்பார்க்கப்படுகின்றார் என இந்தச் சட்டவாக்க நடைமுறை சுட்டிச்சொல்கின்றது. இந்த உண்மை மகாநாட்டில் சில பங்கெடுப்பாளர்களினால் முனைவுபடுத்தப்பட்டது. எனினும், பதின்முன்றாவது திருத்தம் இயற்றப்பட்ட நேரத்தில் அத்தகையதொரு ஏற்பாடொன்றின் உள்ளடக்கத்தை நியாயப்படுத்திய சூழ்நிலைகள் தொடர்ந்துமே கரிசனையொன்றல்ல என்பதே மகாநாட்டிலிருந்து வெளிப்பட்ட உடன்பாடாகும். இதனால், பொதுவாகவே அமைச்சர்கள் சபையின் நிதிசார் முன்மொழிவுகள் மீதானவை உட்பட மாகாண சட்டவாக்கத்தை மதிப்பாய்வதற்கு, நிராகரிப்பதற்கு அல்லது தாமதப்படுத்துவதற்கு ஆளுனர் அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்கக்கூடாது என்பதற்கான உடன்பாடொன்று இருந்தது. அமைச்சர்களின் சபையின் அரசியல் பொறுப்புக்கூறுதலை உறுதிப்படுத்துவது மாகாண சபையின் அரசியலமைப்பு வகிப்பங்காகும். அது ஆளுனரின் வகிப்பங்கல்ல. சில மாகாண நியதிச்சட்டங்களை சில வேளைகளில் நிச்சயமற்ற நிலைக்கு தாமதப்படுத்துவதற்கு அது சம்பந்தப்பட்ட ஆளுனர்களை இயலச்செய்ததினால், வடக்கு மற்றும் கிழக்கு மாகாணச் சபைகளின் அனுபவத்தைக் கரிசனைக்கெடுக்கையில், இந் நிலையானது விசேடமாக கட்டாயப்படுத்தலாக விளங்குகின்றது.⁸

எனினும், மாகாண சபையின் மீள்-கரிசனைக்கு ஆளுனர் ஒதுக்கிவைக்கக்கூடிய அல்லது மீள-அனுப்பிவைக்கக்கூடிய சட்டவாக்கத்தின் சில பிரிவுகளைக் குறித்துரைப்பதற்கு அல்லது இனத்துவ அல்லது சமயப் பாகுபாட்டில் விளையக்கூடிய சட்டவாக்கம் பற்றிய கரிசனைகளை ஆளுனர் எழுப்பக்கூடியதாக பொறிமுறையொன்றை உள்ளடக்குவதற்கு அரசியலமைப்புக்கு அவசியமொன்றுள்ளதாகக் கருத்துள்ளது. அத்தகையதொரு பொறிமுறை கொண்டு வரப்பட்டால், அது இந்தத் துறைகளுக்கு கடுமையாக மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுடன், அத்தகைய அபூர்வமான விடயங்களில் ஆளுனர் கடுகதியிலான நேர மட்டுப்படுத்தலொன்றினுள் செயற்பட வேண்டும். ஆளுனருக்கு அத்தகைய அதிகாரங்கள் வழங்கப்பட்டால், ஆளுனரின் கருத்துக்களை உரியவாறு கரிசனைக்கெடுத்த பின்னர், ஒன்றில் ஆளுனருக்கு இடங்கொடுப்பதற்கு அல்லது புறக்கணிப்பதற்கு அமைச்சர்களின் சபை அல்லது மாகாண சபை இயலக்கூடியதாக விளங்க வேண்டும். ஆளுனரின் தீர்மானங்களையிட்டு நீதித்துறை மதிப்பாய்வை நாடுவதற்கும் அவை

⁴ Article 154H (1).

⁵ Article 154H (2).

⁶ Article 154H (3).

⁷ Article 154H (4).

⁸ Chief Ministers Fund; Tourism Statute in the Eastern Province.

அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும். மாகாணச் சட்டவாக்கமும் மற்றும் மாகாண நிறைவேற்று அத்துடன் நிருவாகச் செயற்பாடுகளும் ஏதேனும் நேரத்தில் அரசியலமைப்புக்கு உகந்ததா? என்பதை விசாரணை மன்றங்களினால் நீதித்துறைரீதியாக முழுமையாக மதிப்பாயக்கூடியதாக விளங்க வேண்டும்.

பரவலாக்கத்தின் தற்போதைய திட்டத்தின் கீழ் ஆளுனருடன் உரித்தாக்கப்பட்டுள்ள பரந்த நிறைவேற்று அதிகாரத்தை அகற்றுவதும், அவசரகாலச் சூழ்நிலைகளில் மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களுடன் கடுமையாக சம்பிரதாயபூர்வ நிலையொன்றுக்கு ஆளுனரின் வகிபங்கினை மட்டுப்படுத்துவதும் வலியுறுத்தப்படுகின்றது. இத்தகைய சூழ்நிலைகளில், எல்லாவற்றுக்கும் மேலாக மாகாண ஆளுனர்களைக் கொண்டிருப்பதற்கான அவசியத்தையிட்டு கேள்வியொன்று எழுந்தது. சிறிதளவு கலந்துரையாடலின் பின்னர், கிட்டிகின்ற மாற்றுவழிகளில், சகல ஒன்பது மாகாணங்களிலும் ஆளுனரின் பதவியை குறிப்பான தனிப்பட்ட ஒருவர் வகிப்பது மிகவும் விரும்பத்தக்க தெரிவொன்றாகும் என உடன்பாடுகாணப்பட்டது.

தேசியக் கொள்கை

தற்போது, சகல விடயங்களினதும், செயற்பாடுகளினதும் மீதான 'தேசியக் கொள்கை' மத்திய அரசாங்கத்திற்கு ஒதுக்கப்பட்ட விடயமொன்றாகும்.⁹ மாகாண சபைகளுக்கு பாரப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை மீள-எடுப்பதற்காக மத்திய அரசாங்கத்தினால் பயன்படுத்தப்பட்ட பொறிமுறையொன்றே என மீண்டும் மீண்டும் முனைவுபடுத்தப்பட்டது.¹⁰ மாகாண சபைகளுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் பொறிமுறையொன்றின் பற்றாக்குறையும், தேசியக் காணி ஆணைக்குழு போன்ற நடைமுறையிலான ஒருங்கிணைப்புப் பொறிமுறைகள் அமுல்படுத்தப்படாமையும் இத் துறையில் மத்திய அரசாங்கம் அது விரும்பியவாறு செய்வதற்கு இயலக்கூடியதாக இருந்தமைக்கான ஆரம்பநிலைக் காரணிகளாக முனைவுபடுத்தப்பட்டன. மத்திய அரசாங்கத்தினால் குறித்துரைக்கப்பட்ட 'தேசியக் கொள்கை' அனேகமாக அபிவிருத்தியின் மட்டம், கிட்டிகின்ற மூலவளங்கள் மற்றும் வேறு மாகாணக் கரிசனைகள் ஆகியவற்றைப் பொறுத்தளவில் மாகாணங்கள் மத்தியில் பாகுபாடுகளைக் கரிசனைக்கு எடுப்பதில்லை எனவும் சுட்டிக்காட்டப்பட்டது.¹¹ இதனால், 'தேசியக் கொள்கைகள்' அனேகமாக விரும்பத்தக்க தாக்கத்தைக் கொண்டிருப்பதில்லை என்பதுடன், சில மாகாணங்களினுள் தேவைகளுடன் தொடர்புபட்டிருக்கவுமில்லை. மாகாண சபைகளுக்கு பாரப்படுத்தப்பட்டுள்ள விடயங்கள் மீது தேசியக் கொள்கை வகுத்தமைக்கப்படும் போது, மாகாண சபைகளுடனான உசாவுகைக்கான பொறிமுறையொன்று இருக்க வேண்டும் என்பதற்கு பரந்த உடன்பாடு இருந்தது. இது 'தேசியக் கொள்கை' என எது சரிவரக் கருதப்படுகின்றது என்பதையும், அத்துடன் மாகாணங்களினால் எது

⁹ See Item 1 on List II (Reserved List) of the Thirteenth Amendment.

¹⁰ See Welikala (2011): p.34.

¹¹ The Chief Minister of the Eastern Province brought out the example of the maximum age prescribed for recruiting graduate trainees (to persons below the age of 35 years) causing hardship in the Eastern Province which was directly impacted by the war.

¹¹ The Chief Minister of the Eastern Province brought out the example of the maximum age prescribed for recruiting graduate trainees (to persons below the age of 35 years) causing hardship in the Eastern Province which was directly impacted by the war.

அதிகளவு பொருத்தமான விதத்தில் கையாளப்படுகின்றது என்பதையும் நிர்ணயிப்பதற்கான உசாவுகைகளை உள்ளடக்குகின்றது.

மேலும், அத்தகைய 'தேசியக்' கொள்கை அதுவாகவே எவ்வாறு வெளிக்காட்டுகின்றது என்பது பற்றிய அமைப்பினைப் புதிய அதிகாரப்பரவலாக்கல் இணக்கப்பாடு குறித்துரைக்க வேண்டும். மத்திய அரசாங்கச் செயற்பாட்டாளர்களினால் வழங்கப்பட்ட கடிதங்களும், சுற்றறிக்கைகளும் தேசிய கொள்கைக்கு ஈடாக இருந்ததாகக் கருதப்பட்டதற்கான பெருமளவு தருணங்கள் முனைவுபடுத்தப்பட்டன. மத்திய அரசாங்கத்தின் செல்வாக்கு எல்லையினுள், பதிமூன்றாவது திருத்தத்தின் பிரகாரம், தேசியக் கொள்கையை வகுத்தமைப்பதற்கான தகுதியைப் பாராளுமன்றமே கொண்டுள்ளது. எனினும், அதிகாரவர்க்கத்தினர் உட்பட மத்திய நிறைவேற்றுச் செயற்பாட்டாளர்களுக்கு மனம் விரும்பியவாறு தேசியக் கொள்கையைக் குறித்துரைப்பதற்கு நிருவாகீதியிலான நடைமுறையும், ஆட்சியை ஒருமுகப்படுத்தும் கலாசாரமும் சாத்தியமாக்குகின்றது.¹²

ஒருங்கியை நிரல்

மாகாண சபைகள் நியதிச்சட்டங்களை செய்யக்கூடிய விடயத் துறைகள் (மாகாண சபை நிரல் அல்லது நிரல் I) நியதிச்சட்டங்களைச் செய்வதற்கு அதிகாரத்தைக் கொண்டிருக்காத மாகாண சபைகள் மீதான விடயத் துறைகள் (ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியல் அல்லது பட்டியல் II) மற்றும் பாராளுமன்றமும், மாகாண சபைகளும் சட்டவாக்கத் தகுதியைக் கொண்டுள்ள விடயத் துறைகள் (ஒருங்கியை நிரல் அல்லது நிரல் III) ஆகியவற்றை விவரிக்கும் மூன்று நிரல்களை¹³ அரசியலமைப்பு கொண்டுள்ளது. முதல் பார்வையொன்றின் மீது, ஒருங்கியை விடயங்கள் தொடர்பில் சட்டவாக்கத்தைச் செய்யும் போது பாராளுமன்றமும், மாகாண சபைகளும் சமமான அந்தஸ்தைக் கொண்டுள்ளதாகத் தோன்றுகின்றது. எனினும், 'பொருத்தமான உசாவுகை' மீதான கடப்பாடுகள், பாராளுமன்றத்திற்கு மாறாக, மாகாண சபைகள் மீது அதிகளவு கடுமையானவையாகும். அதிகாரத்தின் மையப்படுத்தலின் நடைமுறையிலான கலாசாரத்திற்கு அப்பால், இது குறிப்பாக மாகாண நியதிச்சட்டத்தை ஆக்கும் நடைமுறையினதும், மத்திய சட்டவாக்கத்திற்கு¹⁴ அளிக்கப்பட்டுள்ள அரசியலமைப்புப் பாதுகாப்பினதும் அத்துடன் சட்டவாக்க அதிகார எல்லையில் பாராளுமன்றத்தின் உச்ச நிலை மீது மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிறைவேற்றப்பட்ட கட்டுப்பாட்டின் விளைவொன்றாகும்.¹⁵

ஒருங்கியை விடயங்கள் மீதான மாகாண சபையின் நியதிச்சட்டங்கள் பதின்மூன்றாவது திருத்தம் செயற்பாட்டினுள் வந்த திகதி மீது நிலவிய மத்திய சட்டவாக்கத்தின் மேலாக நிலவக்கூடும். ஆனால், அத்தகைய நியதிச்சட்டங்களின் பிரயோகத்தை தீர்மானமொன்றினால் பாராளுமன்றம் இரத்து

¹² See Welikala (2011): p.74 -76; L. Ganeshathasan & M. Mendis (2015) *Devolution in the Northern Province: September 2013 – February 2015* (Colombo: Centre for Policy Alternatives): p.22- 23, available at: <http://www.cpalanka.org/devolution-in-the-northern-province-september-2013-february-2015/>

¹³ See Ninth Schedule to the Constitution.

¹⁴ Article 80 (3) provides that, "Where a Bill becomes law upon the certificate of the President or the Speaker, as the case may be being endorsed thereon, no court or tribunal shall inquire into, pronounce upon or in any manner call in question, the validity of such Act on any ground whatsoever."

¹⁵ Articles 76,154G (10) and (11).

செய்ய முடியும்¹⁶ என்பதுடன், ஒருங்கியை விடயம் ஒன்றின் மீதான ஏதேனும் எதிர்கால மத்திய சட்டவாக்கம் மாகாண நியதிச்சட்டமொன்றின் மேலாக உச்ச நிலையினைக் கொண்டிருக்கும்.¹⁷ இக் காரணங்களின் நிமித்தம், பதின்மூன்றாவது திருத்தத்தில் ஒருங்கியை கருத்துருவானது மத்திய வெளிக்கள முன்வாங்குரிமையின்¹⁸ ஒன்றாக விபரிக்கப்பட்டுள்ளது என்பதுடன், மாகாண சபைகளுக்குப் பாரப்படுத்தப்பட்டுள்ள விடயங்களுக்கு மேலாக, அதிகாரத்தினால் மையப்படுத்தப்படக்கூடிய இன்னொரு வழிவகைகளாகவும் ஒருங்கியை நிரல் நோக்கப்படுகின்றது.

இச் சூழமைவிலேயே, ஒருங்கியை நிரலை நீக்குவதற்கான அழைப்பு மாகாண அதிகாரிகளினால் அதிகரித்தளவில் காணகரூரமாக வந்துள்ளது. மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாகாண சபைகளுக்கும் இடையிலான விடயங்களின் தெளிவான எல்லைப் பிரிப்பொன்றுக்கான அவசியம் மகாநாட்டின் போது மீண்டும் மீண்டும் முனைவுபடுத்தப்பட்டது. இதைச் சாதிக்குமுகமாக, ஒருங்கியை நிரல் நீக்கப்பட்டு, முறையே மத்திய அரசாங்கத்தினாலும், மாகாண சபைகளினாலும் நிறைவேற்றப்படுவதற்கான இரு நிரல்களை ஏதேனும் புதிய அதிகாரப்பரவலாக்கல் இணக்கப்பாடு பிரதிபலிக்க வேண்டும் என உடன்பாடு காணப்பட்டது.¹⁹

ஒருங்கியை நிரல் மீதுள்ள எந்த விடயங்கள் மாகாண நிரலுக்கு பங்கிடப்பட வேண்டும் என்பதுடன், ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியலுக்கு எந்த விடயங்கள் பங்கிடப்பட வேண்டும் என்பன மீதும், அல்லது இதைத் தீர்மானிக்கும் போது பின்பற்றப்படவுள்ள மூலப்பிரமாணம் மீதும் சிறிதளவு கலந்துரையாடல் இருந்தது. எனினும், அரசாங்கத்தின் வேறுபட்ட அடுக்குகளுக்கு இடையில் ஒத்துழைப்புக்கான அவசியத்தை ஒருங்கியை நிரல் நீக்கமாட்டாது என்பது ஏற்றுக்கொள்ளப்பட்டது. மாகாண சபைகளுக்கும், மத்திய அரசாங்கத்திற்கும் இடையில் பிரிக்கப்பட்டுள்ள விடயங்களின் புறம்பான பட்டியல்களுடன் கூட ஓர் அடுக்கிலிருந்து இன்னொன்றுக்கான பரவுகின்றதும், ஒத்துழைப்பை அவசியப்படுத்துகின்றதுமான துறைகள் இருக்கக்கூடும் (உதாரணம்: சக்திக்கு பொறுப்பாக மத்தியும், சூழல் பாதுகாப்புக்கு பொறுப்பாக மாகாணங்களும் இருக்கும் சூழ்நிலையொன்றில்). அவ்வாறாக ஒத்துழைப்பினை வசதிப்படுத்துவதற்கும், பிணக்குத் தீர்மானத்தினை பொறிமுறைகளுக்கு வழங்குவதற்கும் அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான பொறிமுறைகள் மாகாணங்களின் பல்-அடுக்கிலான முறைமையொன்றுக்கு அவசியமாகும். இது தொடர்பில் பெருமளவு முறைமையானதும், முறைமை சாராததுமான பொறிமுறைகள் முன்மொழியப்பட்டன. இவை பாராளுமன்றத்தின் இரண்டாவது சபையையும் மற்றும் மத்திய மந்திரிகளின் அமைச்சரவையுடன் முதலமைச்சர்களின் கிரமமான சந்திப்பொன்றின் அண்மைய புதுமாற்றம் போன்ற சில நடைமுறையிலான ஒழுங்குகளை முறைமைப்படுத்துவதையும் உள்ளடக்குகின்றன.

¹⁶ Article 154G (9) provides that, “Where there is a law with respect to a matter on the Concurrent List on the date on which this Chapter comes into force and a Provincial Council established for a Province subsequently makes a statute on the same matter inconsistent with that law, the provisions of that law shall, unless Parliament, by resolution, decides to the contrary, remain suspended and be inoperative within that Province, with effect from the date on which that statute receives assent and so long only as that statute is in force.”

¹⁷ See further Article 154G (6), read with Article 154G (5)(a).

¹⁸ See Welikala (2011): p. 36-39.

¹⁹ It was suggested by some that a third list of powers that enumerates the functions of the local government authorities be included in the constitution. However, there was also the view that local government should remain a subject matter of Provincial Councils.

மாகாணங்களிலும், மத்தியிலும் உள்ள அரசியல் அதிகாரத்திற்கு இடையிலான கலந்தாய்வொன்றை உருவாக்குவதற்குப் பயனுள்ள பொறிமுறையொன்றாக மத்திய சட்டவாக்கத்தின் இரண்டாவது சபையொன்று விளங்கும்.

‘தேசியக்கொள்கையை’ இட்டு கலந்துரையாடுவதற்கும் அத்துடன் வகுத்தமைப்பதற்கும் பொறிமுறையொன்றாக இரண்டாவது சபை குறிப்பான விதத்தில் பயனுள்ளதாக விளங்கும். இதற்கு மேலதிகமாக, பரவலாக்கம் மீதான மறுதலையிலான தாக்கமொன்றைக் கொண்டுள்ள சட்டவாக்கத்தைத் தடுப்பதற்கு அல்லது தாமதப்படுத்துவதற்கு இரண்டாவது சபை இயலக்கூடியதாக விளங்க வேண்டும். பொதுவாக அரசியலைமப்புத் திருத்தமும், குறிப்பாக அதிகாரப்பரவலாக்கத்தின் திட்டத்தை தாக்கமுறச்செய்கின்றவையும் நடைமுறையிலான பாதுகாப்புகளுக்கு மேலதிகமாக, இரண்டாவது சபையின் அங்கீகாரத்திற்கு உட்படலாம். அதிகாரத்தின் பரவலாக்கத்துடன் இரண்டாவது சபையின் தலையாய வகிப்பங்கு இருப்பதென்றால், ஒன்றில் மாகாண சபைகளின் உறுப்பினர்களுடன் அல்லது மாகாண சபைகளின் தேர்தல் தொகுதிகளின் ஊடாக தெரிவுசெய்யப்பட்ட உறுப்பினர்களுடன் அல்லது இரண்டினதும் கலப்பொன்றுடன் மாகாண சபைகளின் பிரதிநிதிகளுடன் அது அமைக்கப்பட முடியும்.

இரண்டாவது சபையில் மாகாண சபைகளின் உறுப்பினர்களை அத்துடன் விசேடமாக மாகாண அமைச்சர்களின் சபையின் உறுப்பினர்களை அல்லது பிரதிநிதிகளைக் கொண்டிருப்பது மாகாணத்திற்கும், மத்திக்கும் இடையிலான பலமான இணைப்பொன்றை உருவாக்குவதுடன், அது மறுபுறத்தில் ஒத்துழைப்பினையும் அதிகளவு சாத்தியமாக்குகின்றது. மக்களின் இன்னொரு வகுதியிலான பிரதிநிதிகளை அது உருவாக்காது என்பதுடன், மாகாண சபை உறுப்பினர்களின் புறவரையை உயர்த்துவதற்கு உதவியாற்றும் என்பதனால் அது பொதுமக்களுக்கு குறைந்தளவு மதிப்பிலானதுமாகும்.

முதலமைச்சர்களின் மகாநாடு மற்றும் ஒவ்வொரு இரு மாதங்களுக்கு ஒரு தடவை அமைச்சரவைக் கூட்டங்களில் பங்கெடுப்பதற்கு முதலமைச்சர்களுக்கு அழைப்பு விடுப்பது போன்ற நடைமுறையிலான ஒருங்கிணைப்புப் பொறிமுறைக்கு பரந்தரீதியிலான இணக்கப்பாடு இருந்தது.

சட்டம் மற்றும் ஒழுங்கு

அரசியலமைப்பின் பிற்சேர்க்கை I உடன் வாசிக்கப்படும் மாகாண சபைகள் நிரலின் விடயமானது பொலிஸ் மற்றும் சட்டம் அத்துடன் ஒழுங்கு ஆகியன தொடர்பில் மாகாண சபைகளின் அதிகாரத்தைக் குறித்துரைக்கின்றது. இதன் பிரகாரம், மாகாணத்தினுள் பிற்சேர்க்கை ‘ஐ’ இல் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அளவுக்கு பொதுசன ஒழுங்கு மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் ஆகியன தொடர்பிலான அதிகாரங்களை மாகாண சபைகள் நிறைவேற்ற முடியும். தேசியப் பாதுகாப்பு, தேசியப் பந்தோபஸ்து மற்றும் சிவில் அதிகாரத்திற்கு உதவியாக இலங்கை அரசாங்கத்தின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் ஏதேனும் ஆயுதப் படைகளை அல்லது ஏதேனும் வேறு படைகளைப் பயன்படுத்தல் ஆகியவற்றை அத்தகைய அதிகாரம் உள்ளடக்க மாட்டாது.

மாகாணப் பொலிஸ் பிரிவு²⁰ மற்றும் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழு²¹ ஆகியவற்றின் அடக்கத்தினதும் மற்றும் மாகாணப் பிரிவின் ஊழியர்கோப்பு, யுத்த தளபாடம் மற்றும் சீருடைகள் ஆகியன தொடர்பிலான ஏற்பாடுகளினதும் மீது பிற்சேர்க்கை I மேலும் விவரிக்கின்றது. மாகாணத்தினுள் பொதுசன ஒழுங்கினைப் பேணுவதற்கும் அத்துடன் பிற்சேர்க்கை I க்கான அட்டவணையில் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள குற்றங்களின் ஏழு பிரிவுகள் புறநீங்கலாக, சகல குற்றங்களைத் தடுப்பதற்கும், கண்டுபிடிப்பதற்கும் அத்துடன் விசாரணை செய்வதற்கும் மாகாணப் பிரிவு பொறுப்பானதாகும். ஏதேனும் விசாரணையில், மத்திய குற்றவியல் விசாரணைத் திணைக்களத்தின் (சி.ஐ.டி.) அல்லது தேசியப் பொலிஸின் ஏதேனும் அலகின் உதவியை முதலமைச்சர் கோரலாம். 'பொதுசன அக்கறையில்' மாகாணத்தில் விசாரணையொன்றுக்கு சி.ஐ.டி. அல்லது தேசியப் பொலிஸின் வேறு அலகு அமர்த்தப்படுவது அவசியமென சட்ட மா அதிபரின் அங்கீகாரத்துடன் பொலிஸ் மா அதிபர் தீர்மானித்தால், முதலமைச்சருடனான உசாவுகையின் பின்னர் மட்டுமே அவர் அவ்வாறு செய்ய வேண்டும்.

அவசரகால நிலையொன்றை ஜனாதிபதி பிரகடனப்படுத்தியுள்ள சூழ்நிலைகள் புறநீங்கலாக, மாகாணத்தின் பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபர் முதலமைச்சருக்கு பொறுப்பானவர் என்பதுடன், அவரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் இருப்பார். எனினும், மாகாணத்தினுள் தேசியப் பொலிஸ் அமர்த்தப்படுவதை அவசியப்படுத்தும் பாரதூரமான உள்நாட்டுக் குழப்பமொன்று இருக்குமிடத்து ஆனால், அவசரகால நிலையொன்றை பிரகடனப்படுத்தப்படுவதை அது அவசியப்படுத்தாவிட்டால் முதலமைச்சருடனான உசாவுகையுடன் ஜனாதிபதி அவ்வாறு செய்யலாம். மாகாணத்தினுள் பொதுசன ஒழுங்கினைப் பேணுவதில் தேசியப் பொலிஸ் பிரிவின் உதவியை முதலமைச்சர் நாடுகின்றவிடத்து, நோக்கத்திற்கு அவசியமானவாறு அத்தகைய ஆளணியினரைப் பொலிஸ் மா அதிபர் அமர்த்த வேண்டும் என்பதுடன், மாகாணத்தின் பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபரின் கட்டுப்பாட்டின் கீழ் அவர்களை வைக்க வேண்டும்.

1990ம் ஆண்டின் 1ம் இலக்கச் சட்டம், பொலிஸ் ஆணைக்குழு அதிகாரசட்டத்தை மத்திய அரசாங்கம் சட்டமாக்கிய போதிலும், பொலிஸ் அதிகாரங்களின் பரவலாக்கம் தொடர்பில் இந்த விரிவான அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகள் ஒரு போதுமே அமுலாக்கப்படவில்லை. இந்த அதிகாரசட்டத்தைச் செயற்பாட்டினுள் கொண்டு வரும் உத்தரவொன்றை ஜனாதிபதி வழங்கவில்லை என்பதை மகாநாட்டில் பெருமளவு பங்கெடுப்பாளர்கள் குறிப்பிட்டனர். 2009இல் பொலிஸ் நியதிச்சட்டமொன்றைச் சட்டமாக்குவதற்கு கிழக்கு மாகாண சபையினாலான முயற்சிகள் கூட வெற்றியடையவில்லை.²² வடக்கிலும், கிழக்கிலும் ஆயுதமேந்திய மாகாணப் பொலிஸ் பிரிவொன்று பிரிவினைவாதப் படைகளின் கைகளில் கருவியொன்றாக விளங்கும் என்ற தெற்கு ஆட்சி முறை

²⁰ A Provincial Division shall consist of the Deputy Inspector General of Police (DIG), the Senior Superintendent of Police, the Superintendent of Police, and the Assistant Superintendent of Police, all seconded from the National Division, and the Provincial Assistant Superintendents of Police, Chief Inspectors, Inspectors, Sub-Inspectors, Sergeants, and Constables recruited in the Province. Members of the Provincial Division shall be eligible for promotion to the National Division.

²¹ The Provincial Police Commission shall be composed of: (a) the DIG. of the Province; (b) a person nominated by the Public Service Commission in consultation with the President; and (c) a nominee of the Chief Minister of the Province. The DIG of the Province is appointed by the Inspector-General of Police (IGP) with the concurrence of the Chief Minister of the Province. However, where there is no agreement between the IGP and the Chief Minister, the matter will be referred to the National Police Commission, which, after due consultations with the Chief Minister, shall make the appointment.

²² See Welikala (2011): p.31-42.

அமைப்பினுள் உறுதியாக நிறுவப்பட்ட அச்சத்தினதும், சந்தேகத்தினதும் எடுத்துக்காட்டாகவே இந்த ஏற்பாடுகள் அமுல்படுத்தப்பட்டுள்ளன. இலங்கையின் ஐக்கியத்தையும், ஆட்புல ஒருமைப்பாட்டினையும் பாதுகாப்பதற்கான அவசியத்தைப் பெருமளவு பிரதிநிதிகள் மீண்டும் மீண்டும் வலியுறுத்திய போது, மகாநாட்டில் அச்சமொன்று வெளிப்படுத்தப்பட்டது.

சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் கையாளும் கருப்பொருள்-சார்ந்த குழுவினால் பெருமளவு விரிவான பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டன. இந்தப் பரிந்துரைகள் தொடர்ந்து வந்த முழுமையான கலந்துரையாடலின் விடயமாகவும் விளங்கின. இலங்கையில் தேசிய ஐக்கியத்திற்கு அல்லது ஆள்புல ஒருமைப்பாட்டுக்கு ஏதேனும் பாதகமில்லாமல், தேசிய மற்றும் மாகாண ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துதல் நிறுவனங்களுக்கு இடையில் சட்டத்தையும் மற்றும் ஒழுங்கு அதிகாரங்களையும் அத்துடன் செயற்பாடுகளையும் பரிமாறிக்கொள்ள முடியும். ஒழுங்குபடுத்தப்பட்ட குற்றம், பயங்கரவாதம், போதைவஸ்துக்கள், தரவுத்தளங்கள் மற்றும் புள்ளிவிபரங்கள் போன்ற தேசிய மட்டத்தில் மிகவும் பொருத்தமானவிதத்தில் கையாளப்படும் பாரதூரமான விடயங்களை தேசியப் பொலிஸ் சேவை கையாள வேண்டும். சனசமூக ஒழுங்கை நிலைநிறுத்துதல், சிறிய குற்றங்கள், போக்குவரத்து ஆகியன உட்பட சகல வேறு செயற்பாடுகளை மாகாணப் பொலிஸ் சேவை கையாள முடியும். இது நாடு முழுவதும் மிகவும் செயற்றிறமானதும், விளைபயனானதும், பிரஜை-நட்புறவிலானதும் அத்துடன் அடையத்தக்கதுமான பொலிஸ் சேவையொன்றை உறுதிப்படுத்தும்.

ஒரு மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழு (மா.பொ.ஆ.) தாபிக்கப்பட்டு, மாகாணத்தினுள் பொலிஸ் அலுவலர்களின் நியமனம், பதவியுயர்வு, இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் ஆகியன மீது தீர்மானிக்கப்பட வேண்டும். மா.பொ.ஆ. குழுவுக்கு செய்யப்படுவதற்கான நியமனங்களுக்கு இரு மாற்றுப் பொறிமுறைகளை மகாநாட்டில் பங்கெடுப்பாளர்கள் சுட்டிச்சொன்னார்கள்: (1) அரசியலமைப்புச் சபையை சம்பந்தப்படுத்துவதன் மூலம் தேசியப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவுக்கான நியமனங்களுக்கு சமமாக நியமனங்களைக் கொண்டு வருதல் அல்லது (2) முதலமைச்சரினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட இரு நியமத்தர்கள், மாகாண எதிர்க்கட்சித் தலைவரினால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நியமத்தர், மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவினால் (மா.அ.சே.ஆ.) தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு நியமத்தர் அத்துடன் பதவி வழியாக நியமிக்கப்பட்ட மாகாணப் பிரதி பொலிஸ் மா அதிபர் (டி.ஐ.ஐ.) ஆகியோர் நியமிக்கப்படுதல்.

முதலமைச்சருக்கும், பொலிஸ் மா அதிபருக்கும் இடையிலான ஏதேனும் உடன்பாடின்றமை ஜனாதிபதியினால் தீர்மானமாக இணக்கப்பட்டால், பொலிஸ் மா அதிபருடனான ஆலோசனையுடன் மாகாண பிரதிப் பொலிஸ் மா அதிபரை முதலமைச்சர் நியமிக்க வேண்டும். மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் தன்னாட்சி உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டும். இதன்படி, மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவையும், தேசியப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவையும் சம்பந்தப்படுத்தும் சகல தீர்மானங்களும் (அதாவது ஊழியர்கோப்பினைத் தீர்மானித்தல், மாகாண மட்டத்திற்கு தேசியப் பொலிஸ் அலுவலர்களை வழிமொழிதல்) இரண்டுக்கும் இடையிலான உசாவுகையுடன் அடையப்படும். ஒழுக்காற்று விசாரணைகள் தொடர்பில் மாகாணப் பொலிஸ் ஆணைக்குழுவின் ஏதேனும் தீர்மானம் நிருவாக மேன்முறையீடுகள் விசாரணை மன்றுக்கு மேன்முறையீடு செய்யக்கூடியதாக விளங்க வேண்டும். பிரஜையின் சார்பாக மாகாணப் பொலிஸ் சேவையின் குறைத்தீர்பாணையம் ஒன்றாகச் செயற்படுவதற்காகப் பொலிஸ் முறைப்பாடுகள் ஆணைக்குழுவொன்றையும் மாகாணம் கொண்டிருக்கலாம்.

குறைந்த மட்டத்திலான பொலிஸ் அலுவலர்களின் சகல ஆட்சேர்ப்புக்களும் மாகாண பொலிஸ் ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படுவதுடன், பொருத்தமானவிடத்தும், அவசியமானவிடத்தும் மாகாணத்தின் இனத்துவ விகிதாசாரத்தைப் பிரதிபலிப்பதற்கு அவசியப்படுத்தப்படலாம். தேசிய மொழித் தகுதிகாண் தேவைகளுக்கு சகல பொலிஸ் அலுவலர்களும் உட்பட வேண்டும் என்பதுடன், பதவியேற்றங்களுக்கும், வேதனங்களுக்கும் தொடர்பினைக் கொண்டுள்ள இவற்றுக்கான வரைச்சட்டம் ஏற்கனவே சட்டத்தில் வழங்கப்பட்டுள்ளது. குறைந்தபட்சம் இருபது சதவீதப் பெண் அலுவலர்களை மாகாணப் பொலிஸ் சேவை உள்ளடக்குவது விரும்பத்தக்கதாகும்.

காணி மற்றும் இயற்கை மூலவளங்கள்

பிற்சேர்க்கை II இல் குறித்துரைக்கப்பட்டுள்ள அளவுக்கு, மாகாண சபைகளின் தகுதியின் அதிகார எல்லையின் அங்கமாக காணியில் உரிமைகள் அல்லது காணி மேலான உரிமை, காணியின் ஆட்சி, கைமாற்றம் மற்றும் காணியின் ஒதுக்கீடு, காணியின் உபயோகம், காணிக் குடியேற்றம் மற்றும் காணியை மேம்படுத்தல் ஆகியன உட்பட காணியை மாகாண நிரலின் விடயம் 18 விபரிக்கின்றது. குடியரசில் காணி தொடர்ந்தும் உரித்தாக்கப்பட வேண்டும் என்ற முன்னறிவிப்புக்கு அதில் விபரிக்கப்பட்டுள்ள அதிகாரங்களுக்கான பிற்சேர்க்கை II உட்படுவதுடன், அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 33 (ஈ)²³ மற்றும் இவ் விடயத்தை ஆட்சிப்படுத்தும் எழுத்திலான சட்டம்²⁴ ஆகியவற்றின் பிரகாரம் விற்கப்பட முடியும். மாகாண சபைகளினாலும், மத்திய அரசாங்கத்தினாலும் அரசாங்கக் காணியின் பயன்பாடு, மாகாணங்களுக்கு இடையிலான நீர்ப்பாசன மற்றும் காணி அபிவிருத்திக் கருத்திட்டங்கள் அத்துடன் தேசியக் காணி ஆணைக்குழுவைத் தாபித்தல் மற்றும் அதன் பணிகள் ஆகியனவற்றையும் அது வழங்குகின்றது.

*மேலாளர், ஸ்ரப்போர்ட் எஸ்டேட் எதிர் சோலைமுத்து ராசா*²⁵ வழக்கில் நிர்ணயிக்கப்படுவதற்காக மாகாண சபைகளுக்கு எந்தக் காணி அதிகாரங்கள் பாரப்படுத்தப்பட்டன என்பதுடன், எந்த அளவுக்கு என்ற கேள்விகள் நாடப்பட்டன. மூன்று புறம்பான, ஆனால் இணக்கத்திலான கருத்துக்களைக் கொண்ட நீதிமன்றத்தின் தீர்ப்பானது விடயம் மீதான முன்னைய வழக்குச் சட்டத்திலிருந்து விலகலொன்றாகும். மாகாணமொன்றினுள் அரசாங்கக் காணியின் விற்பாழித்தலுக்கு மாகாண சபையின் ஆலோசனை அவசியமான முன்நிபந்தனையல்ல என நீதிமன்றம் தீர்ப்பளித்தது.²⁶ மாகாண சபை விடயமொன்றுக்கு மாகாண சபைகளுக்கு அத்தகைய அரசாங்கக் காணியை அரசாங்கம் கிட்டச்செய்தால் மட்டுமே மாகாணத்தினுள் அரசாங்கக் காணி தொடர்பில் நியதிச்சட்டங்களைச் செய்வதற்கான அதிகாரத்தை மாகாண சபைகள் கொண்டிருக்கும் என நீதிமன்றம் மேலும் அபிப்பிராயப்பட்டது.²⁷

²³ Now Article 33(2)(f), as enacted by the Nineteenth Amendment to the Constitution (2015).

²⁴ In terms of Article 170 of the constitution, written law means any law and subordinate legislation and includes statutes made by a Provincial Council, Orders, Proclamations, Rules, By-laws and Regulations made or issued by any body or person having power or authority under any law to make or issue the same.

²⁵ S.C. Appeal 21/2013.

²⁶ Particularly assertively in the judgment of Chief Justice Mohan Peiris.

²⁷ For a more detailed discussion of this case see L. Ganeshathasan & M. Mendis (2015) *Devolution in the Northern Province: September 2013 – February 2015* (Colombo: The Centre for Policy Alternatives); p.46-48.

மாகாண சபைகளுக்கு காணி அதிகாரங்களின் பரவலாக்கத்தின் தன்மையையும், அளவையும் பற்றி உயர் நீதிமன்றத்தின் இந்தத் தீர்ப்பு குறிப்பிடத்தக்க சந்தேகத்தை உருவாக்கியுள்ளது.

சட்டத்தையும், ஒழுங்கையும் பொறுத்தளவில், காணியையும் மற்றும் இயற்கை மூலவளங்களையும் கையாளும் கருப்பொருள்-சார்ந்த குழுவினால் பெருமளவு விரிவான பரிந்துரைகள் செய்யப்பட்டன. தொடர்ந்து வந்த முழுமையான கலந்துரையாடலில் இந்தப் பரிந்துரைகள் கலந்துரையாடலின் விடயமாகவும் விளங்கின. மாகாண சபைகளிலிருந்து போதியளவு பிரதிநிதித்துவத்துடன் ஒரு தேசியக் காணி ஆணைக்குழுவும் அத்துடன் ஒரு மாகாணக் காணி ஆணைக்குழுவும் தாபிக்கப்பட வேண்டும். தேசிய மற்றும் மாகாண அதிகார எல்லைகளின் சட்டபூர்வ தேவைப்பாடுகளுக்கு மதிப்பினைக் கொண்டுள்ளதாக இந்த ஆணைக்குழுவினால் வகுத்தமைக்கப்பட்ட கோட்பாடுகளின் பிரகாரம், அரசாங்கக் காணியின் உரிமை மாற்றம் விளங்க வேண்டும். வனங்கள், நீர் மூலவளங்கள், நீர்ப்பாசனம், புதுப்பிக்க முடியாத இயற்கை மூலவளங்கள் போன்ற இணைந்த விடயங்கள் தேசிய மற்றும் மாகாண அதிகார எல்லைகளின் அதிகாரங்களையும், பணிகளையும் மற்றும் பொறுப்புக்களையும் தெளிவுபடுத்தும் நோக்கமொன்றுடன் மீள்பார்வையிடப்படுவது அவசியமாகும். அதிகாரங்களினதும், பணிகளினதும் பிரத்தியேகமான பிரிவு இருக்க முடியாத துறைகளே இவையாகும் என்பதுடன், தேசிய மற்றும் மாகாண அதிகார எல்லைகளின் அக்கறைகளுக்கு போதிய கருத்துடன் நியாயமான தீர்மானங்கள் செய்யப்படும் விதத்தில் உசாவுகைக்கும், ஒருப்பாட்டுக்கும் பொறிமுறைகள் தாபிக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

மாகாணங்களை ஒன்றிணைத்தல்

இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்களை விசேடமாக வடக்கு மற்றும் கிழக்கு ஆகியன தொடர்பில் ஒன்றிணைக்கும் சாத்தியக்கூறு பற்றி விஸ்தாரமாகவும், உருப்படியாகவும் கலந்துரையாடப்பட்டது. ஒரு தொகையைக் கொண்ட வேறுபட்ட தெரிவுகள் அடையாளங் காணப்பட்டன. இந்தத் தெரிவுகள் மீது உடன்பாடு இருக்கவில்லை, ஆனால், மேலும் கலந்துரையாடுவதற்கு தயார்நிலையொன்று இருந்தது. கலந்துரையாடப்பட்ட தெரிவுகள் பின்வருவனவற்றை உள்ளடக்கியிருந்தன: மாகாணங்களினுள் சிறுபான்மையினருக்கு விசேட பாதுகாப்புகளை அறிமுகப்படுத்துகின்ற அதேவேளை நேர்மையாக ஒன்றிணைத்தல் ஒன்றிணைவதில்லை, ஆனால், இரண்டு அல்லது அதற்கு மேற்பட்ட மாகாணங்கள் மத்தியில் துறைசார் ஒத்துழைப்பினை அனுமதிக்கும் 'உச்ச சபை' ஒன்றுக்காக அல்லது கட்டமைப்பு ஒன்றுக்கான ஏற்பாடுகளை அறிமுகப்படுத்தல், இது வரையிலான நிலையைப் பராமரித்தல், அதாவது அரசியலமைப்பில் ஒன்றிணையும் ஏற்பாட்டினை வைத்திருக்கும் அதேவேளை ஒன்றிணையாதிருத்தல், அத்துடன் இறுதியாக குறைந்த மட்டங்களில் எல்லை நகர்வுகளுக்கு அனுமதிக்கக்கூடிய வழியொன்றில் ஒன்றிணையும் ஏற்பாட்டினைத் திருத்துதல் (உதாரணம்: ஒரு மாகாணத்திலிருந்து இன்னொன்றுக்கு பிரிவுகளை அல்லது மாவட்டங்களை மாற்றுதல்).

பிசுக்கால் மற்றும் நிதிசார் ஒழுங்குகள்

மாகாண நிரலின் விடயம் 36இன் கீழ், மாகாணங்களுக்கு தற்போது ஒதுக்கப்பட்டுள்ள வருமானத்தின் இருபது மூலங்கள் உள்ளன. இவற்றில், மொத்த விற்பனை வரியானது வருமானத்தின் முக்கியமான மூலமாகும். இதில் அரசாங்கச் சுற்றறிக்கையொன்றின் ஊடாக, 2010இல் தேசத்தைக் கட்டியெழுப்பும் வரியும் பதிலீடு செய்யப்பட்டது. மொத்த விற்பனை வரிகளை மாகாண சபைகள் நேரடியாக அறவிடுவதற்கு அனுமதிக்கப்படுவதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மாகாணங்களுக்கு பார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ள வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மத்திய அரசாங்கத்தின் தகுதியை மட்டுப்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்பின் நடைமுறைகளும், மட்டுப்படுத்தல்களும் தாபிக்கப்பட வேண்டும் என மேலும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது.

தற்போது, முழு அளவொன்றாக மாகாணங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினால் கைமாற்றப்படும் நிதியங்களின் தொகை மீது ஏதேனும் தேவைப்பாடுகளை அரசியலமைப்பு குறித்துரைக்கவில்லை. மத்திய அரசாங்கத்தினால் ஒதுக்கப்பட்ட தொகையொன்று எவ்வாறு வேறுபட்ட மாகாணங்கள் மத்தியில் பங்கிடப்பட வேண்டும் என்பது மீது பரிந்துரைகளைச் செய்வதற்கு நிதி ஆணைக்குழுவொன்றை மட்டுமே அது தாபிக்கின்றது. அவ்வாறாக, மத்தியினால் மாகாணங்களுக்கு கைமாற்றப்படுவதற்கான நிதியங்களின் தொகை தொடர்பில் ஏற்பாடுகளைச் செய்வதற்கு குறிப்பாக அரசியலமைப்பின் கீழ் மாகாணங்களுக்கு பார்ப்படுத்தப்பட்டுள்ள பொறுப்புகளுக்கு கைமாற்றப்பட்ட தொகைகள் போதுமானவையா? என்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளை அரசியலமைப்பு செய்வதற்கு பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மாகாணப் பட்டியல் மீதான விடயங்களுக்கு மாகாணங்களின் மொத்த செலவினத் தேவைகளை நிர்ணயிப்பதற்காக தேசியத் திட்டமிடல் ஆணைக்குழுவொன்றைத் தாபிப்பதுடன், சகல ஒன்பது மாகாண சபைகளினதும் அத்துடன் நிதி ஆணைக்குழுவினதும் பிரதிநிதித்துவத்தை இந்த ஆணைக்குழு உள்ளடக்க வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. தேசிய வரவு-செலவுத் திட்டத்தின் கீழ் மாகாணங்களுக்கான ஒதுக்கீடுகள் புறம்பான செலவினத் தலைப்புக்களின் கீழ் குறித்துரைக்கப்பட வேண்டும் எனவும் மேலும் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அதன் சொந்தச் செலவின ஒதுக்கீடுகள் எவ்வாறு மாகாணங்கள் மத்தியில் புவியியல்ரீதியில் பங்கிடப்படுகின்றன என்பதையும் மத்திய அரசாங்கம் எடுத்துக்காட்ட வேண்டும். மாகாணங்களுக்கு மத்திய கைமாற்றங்களுக்கான அவசியம் நெகிழ்தன்மையாக விளங்க வேண்டும் என்பதுடன், மாகாணங்களின் விரிவடையும் தேவைகளின் பிரகாரம், அவற்றைப் பயன்படுத்துவதற்கான மாகாண சபைகளின் தற்றுணிபுகளை அனுமதிப்பதும் அங்கீகரிக்கப்பட்டது. தற்போது நிதி ஆணைக்குழுவின் மானியக் கட்டமைப்பின் கீழ், மாகாணம்-குறிப்பான அபிவிருத்தி மானியம் எனப்படும் மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து வரும் மிகவும் முக்கியமான மானியம் மாகாணத்தின் மட்டத்தில் உணரப்பட்ட நெகிழ்தன்மைக்கான அவசியத்தைத் தடைசெய்து, அது எவ்வாறு செலவழிக்கப்பட வேண்டும் என்பது மீதான குறிப்பான அறிவுறுத்தல்களுடனும், வழிகாட்டல்களுடனும் வருகின்றது.

மாகாண நிதிசார் விடயங்களின் மேற்பார்வையை உறுதிப்படுத்துவதற்கு ஏதேனும் அவசியமான நடவடிக்கைகளை அரசியலமைப்பாக்குவதற்கான அவசியம் அடையாளங் காணப்பட்டது. இது தொடர்பில், நிதிசார் மதிப்பாய்வில் ஆளுனரின் அதிகாரங்களை இரத்துச்செய்தல் பலமாக ஆதரிக்கப்பட்டது. மாகாண நிதிசார் நியதிச்சட்டங்கள் தொடர்பில் ஆளுனரின் தற்றுணிபு

அதிகாரங்கள் குறிப்பிடத்தக்கவையாகும். வருமானத்தை அல்லது செலவினத்தைச் சம்பந்தப்படுத்தும் சகல நியதிச்சட்டங்கள் ஆளுனரினால் அத்தகைய நியதிச்சட்டமொன்றின் முன்கூட்டிய பரிந்துரை மீது மட்டுமே மாகாண சபையினால் அறிமுகப்படுத்தப்பட, முன்மொழியப்பட அல்லது நிறைவேற்றப்பட முடியும், மாகாண சபைக்கான மத்திய மானியங்களுக்கான சகல கோரிக்கைகளும் ஆளுனரின் பரிந்துரையை அவசியப்படுத்துகின்றன. மாகாண நிருவாகத்தின் வருடாந்த வரவு-செலவுத் திட்டம் ஆளுனரினால் மாகாண சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்றது. சபையினால் இறுதியான அங்கீகாரத்தைப் பின்னையது அவசியப்படுத்துகின்ற போதிலும், வரவு-செலவுத் திட்டத்திற்கு விளைபயனை வழங்குவதற்கு அவசியப்படும் ஒதுக்கீட்டு நியதிச்சட்டம் விவாதிக்கப்படுவதற்காக சபையில் அறிமுகப்படுத்துவதற்கு ஆளுனரின் பரிந்துரையை மட்டும் அவசியப்படுத்துவதில்லை. அது செல்லுபடிதன்மையைச் சட்டமாக்குவதற்காக, சபையில் அதன் நிறைவேற்றத்தின் பின்னர், அவரது இணக்கத்தினையும் அவசியப்படுத்துகின்றது. மாகாண நிருவாகத்தின் கணக்காயப்பட்ட கணக்குகள் ஆளுனரினால் மாகாண சபைக்கு சமர்ப்பிக்கப்படுகின்ற அதேவேளை, நிதிசார் ஆண்டொன்றின் போது கணக்கு மீதான குறைநிரப்பு மானியங்கள் அல்லது வாக்குகள் மட்டுமே அவரினால் ஆரம்பிக்கப்படுகின்றன. மாகாண நிதியம் மற்றும் மாகாணத்தின் அவசரகால நிதியம் ஆகியன உட்பட மாகாண நிதியின் சகல அம்சங்களையும் ஆட்சி செய்யும் விதிகளை ஆளுனர் செய்கின்றார். மாகாண நிருவாகத்தின் நிதிசார் மேற்பார்வை மாகாண சபையினாலேயே மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும் என்பதுடன், ஆளுனரினாலும், பாராளுமன்றத்தினாலும் மேலதிகமாக மேற்பார்வை செய்யப்படுதல் மத்தியினால் மாகாண தன்னாட்சியினுள் அவசியமற்ற ஊடுருவலொன்றாகக் கருதப்பட்டது. மாகாண நிதியங்களின் நிருவாகம் மீது மத்திய அரசாங்கத்திற்கு அல்லது பாராளுமன்றத்திற்கு மாகாண நிருவாக அலுவலர்கள் பொறுப்பாளிகளாகமாட்டார்கள். எனினும், மாகாணங்களில் நிதிசார் நிருவாகத்தைச் சீர்படுத்துவதற்காக பிரதம கணக்கிடும் அலுவலராகப் பிரதம செயலாளரும் அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மாகாண நியதிச்சட்டங்களின் அரசியலமைப்பு மதிப்பாய்வினையிட்டு கலந்துரையாடுகையில், இது மரியாதைரீதியாக ஆளுனரின் பணி என்பதைக் குறிப்பிட்டு, மாகாண நியதிச்சட்டங்களின் நிதிசார் மதிப்பாய்வுக்கான அவசியம் மீது கேள்வியொன்று எழுப்பப்பட்டது. ஆளுனரின் பிசுக்கால் கட்டுப்பாட்டின் அதிகாரங்கள் அதிகாரத்தின் பரவலாக்கத்திற்கு இன்றியமையாதவை என உடன்பாடு இருந்த போதிலும், இந்தப் பிரச்சனை மீது முடிவுகள் எட்டப்படவில்லை.

வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தலிலான கருத்திட்டங்களின் மாகாண உரித்துரிமை பற்றியும் சிறிதளவு தூரத்திற்கு கலந்துரையாடப்பட்டது. மாகாண விடயத்தினுள் வருகின்ற கருத்திட்டங்களுக்காக மத்திய அரசாங்கத்தினால் பெறப்படுகின்ற வெளிநாட்டு நிதியம் மாகாணங்களுக்கு அனுப்பப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மாகாண விடயம் தொடர்பிலான வெளிநாட்டு நிதியத்திலான கருத்திட்டங்கள் தொடர்பில் அமுலாக்கும் அதிகாரம் மாகாணத்திற்கு வழங்கப்பட வேண்டும். இது தொடர்பில், நன்கொடை முகவராண்மைகளுடன் முன்கூட்டியே முக்கூட்டு உடன்படிக்கைகளைச் செய்து கொள்ளுதல் குறித்துக்கொள்ளப்பட்டதுடன், இதில் நிறைவேற்று அதிகாரத்துடனான மத்திய அரசாங்கத்தின் வெளிவாரி வளங்கள் திணைக்களத்துடனும் அத்துடன் அமுலாக்கல் அதிகாரத்துடனான மாகாண நிருவாகத்துடனும் உடன்படிக்கையொன்றை நன்கொடை முகவராண்மை செய்து கொள்கின்றது. இதனால் கருத்திட்டமொன்றின் அமுலாக்கம் தொடர்பிலான

விடயங்கள் மீது நன்கொடை முகவராண்மையுடன் மாகாணம் நேரடியாகப் பணியாற்றலாம். விடயத்தின் இந்த அம்சம் மீது துல்லியமான முடிவுகள் இல்லாத போதிலும், மாகாண விடயப் பொருளினுள் வருகின்ற கருத்திட்டங்களுக்கு மத்திய அரசாங்கத்தினால் பெறப்படுகின்ற வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தல் விடயத்திற்குப் பொறுப்பான நேரடி அமைச்சுக்கு அனுப்புவது அவசியமில்லை, பதிலாக மாகாணத்திற்கு நேரடியாக நிதிப்படுத்தல் அனுப்பப்பட வேண்டும். இதனால் சம்பந்தப்பட்ட மாகாண அமைச்சு நேரடியாக அதை அடையலாம் என்பதற்கான தெளிவான உடன்பாடொன்று இருந்தது.

தனியார் நிறுவனங்களுடன் சுதந்திரமாக அரசாங்க-தனியார் பங்காண்மைகளினுள் பிரவேசிப்பதற்கும் அத்துடன் நேரடியான தனியார் மூலதனங்களைப் பெறுவதற்கும் மாகாண சபைகள் அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும் என்பதற்கான பரிந்துரையொன்று செய்யப்பட்டது. மாகாணங்களினுள் தனியார் மூலதனங்களைத் தாராளமயமாக்குகின்றதும், வசதிப்படுத்துகின்றதுமான 'மூலதன அதிகாரசபைகளை' அல்லது 'மூலதன அரங்குகளைத்' தாபிப்பதற்கு மாகாண சபைகள் அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும் என்ற பரிந்துரையொன்றும் செய்யப்பட்டது.

அரசாங்கச் சேவை மற்றும் நிருவாகம்

தற்போது மாகாண நிருவாக ஆளணியினர் தொடர்பில் மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவின் (மா.அ.சே.ஆ.) தீர்மானங்களை மாற்றுவதற்கான அதிகாரம் ஆளுனருக்கு உரித்தாக்கப்பட்டுள்ளது. ஆளுனரின் தலையீட்டுக்கான அவசியமின்றி, நிருவாக மேன்முறையீடுகள் விசாரணை மன்றில் அல்லது நீதிமன்றங்களில் மா.அ.சே.ஆ.க்கு எதிரான மேன்முறையீடுகள் சார்ந்திருக்கலாம் என்ற விவாதத்துடன் இந்த அதிகாரத்தை நீக்குவதற்கு ஆதரவு தெரிவிக்கப்பட்டது. அதன் தகுதியை உறுதிப்படுத்துவதற்கு, சட்டம், கணக்கீடு மற்றும் திட்டமிடல் ஆகிய துறைகளிலிருந்து ஒவ்வொன்றிலும் குறைந்தபட்சம் ஓர் உறுப்பினர் உட்பட ஐந்து உறுப்பினர்களைக் கொண்டுள்ளதாக மா.அ.சே.ஆ.இன் அடக்கம் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. மா.அ.சே.கு.க்கு நியமனங்களைச் செய்யும் போது, முதலமைச்சருடனும், மாகாண சபையின் எதிர்க்கட்சித் தலைவருடனும் ஆளுனர் கலந்தாலோசிக்குமாறு அவசியப்படுத்தப்பட வேண்டும்.

மாகாண விடயப் பொருளினுள் வருகின்ற சேவைகளை (நாடு முழுவதிலும் சேவை போன்ற) வழங்குவதற்கு நியமிக்கப்பட்ட அரசாங்கச் சேவையாளர்கள், மத்திய / தேசிய மட்ட நியமன உறுப்புக்களிலிருந்து அவர்களது நியமனம் தோற்றுவிக்கப்பட்டதற்கு அக்கறையின்றி, மாகாண மேற்பார்வைக்கு மட்டுமே இணங்கச் செய்ய வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. இது மாகாண நிருவாகத்தினுள் 'கட்டளையின் ஐக்கியம்' உள்ளது என்பதுடன், மாகாண விடயப் பொருளினுள் அரசாங்கச் சேவைகளை வழங்கும் சகல அலுவலர்களும் (மருத்துவ அலுவலர்கள் உட்பட) இடமாற்றத்தின் அதிகாரங்கள் உட்பட மாகாண அரசாங்க நிருவாகத்தின் தீர்மானமெடுக்கும் அதிகாரத்தினுள் வருகின்றனர் என்பதேயாகும். இது தொடர்பில், இடமாற்றங்கள் மீதான ஒழுங்குவிதிகள் இல்குபடுத்தப்பட வேண்டும் என்பதுடன், மாகாணத்தின் அவசியங்களுக்கு சேவையாற்றுவதற்காக மாகாணங்களினுள் மூலவளங்களை ஒன்றுதிரட்டுவதற்கு வசதியளிக்கப்பட வேண்டும். மாகாண விடயப் பொருளுக்கு

தொடர்பான சேவைகள் மாகாண சேவைகள் உறுப்புக்களின் கீழ் வரவேண்டும் என்றும், நாடுபூராவிலுமான சேவையின் நோக்கெல்லையிலிருந்து அகற்றப்பட வேண்டும் என்றும் யோசனை இருந்த போதிலும், அவ்வாறு செய்தால் அரசாங்கச் சேவையில் பரந்தளவிலான பங்காளர்களுடன் பேச்சுவார்த்தைகளின் உற்பத்தியான சேவை நடவடிக்கைக் குறிப்புகளுடன் மோதலை ஏற்படுத்தும் என அடையாளம் காணப்பட்டது.

மாகாண ஆளணியினருக்கு குறைந்தபட்ச ஆட்சேர்ப்பு மூலப்பிரமாணம் தாபிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், இவை முகாமைத்துவச் சேவைகள் திணைக்களத்தினால் வழங்கப்படலாம். மத்திய அரசாங்கத்தின் அலுவலர்களுக்குக் கிட்டுகின்ற நன்மைகளுக்கு சமமாக, தொழில் நன்மைகள் இருக்க வேண்டும். ஊழியர்கோப்பு அங்கீகாரங்களைச் செய்வதற்கு மா.அ.சே.ஆ. அங்கீகரிக்கப்பட வேண்டும்.

மாகாண சபைகளின் நோக்கெல்லையின் கீழ் கிராம அலுவலர்களும், பிரதேசச் செயலாளர்களும் கொண்டு வரப்பட வேண்டும். மாகாண சபையின் பிரதிப் பிரதம செயலாளர்களாக அரசாங்க அதிபர்கள் (மாவட்டச் செயலாளர்கள்) மீள்-கட்டமைக்கப்பட வேண்டும்.

சட்டவாக்கம் மற்றும் சட்ட ஆதரவு

புதிய நியதிச்சட்டங்களை வரைவதில் மாகாணங்களினால் முகங்கொடுக்கப்படும் குறிப்பிடத்தக்க கஷ்டங்கள் உள்ளன. அவற்றின் ஆரம்பத்திலிருந்து ஒரு சில நியதிச்சட்டங்களைப் பெருமளவு மாகாணங்கள் சட்டமாக்கியுள்ளன. சட்டத்தை வரைவதில் அவசியமான நிபுணத்துவத்துடன் ஆளணியினருக்கு பற்றாக்குறை உள்ளமை பிரதான பிரச்சனையாகும். சகல மூன்று மொழிகளுக்கும் வரையப்பட்ட நியதிச்சட்டங்களை மொழிபெயர்ப்பதற்கு அவசியமான நிபுணத்துவத்துடன் ஆளணியினருக்கு பற்றாக்குறை உள்ளமை இன்னொரு பிரச்சனையாகும். இந்தப் பிரச்சனைகளை ஏற்றுக்கொண்டு இந்தத் தேவைகளை வசதிப்படுத்துவதற்காக உத்தேசமான மாகாண சட்டத் திணைக்களமொன்றினுள் அலுவலகமொன்று உருவாக்கப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. நியதிச்சட்டங்களை வரைவதில், அவசியமான கொள்கை வரைச்சட்டத்தை முதலமைச்சரும், அமைச்சர்களின் சபையும் வழங்கும். இதன் மீதான அடிப்படையில், நியதிச்சட்டம் தொடர்பிலான அமைச்சுக்களின் அல்லது திணைக்களங்களின் செயலாளர்களுடனான கலந்தாலோசனையுடன் நியதிச்சட்டத்தை மாகாண சட்டத் திணைக்களம் வரையும். இது நியதிச்சட்டங்கள் வெறுமனே தொழில்நுட்பக் கருவிகள் அல்ல ஆனால், மாகாணத்தின் தேவைகளையும் பிரதிபலிக்கும் என்பதை உறுதிப்படுத்துவதாகும்.

மாகாண சபைக்கு மீளவும் வரைவு நியதிச்சட்டமொன்றை அனுப்புவதற்கான ஆளுனரின் அதிகாரம் தக்கவைக்கப்பட்டிருந்தால் கூட, இரண்டாவது தருணத்தில் உயர் நீதிமன்றத்திற்கு ஜனாதிபதி அனுப்புவதற்காக அதை ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பும் அவரது அதிகாரம் நீக்கப்பட வேண்டும். முன்னைய தருணங்களில், உயர் நீதிமன்றத்திற்கு அனுப்பப்படுவதற்காக ஜனாதிபதிக்கு அனுப்பப்படும் நியதிச்சட்டங்கள் ஆளுனரின் மேற்கோள் மீது செயற்படக்கூடாது என்ற தனது தற்றுணிபை ஜனாதிபதி நிறைவேற்றும் விதத்தில் புறக்கணிக்கப்பட்டதாகத் தொடர்ந்தும் இருக்க அனுமதிக்கப்படுகின்றது. இதன் பிரகாரம், ஆளுனரினால் அரசியலமைப்பிலான மதிப்பாய்வை

அவசியப்படுத்துகின்றதாக எண்ணப்படும் ஏதேனும் வரைவு நியதிச்சட்டமானது உயர் நீதிமன்றத்திற்கு (அல்லது எதிர்கால அரசியலமைப்பு நீதிமன்றம்) நேரடியாக அனுப்பப்பட வேண்டும் எனப் பரிந்துரைக்கப்பட்டது. அதற்கு அனுப்பப்பட்டுள்ள வரைவு நியதிச்சட்டமொன்று மீது தீர்மானம் ஒன்றைச் செய்வதற்கு நீதிமன்றம் மீது சமத்துவதற்கான நேரக் கட்டுப்பாடொன்று இருக்க வேண்டும். மாகாண வரைவு நியதிச்சட்டங்கள் சட்டமாக்கப்படுவதற்கு முற்பட்ட மதிப்பாய்வு பாராளுமன்றத்திற்கு அது பிரயோகித்தக்கது என்ற அளவுக்கு மட்டுமே புதிய அரசியலமைப்பில் அனுமதிக்கப்பட வேண்டும்.

மாகாண நிருவாகத்திற்கும், சபைக்கும் சேவையாற்றுவதற்காக மாகாண மட்டத்தில் சட்ட மா அதிபர் திணைக்களத்திற்கும், சட்ட வரைஞர் திணைக்களத்திற்கும் சமமான உறுப்புக்கள் தாபிக்கப்பட வேண்டும். இந்த உறுப்புக்கள் மாகாணச் சட்டத் திணைக்களம் என அறியப்பட்ட ஒன்றிணைந்த திணைக்களத்தினுள் அல்லது புறம்பாக இருக்கலாம். சமமான மத்திய திணைக்களத்திற்கு இணையாக பணிகளும், அதிகாரங்களும் விளங்க வேண்டும் என்பதுடன், அரசியலமைப்பின் புதிய பரவலாக்கல் வரைச்சட்டத்தின் கீழ் மாகாண விடயப் பொருளுக்கு தொடர்புபட்டிருக்கவும் வேண்டும். மத்திய அரசாங்க மட்டத்தில், அரசாங்கத்தின் வழக்கறிஞராக சட்ட மா அதிபரின் பணிகள் அரசாங்க வழக்குத்தொடுனராக அவரது பணிகளிலிருந்து புறம்பாக்கப்பட வேண்டும். புறம்பான பதவியொன்றினுள் பின்னைய பணிகள் இடப்பட வேண்டும். அரசாங்கத்தின் வழக்கறிஞராக சட்ட மா அதிபரின் பணிகள் சட்ட மா அதிபருக்கும், மாகாணத்தின் பிரதம சட்ட அலுவலருக்கும் இடையில் புறம்பாக்கப்பட வேண்டும். வழக்குத் தொகுப்புக்களையும், வேறு குற்றவியல் சட்ட விடயங்களையும் பொறுத்தளவில், பரவலாக்கத்தின் ஒத்ததன்மையிலான அணுகுமுறையொன்று ஏற்றுக்கொள்ளப்பட வேண்டுமா? என்பதை நிர்ணயிப்பதற்கு மேலதிகமான ஆய்வு அவசியமானதாகும்.

தனிப்பட்ட மாகாண சபைகளின் பரிந்துரைகள்

பதிப்பாசிரியரின் குறிப்பு: பிரிக்கப்பட்டிருந்த குழுக்களினுள் கலந்துரையாடல்களைத் தொடர்ந்து, தனிப்பட்ட மாகாண சபைகளினால் சமர்ப்பிக்கப்பட்டவாறு, பிரதியெடுக்கப்பட்ட சொல்லுக்குச் சொல்லே இந்தப் பரிந்துரைகளாகும். இதன் போது ஒவ்வொரு சபையிலிருந்தும் பேராளர்கள் தமது கரிசனைகளையும், தேவைப்பாடுகளையும் தெளிவாக உச்சரிப்பதற்கான வாய்ப்பொன்றைக் கொண்டிருந்தனர்.

மத்திய மாகாணம்

	பிரச்சனை	இது வரையிலான நிலை	பரிந்துரை
பொது	உள்ளூர் நிருவாகத்திலிருந்து மாகாண சபைகள் விலக்கி வைக்கப்பட்டுள்ளன.	மத்தியினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன	அதை மாகாண சபைகளின் கீழ் கொண்டுவருதல்
	மாகாண சபைகளின் விடயப் பொருளின் கீழ் வருகின்ற விடயங்கள் மீது பலதரப்பட்ட சுற்றறிக்கைகளை மத்திய நிறுவனங்கள் வழங்குகின்றன	தேசிய கொள்கையின் போர்வையின் கீழ் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன	பாராளுமன்றத்தினால் மட்டுமே தேசியக் கொள்கை நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், தேசியக் கொள்கைகளை வகுத்தமைப்பதில் மாகாண சபையின் உட்கருவிகளை கட்டாயமாக்குதல்
	நாடுபூராவுக்கும் தொழில்நுட்ப சேவைகள் இல்லை	அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன	மாகாணங்களின் தேவைகளை வகைப்பொறுப்புக்கு எடுத்தல்
	மாகாண ஆட்சேர்ப்புக்கும், பதவியுயர்வுகளுக்கும் மத்தியின் அங்கீகாரத்திற்கான அவசியம்	முகாமைத்துவச் சேவைகள் திணைக்களத்தினதும் மற்றும் சம்பளங்கள் ஊழியர்கோப்பு ஆணைக்குழுவினதும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்	இதையொத்த நிறுவனங்களை மாகாணங்களினுள் தாபித்தல்
	மாகாண மற்றும் அரசாங்க சேவையாளர்களுக்கு இடையில் ஊழியர்களின் நன்மைகளில் பாகுபாடுகள்	உயர்வான நன்மைகளுக்கு மத்திய அலுவலர்கள் உரித்துடையவர்கள்	இரு அடுக்குகளுக்கும் இடையில் நன்மைகளைச் சமப்படுத்துதல்
நிதிசார் பிரச்சனைகள்	மாகாணத்தின் நிதிசார் ஆற்றலளவுக்கு மேற்கோளின்றி, நியமனங்களும் மற்றும் சம்பள ஏற்றங்களும் உறுதிப்படுத்தப்படுகின்றன	மத்தியினால் நியமனங்கள் செய்யப்பட்டு, பின்னர் மாகாண சபைக்கு அனுப்பப்படுகின்றன	அவசியமான நிதிசார் ஏற்பாடுகளுடன் புதிய நியமனங்களும் மற்றும் சம்பள ஏற்றங்களும் வழங்கப்படவேண்டும்
	உரிய நடைமுறையின்றி மத்தியினால் மாகாண வரிவிதிப்பு அதிகாரங்கள் பொறுப்பெடுக்கப்படுகின்றன	வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவுகளை நிறைவேற்றுவதற்கு பயன்படுத்தப்படுகின்றன	மாகாணங்களுக்கு பாரப்படுத்தப்பட்ட வரிவிதிப்பு அதிகாரங்களை மீளச் செயல்படுத்துதல்
	மூலதன மதிப்பீடுகளில் குறிப்பிடப்பட்ட ஏற்பாடுகள் நேரகாலத்திற்கு மாகாணங்களுக்கு கைமாற்றப் படுவதில்லை	வாய்மொழியாக வேண்டுகோள் விடுத்த போதிலும் கூட செய்யப்படவில்லை	உரிய கைமாற்றங்களுக்கு உத்தரவாத மளிக்கப்பட வேண்டும்
	குறிப்பான மாகாண சபைகளுக்கு செலவினத் தலைப்பை அகற்றுதல்	மாகாண சபைகள் அமைச்சின் கீழ் செய்யப்பட்ட	மாகாண சபைகளுக்கு சுதந்திரமான செலவினத் தலைப்பொன்றின் கீழ்

		இடமாற்றங்கள்	கைமாற்றங்களுக்கான உத்தரவாதமொன்று செய்யப்படுகின்றது
	மாகாண மற்றும் மத்திய அரசாங்கச் சேவையாளர்களுக்கு இடையில் ஊழியர் நன்மைகளில் பாகுபாடுகள்	உயர்வான நன்மைகளுக்கு மத்திய அலுவலர்கள் உரித்துடையவர்களாவர்	இரு அடுக்குகளுக்கும் இடையில் நன்மைகளைச் சமப்படுத்துதல்
	அரசியலமைப்பில் எதிர்க்கட்சித் தலைவர், தவிசாளர் மற்றும் எதிர்க்கட்சி கொறடா அத்துடன் அரசாங்கக் கொறடா ஆகிய பதவிநிலைகள் அங்கீகரிக்கப்படவில்லை		அரசியலமைப்புச் சீர்திருத்தங்கள்
	மாகாண மட்டத்திற்கும், மத்திக்கும் இடையில் ஒருங்கிணைப்புக்கான உரிய பொறிமுறையின் பற்றாக்குறை	மாகாண சபைகளுக்கான அமைச்சின் கீழ் மாகாண விடயங்கள் செய்யப்படுகின்றன	மாகாணப் பிரதிநிதித்துவத்தை உள்ளடக்கும் புறம்பான உறுப்பொன்றை தாபித்தல்
	மாகாண உட்காணகங்கள் இன்றி ஒருங்கியை விடயங்களினதும் மற்றும் மாகாண விடயங்களினதும் மீதான மத்திய சட்டவாக்கம்	பாராளுமன்றத்தினால் மேற்கொள்ளப்படுகின்றன	மாகாண பட்டியலின் கீழ் விடயங்கள் மீது சட்டமாக்காமல் விடுவதற்கு பாராளுமன்றம் மீதான கட்டுப்பாடுகள் ஒருங்கியை நிரல் ஒன்றுக்குப் பதிலாக ஒரு மாகாண நிரல்
சட்டப் பிரச்சனைகள்	மாகாண ஆட்சேர்ப்புக்கும் மற்றும் பதவி உயர்வுகளுக்கும் மத்திய அங்கீகாரத்திற்கான அவசியம்	முகாமைத்துவச் சேவைகள் திணைக்களத்தினதும் மற்றும் சம்பளங்கள் ஊழியர்கோப்பு ஆணைக்குழுவினதும் கட்டுப்பாட்டின் கீழ்	இதையொத்த நிறுவனங்களை மாகாணங்களினுள் தாபித்தல்
	மாகாண மற்றும் அரசாங்கச் சேவையாளர்களுக்கு இடையில் ஊழியர்களின் நன்மைகளில் பாகுபாடுகள்	உயர்வான நன்மைகளுக்கு மத்திய அலுவலர்கள் உரித்துடையவர்கள்	இரு அடுக்குகளுக்கும் இடையில் நன்மைகளைச் சமப்படுத்துதல்

தென் மாகாணம்

1. தேசிய வரவு-செலவுத் திட்ட முன்மொழிவில் மாகாண சபைகளுக்கு செலவின தலைப்பொன்றை குறித்துரைத்தல் (ஒரு குறிப்பான பிசுக்கால் ஏற்பாடு).
2. நிதி ஆணைக்குழு சுதந்திரமாக்கப்பட வேண்டும். இதற்கு அவசியமான அதிகாரங்களும், கட்டளைகளும் ஒதுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், நிதி ஆணைக்குழுவின் மாகாண பிரதிநிதித்துவம் உறுதிப்படுத்தப்படவும் வேண்டும்.
3. நேரடி அமைச்சுக்களினால் மாகாண விடயப் பொருள்கள் கையாளப்படும் போது, மாகாண சபைகளிலிருந்து உரிய அங்கீகாரம் நாடப்பட வேண்டும்.
4. மாகாண சபைகளுக்கான காணி மற்றும் பொலிஸ் அதிகாரங்களை ஒதுக்குவதற்கான அவசியம். ஆனால், கோட்பாடு மீது நாட்டின் சுதந்திரம், இறைமைத்துவம் மற்றும் ஆட்புல ஒருமைப்பாடு ஆகியவற்றை உறுதிப்படுத்தும் தன்மையொன்றில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படுகின்றது.
5. மாகாண சபைகளினுள் தற்போது நிலவுகின்ற எதிர்க்கட்சித் தலைவர், தவிசாளர், அரசாங்கக் கொறடா மற்றும் எதிர்க்கட்சிக் கொறடா ஆகிய பதவிகள் சட்டத்தில் உள்ளடக்கப்பட்டு முறைமைப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
6. தேசியக் கொள்கைகளை வகுத்தமைப்பதற்கு மாகாண சபைகளுடனான உசாவுகை கட்டாயமாக்கப்பட வேண்டும்.
7. மாகாண சபை நியதிசட்டத்தைச் செய்யும் நடைமுறைகளின் ஒழுங்குவிதி தாராளமயப்படுத்தப்பட வேண்டும்.
8. பாராளுமன்ற (அதிகாரங்கள் மற்றும் சிறப்புரிமைகள்) அதிகாரச்சட்டத்திற்கு சமமாக மாகாண நியதிச்சட்டமொன்றை இயற்றுதல்.
9. மத்திய, புறஎல்லை பிணக்குகளைத் தீர்ப்பதற்கு தாபிக்கப்பட்ட வரைச்சட்டம்.
10. 13ஆவது திருத்தத்தின் கீழ் மாகாண நிருவாகம் மீது மாகாணங்களுக்கு பாரப்படுத்தப்பட்ட அதிகாரங்களை அமுல்படுத்தல்.
11. நாடுபுராவினான சேவையின் அலுவலர்களுக்கு மாகாண அரசாங்கச் சேவையொன்றை தாபித்தல்.
12. மாகாணப் பரிபாலன எல்லையினுள் கருத்திட்டங்களை மத்திய அமைச்சுக்கள் அமுல்படுத்தும் போது, மாகாணங்களின் இணக்கத்தை நாடுதல்.

சப்ரகமுவ மாகாணம்

பிரச்சனை	பரிந்துரை
அலுவலர்களுக்குப் பற்றாக்குறை	பாராளுமன்ற வரைச்சட்டத்தினுள் சீர்திருத்தங்கள்
தேசிய கொள்கைகளையும், மாகாண கொள்கைகளையும் சரிவரப் பிரித்தறிவதற்கான பொறிமுறையின் பற்றாக்குறை	மாகாணங்களுக்கு அமைவாக தொழில்நுட்ப உதவியை வழங்கக்கூடிய நிறுவனமொன்றைத் தாபித்தல்
மாகாணங்களைச் சார்ந்த விடயப் பொருள்களிலும் அத்துடன் ஒருங்கியை நிரலின் கீழுள்ளவற்றிலும் நிச்சயமின்மைகள்	நிதி ஆணைக்குழுவில் மாகாணப் பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்குதல்
மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவில் சுதந்திரத்தின் பற்றாக்குறை	மாகாண மட்ட “அரசியலமைப்பு சபையின்” ஊடாக மா.அ.செ.ஆ.இன் நியமனம் செய்யப்படுவதை உறுதிப்படுத்தல்
ஆளுனரின் நியமனம்	அரசியலமைப்பு சபையினால் செய்யப்பட்ட பரிந்துரைகளுக்கு ஏற்ப நியமித்தல்
மாகாண சபையின் நோக்கெல்லைக்கு வெளியே உள்ளூர் நிருவாகம் விளங்குகின்றது	மாகாண சபையின் நோக்கெல்லைக்குள் உள்ளூர் நிருவாகத்தைக் கொண்டுவருதல்

மேல் மாகாணம்

பிரச்சனை	பரிந்துரை
மாகாண சபையின் கீழ் வருகின்ற பிரச்சனைகள் மீது முதலமைச்சரினால் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களுக்கு எதிராக அரசியல் சவால்கள்	முதலமைச்சரின் தீர்மானங்களுக்கும், அதிகாரத்திற்கும் அரசியலமைப்பு பாதுகாப்புகள்
நிதிசார் ஒதுக்கீடுகளிலும் மற்றும் திட்டமிடல் பணியிலும் நிதி ஆணைக்குழுவில் மாகாணப் பிரதிநிதித்துவத்தின் பற்றாக்குறை	நிதி ஆணைக்குழுவின் சுதந்திரத்தை உறுதிப்படுத்துவதற்கும் அத்துடன் நிதி ஆணைக்குழுவின் பணியில் முழுமையான மாகாண பிரதிநிதித்துவத்தையும் உறுதிப்படுத்துவதற்கு அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தம்
மாகாணங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகள்	அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கான மேன்முறையீடு ஒன்றுடன் மாகாணங்களுக்கு இடையிலான தகராறுகளைத் தீர்ப்பதற்கு ஓர் இணைந்த ஆணைக்குழு
முதலமைச்சரின் மகாநாட்டில் செய்யப்பட்ட தீர்மானங்களை அமுல்படுத்துவதற்கு இயலாமை	முதலமைச்சரின் மகாநாட்டை அரசியலமைப்பாக்குதல்
மாகாண அரசாங்கச் சேவையின் அலுவலர்கள் சமமான உரிமைகளை (நன்மைகள்) பெறுவதில்லை	மத்திக்கும், மாகாணங்களுக்கும் இடையில் வேறுபாடின்றி, அரசாங்க அலுவலர்களுக்கு கிட்டுகின்ற சகல நன்மைகளையும் (சம்பளம், நன்மைகள், லீவு) சமப்படுத்துதல்
மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவினால் அங்கீகரிக்கப்படாத அரசாங்க அலுவலர்களிடமிருந்து மேன்முறையீடுகளை விசாரித்தல்	முதலமைச்சருக்கும், அமைச்சர்களின் சபைக்கும் அனுப்புவதற்கான ஏற்பாடுகள்
மாகாணங்கள் தொடர்பிலான அரசியலமைப்புத் தீர்மானமெடுத்தலில் மாகாணப் பிரதிநிதித்துவங்களின் இல்லாதிருத்தல்	மாகாண சபைகளையும் மற்றும் அதிகார பரவலாக்கத்தையும் உள்ளடக்கும் அரசியலமைப்பு தீர்மானங்களைச் செய்வதில் உதவியளிப்பதற்காக, மாகாண அக்கறைகளைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் அமைச்சர்களின் உச்சமான உறுப்பொன்றைத் தாபித்தல்
மாகாண சபைகளுக்கு வெளிநாட்டு நிதிப்படுத்தல் நேரடியாகக் கிடைப்பதில்லை	நேரடி அமைச்சுக்கு மத்திய அரசாங்கம் நேரடியாக அனுப்புவதற்குப் பதிலாக முக்கூட்டு உடன்படிக்கை ஒன்றின் ஊடாக (மாகாண சபைக்கும், நன்கொடை நிறுவனத்திற்கும் மற்றும் வெளிவாரி வழங்கல் திணைக்களத்திற்கும் இடையில்) மாகாண சபையினால் வெளிநாட்டு நிதியங்கள் நேரடியாகக் கிடைப்பதை உறுதிப்படுத்துவதற்காக அரசியலமைப்பு சீர்திருத்தங்களை அறிமுகப்படுத்தல்

வட மத்திய மாகாணம்

பிரச்சனை	இது வரையிலான நிலை	பரிந்துரை
வளங்களைக் குறைத்துப் பயன்படுத்துதல்	நெல் மற்றும் வேறு செய்கை பண்ணக்கூடிய விடயங்களில் கைத்தொழில்களின் பற்றாக்குறை. நீர்ப்பாசனப் பொருளாதாரத்தினை பயன்படுத்தாமை. சுற்றுலாத்துறை கைத்தொழிலை பரவலாக்குவதற்கு தவறியமை. வனவாழ்வு வளங்களைப் பயன்படுத்தாமை.	தனியார் துறையின் பங்கெடுப்புடன் கருத்திட்டங்களையும், கைத்தொழில்களையும் ஆரம்பித்தல். நன்னீர் மீன்பிடித்தொழில் கைத்தொழிலில் நிதிப்படுத்துவதற்கான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல். சுற்றுலாத்துறையை மேம்படுத்தல். பொஸ்பேற் மூலங்களைப் பயன்படுத்துதல்.
உயர்வான வறுமை வீதங்கள்	வறுமை வாழ்க்கை வட்டத்திற்கும், தங்கியிருக்கும் மனப்பான்மைக்கும் இடையிலான உறவு. தொழில்வாய்ப்புக்களின் பற்றாக்குறை. போதைப்பொருள் உபயோகம். அடிப்படை வசதிகளின் பற்றாக்குறை.	தொழில் பயிற்சி. நன்னீர் மீன்பிடிக்க கைத்தொழில்களை மேம்படுத்தல். புதிய தொழில்நுட்பங்களின் அறிமுகம். வருமானத்தைத் தோற்றுவிக்கும் கருத்திட்டங்களை ஆரம்பித்தல். போதைப்பொருட்களை தடைசெய்தல்.
குறைந்த கல்விசார் வசதிகள்	ஆசிரியர்களின் பிரச்சனை மோசமடைதல். பௌதீக மூலவளங்களின் பற்றாக்குறை. தேசிய பாடசாலைகளுக்கு முன்னுரிமை வழங்கப்படுதல். குடும்ப அலகினுள் குறைந்த வருமானம்.	அவசியப்பட்ட தொகையிலான ஆசிரியர்களை ஆட்சேர்ப்புக்கான அதிகாரத்தினை மாகாண சபைகளுக்கு உரித்தாக்குதல். பாடசாலை முறைமைகளை மேம்படுத்தல். நிலைத்திருத்தல் கல்விசார் முன்னேற்றம்.
மோசமடையும் சுகாதாரப் பிரச்சனைகள்	சிறுநீரக புற்றுநோய்களும், மற்றும் வேறு நோய்களும் பரவுதல். கம-இரசாயனங்களின் பாவனை. வைத்தியர்களினதும், தாதியர்களினதும் மற்றும் மருந்துகளினதும் பற்றாக்குறை. மத்திய அரசாங்கத்தினால் சுகாதார விடயங்களில் கட்டுப்பாடு.	அவசியமான ஏற்பாடுகளைச் செய்தல். நோய்கள் மீது விழிப்பியலை ஏற்படுத்துதல். வைத்தியர்களுக்கு சோதனைகளை நடத்துதல். சுகாதார வசதிகளை பரவலாக்குதல்
	நிதிசார் ஏற்பாடுகள் ஆகக் குறைந்த புள்ளியிலுள்ளன. ஒதுக்கப்பட்ட நிதியங்கள் நேரகாலத்திற்குக் கிடைப்பதில்லை. செலவின தலைப்பின் நீக்கம்.	பிரதம கணக்கீட்டு அலுவலராகவும் பிரதம செயலாளரை அங்கீகரித்தல். பிரதம செயலாளரினால் நேரடியாக கிடைப்பதற்கு வேறு அமைச்சுக்களிலிருந்து நிதியங்களை விளைவித்தல். அத்தியாவசியமான துறைகளில் (நீர்ப்பாசனம், கமத்தொழில், வீதி வழிகள், கல்வி, சுகாதாரம்) நிதியங்களை அதிகரித்தல்.

		<p>மாகாண சபைகளில் நிதிசார் ஏற்பாடுகளை செய்வதற்கும், ஆளணியினரை ஆட்சேர்ப்பதற்கும் அதிகாரங்களை உரித்தாக்குதல். அவசியமான நிதிசார் ஒதுக்கீடுகளை செய்தல். அலுவலர்களைப் பயிற்றுவித்தல்.</p>
<p>மனித மூலவளங்கள் தொடர்பிலான பிரச்சனைகள்</p>	<p>அரசாங்கத்தினால் நியமிக்கப்பட்ட அலுவலர்களின் குறைபாடு. தகுதியான ஆளணியினருக்கு குறைபாடு. மாகாண சபைகளில் தொழிலிலிருந்து விலகும் அலுவலர்கள்.</p>	

ஊவா மாகாணம்

பிரச்சனை	இது வரையிலான நிலை	பரிந்துரை
ஒருங்கியை நிரல்	ஒருங்கியை விடயப் பொருளைக் கையாளும் நியதிச்சட்டங்களுக்காக பாராளுமன்ற அங்கீகாரத்தைப் பெறுவதற்கான அவசியம். அத்துடன் இதைச் செய்வதற்கு எடுக்கும் நேரம்	ஒருங்கியை நிரலை நீக்குதல், அத்துடன் அதிகளவு திட்டவட்டமாக அதன் விடயங்களை மீள்-ஒதுக்குதல்
மாகாணத்தினுள் மத்திய அரசாங்கத்தினால் தேசியத் திட்டங்களின் அமுலாக்கம். உதாரணம்: சமுர்த்தி, திவிநெகும், மகநெகும். மாகாண சபைகள் அமைச்சினால் மாகாண விடயப் பொருளின் கட்டுப்பாடு		மாகாண சபை விடயங்கள் தொடர்பிலான திட்டங்கள் மாகாண சபையினால் அமுல்படுத்தப்பட வேண்டும். மாகாண சபைகளைக் கட்டுப்படுத்துவதற்கான மாகாண சபைகள், உள்ளூர் நிருவாக அமைச்சின் தேவையற்ற தன்மை
மாகாணத்தின் அதிகாரங்களைக் குறித்துரைத்தல் அத்துடன் மாகாணங்களுக்கு வழங்கப்பட்டுள்ள விடயங்களை அதிகரித்தல்		மாகாணத்திற்கான அமைச்சுக்களின் எண்ணிக்கையை 7 என குறித்துரைத்தல்
தேசிய மட்டத்தில் சட்ட மா அதிபரை கலந்தாலோசிப்பதற்கான அவசியம்		மாகாண சட்டத் திணைக்களம் ஒன்றைத் தாபித்தல், நிதித்துறை அலுவல்கள்
அடிப்படை உரிமைகள் விண்ணப்பங்களை நிரப்புவதில் மாகாணங்களினுள் மக்களினால் முகங்கொடுக்கப்படும் பிரச்சனைகள்		அத்தகைய வழக்குகளில் மாகாண நீதிமன்றங்களுக்கு நீதிபரிபாலன எல்லையை பாரப்படுத்துதல்
மாகாண சபையின் பொலிஸ் அதிகாரங்கள் மீதான எல்லைகள் மீதான நிச்சயமின்மைகள்		தேசிய மட்டத்திலான இணைந்த ஆணைக்குழுவின் ஒன்றின் கீழ் செயற்படுகின்ற மாகாண ஆணைக்குழுவொன்றை தாபித்தல் அத்துடன் அதிகாரமளித்தல்
மத்திய அரசாங்கத்திலிருந்து மாகாண ஊழியர்கோப்பு ஆட்சேர்ப்புகளுக்கு அங்கீகாரம் அவசியப்படுகின்றது		மாகாண அரசாங்கச் சேவையின் தேவைகளை நிறைவேற்றுவதற்காக மாகாண முகாமைத்துவ, சேவைகள் பணிப்பாளர் ஒருவரை நியமித்தல்
மாகாண சபையினால் கையாளப்படும்		மாகாண சபைகளின் நோக்கெல்லையின் கீழ்

விடயங்களுக்கு மாகாணத்தில் நியமிக்கப்பட்ட ஆளணியினர்களைப் பயன்படுத்துவதற்கான இயலாமை		ஒன்றுசேர்ந்த சேவைகளைக் கொண்டுவருதல்
--	--	---

வட மேல் மாகாணம்

பிரச்சனை: தேசியக் கொள்கைகளை ஏற்றுக்கொள்வதில் மாகாண சபைகளுடனான உசாவுகைகளின் பற்றாக்குறை

பரிந்துரைகள்:

1. தேசியக் கொள்கை வகுத்தலினுள் மாகாண சபைகளை ஒன்றிணைப்பதற்காக அரசியலமைப்பு வரைச்சட்டமொன்றை வழங்குதல்.
2. மாகாண சபைகளின் கீழுள்ள அமைச்சுக்களின் எண்ணிக்கை நிலைநிறுத்தப்பட்டு, குறித்துரைக்கப்படுகின்ற அதேவேளை, மத்திய அரசாங்கம் அதை மாற்றக்கூடாது அல்லது மாகாண அமைச்சுக்களை அல்லது அவற்றின் விடயப் பொருளைப் பொறுப்பெடுக்கக்கூடாது.
3. மத்தியில் மாகாண விடயங்கள் மீது அமைச்சொன்றினால் மேற்பார்வை செய்யப்படுவது மாகாண விடயங்களுக்குப் பொருத்தமற்றதாகும்.
4. மாகாணத்தின் அதிகாரங்களினுள் மாகாண விடயங்கள் அமைய வேண்டும். ஜனாதிபதியின் அலுவலகம் ஊடாக மாகாண சபைகளின் அமைச்சு ஒருங்கிணைக்கப்படவேண்டும்.
5. ஒருங்கியல் நிரல் பிரச்சனைக்குரியதா? அது நீக்கப்பட்டு அதன் விடயங்கள் மாகாண மற்றும் ஒதுக்கப்பட்ட பட்டியல்களினுள் மீள-ஒதுக்கப்பட வேண்டுமா? இது எவ்வாறு சாதிக்கப்பட வேண்டும்? ஒருங்கியல் நிரல் தக்கவைக்கப்பட வேண்டுமானால் ஒருங்கியல் நிரலினுள் செய்யப்படும் மாகாண நியதிச்சட்டம் செயற்றிறனாக விளங்க வேண்டும்.
6. மாகாண விடயப் பொருள் மீது வெளிநாட்டு மூலங்களிலிருந்து கிடைக்கின்ற ஏதேனும் தொழில்நுட்ப நிபுணத்துவம் அல்லது நிதியங்கள் வெளிவாரி வளங்கள் திணைக்களத்தின் ஊடாக மாகாண சபைகளுக்கு நேரடியாக கிட்ட வேண்டும்.
7. பிரதேசச் செயலகங்களுக்கு சில பொறுப்புக்களை ஒப்படைப்பதற்கு அரசியல் அதிகாரத்தையும் மற்றும் தற்றுணியையும் மாகாண சபைகள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.

வட மாகாணம்

1. அரசாங்கத்தின் தன்மை

ஒற்றறையாட்சி சாராதது - உறுப்புரை 2

2. ஒருங்கியை நிரல்

ஒருங்கியை நிரலை அகற்றுதல்

3. ஒதுக்கிய நிரல்

ஒதுக்கிய நிரல் விடயம் 1இல் தேசியக் கொள்கை

4. மாகாண நிரல்

காணி அதிகாரங்கள்

பொலிஸ் அதிகாரங்கள்

பிற்சேர்க்கை II - மாகாணங்களுக்கிடையிலான நீர்ப்பாசனம்

பாதுகாப்பு, வெளிநாட்டு உறவுகள் போன்றவை புறநீங்கலாக, மாகாணங்களினால் கையாளக்கூடிய சகல விடயங்கள்

5. ஆளுனரின் அதிகாரங்கள்

5.1 தனது சொந்த தற்றுணிபின் மீது செயற்படுவதற்கு ஆளுனருக்கு அதிகாரமளிக்கும் ஏற்பாடுகள் நீக்கப்படுவது அவசியமாகும். குறிப்பாக அரசியலமைப்பின் உறுப்புரை 154 இ மற்றும் 154 ஊ.

உறுப்புரை 154 இ -

‘உறுப்புரை 154 ஊ இன் பிரகாரம், *ஒன்றில் நேரடியாக* அல்லது அமைச்சர்களின் சபை ஊடாக அல்லது அவரின் கீழ்நிலை அலுவலர்கள் ஊடாக’

உறுப்புரை 154 ஊ -

154 ஊ (1) ‘தனது பணிகளை நிறைவேற்றுவதில் ஆளுனர் தனது தற்றுணிபை நிறைவேற்றுவதற்கு அரசியலமைப்பினால் அல்லது அதன் *கீழ்* அவசியப்படுவதற்கான சூழ்நிலைகளில் புறநீங்கலாக, அத்தகைய ஆலோசனையின் பிரகாரம் செயற்பட வேண்டும்’

154 ஊ (2) தனது தற்றுணிபின் பேரில் ஆளுனர் செயற்படுவது சம்பந்தமாக ஏதேனும் விடயத்தில் அல்லது விடயமற்றதில் எழுகின்ற ஏதேனும் தகராறைப் பொறுத்தளவில், ஆளுனரின் தீர்மானம் இறுதியானது என்பதுடன், அத்தகைய தீர்மானத்தின் செல்லுபடித்தன்மை ஏதாவது நீதிமன்றத்தில் விசாரணைக்கு அழைக்கப்பட முடியாது.

5.2 1987இன் 42ம் இலக்க மாகாண சபைகள் அதிகாரசட்டம், குறிப்பாக அரசாங்கச் சேவையாளர்களின் நியமனத்திற்கும், இடமாற்றத்திற்கும் அத்துடன் பதவியேற்றத்திற்குமான அதிகாரங்களுடன் ஆளுனரை அதிகாரமளிக்கும் ஏற்பாடுகள் முழுமையாக நீக்கப்படுவது அவசியமாகும்.

5.3 மாகாண சபையினால் நிறைவேற்றப்பட்ட நியதிச்சட்டங்களுக்கு ஆளுனரின் இணக்கத்தின் தேவைப்பாடு நீக்கப்பட வேண்டும்.

5.4 நிதிசார் தாற்பரியங்களைக் கொண்டுள்ள நியதிச்சட்டங்களுக்கு அவசியப்படும் ஆளுனரின் பரிந்துரை மாகாண சபை அதிகாரசட்டத்துடன் நீக்கப்பட வேண்டும்.

5.5 சோல்பரி ஆணைக்குழுவின் கீழ் விளங்கிய ஆளுனருக்கு ஒத்ததாக நியமித்த தலைவர் ஒருவராக ஆளுனர் விளங்க வேண்டும்.

5.6 முதலமைச்சரின் இணக்கப்பாட்டுடன் ஜனாதிபதியினால் ஆளுனர் நியமிக்கப்பட வேண்டும்.

6. பிசுக்கால் பரவலாக்கம்

6.1 நிதி ஆணைக்குழு கடுமையாகப் பின்பற்ற வேண்டிய புறஎல்லை அலகுகளுக்கான நிதிசார் ஒதுக்கீட்டுக்கான மூலப்பிரமாணத்தை அரசியலமைப்பு வழங்க வேண்டும். 154 ஒழுங்குவிதி அல்லது

6.2 அதன் செலவினத்தை நிறைவேற்றுவதற்கு அதன் சொந்த வருமானத்தை அறவிடுவதற்கு மாகாணத்திற்கு போதிய பிசுக்கால் அதிகாரம்

7. மாவட்ட நிருவாகம்

- 7.1 அதிகாரங்களின் பரவலாக்கம் பயனுறுதிவாய்ந்ததாக மட்டும் விளங்கக்கூடாது அல்லது இரட்டைத்தன்மை அற்றதாக விளங்க வேண்டும். இந் நோக்கத்திற்காக, மாகாண நிருவாகத்தின் அங்கமாக அமையும் விதத்தில் மாவட்ட நிருவாகம் மீள்கட்டமைக்கப்பட வேண்டும் என நாம் முன்மொழிகின்றோம். அவ்வாறாக, அரசாங்க அதிபர்களும், பிரதேச செயலாளர்களும் நாடுபூராவிலுமான சேவையொன்றைச் சார்ந்திருக்க வேண்டும் என்பதுடன், முறையே மேலதிக பிரதம செயலாளர் மற்றும் பிரதிப் பிரதம செயலாளர் ஆகிய பதவிவரிசைகளைக் கொண்டிருக்கவும் வேண்டும்.
- 7.2 ஒரு மாகாணத்தில் உள்ள சகல கிராம அலுவலர்களும் அம் மாகாணத்தின் அரசாங்கச் சேவையினுள் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டும்.

8. மாகாண அரசாங்கச் சேவை (1987இன் 42ம் இலக்க மாகாண சபைகள் சட்டம்)

- 8.1 மாகாண அரசாங்கச் சேவையின் நிரந்தரமான அலுவலர்களின் ஆட்சேர்ப்பு, நியமனம், இடமாற்றம், ஒழுக்காற்றுக் கட்டுப்பாடு மற்றும் பதவிநீக்கம் ஆகியவற்றின் அதிகாரங்களுடன் உரித்தாக்கப்படவுள்ள மாகாண மட்டத்தில் அரசியலமைப்புச் சபைக்கு ஒத்த உறுப்பொன்றினால் நியமிக்கப்பட்ட ஒரு சுதந்திரமான மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழு (மா.அ.சே.ஆ.) இருக்க வேண்டும். மாகாண அரசாங்கச் சேவையின் ஒழுக்காற்று மற்றும் மனித வளங்கள் விடயங்களைக் கையாள்வதற்கு அவசியமான அறிவுடனும், நிபுணத்துவத்துடனும் உயர்வான நேர்மையைக் கொண்டதாக மா.அ.சே.ஆ.இன் உறுப்பினர்கள் விளங்க வேண்டும்.
- 8.2 ஆட்சேர்ப்புத் திட்டங்களை வகுத்தமைத்தல் மற்றும் அத்தகைய அலுவலர்களுக்கு நடத்தையின் நியதிகள், பதவியேற்றங்களையும், இடமாற்றங்களையும் செய்கையில் பின்பற்றப்பட வேண்டிய கோட்பாடு, தேகாப்பியாசத்திற்கான நடைமுறை மற்றும் முதலமைச்சரின் அல்லது மாகாணத்தின் வேறு அலுவலர்களின் ஏதேனும் அத்தகைய அதிகாரங்களைப் பாரப்படுத்தல் ஆகியன உட்பட மாகாண அரசாங்கச் சேவையின் அலுவலர்கள் தொடர்பில் சகல விடயங்களையும் நிர்ணயிப்பதற்கான அதிகாரத்தை மா.அ.சே.ஆ. கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- 8.3 சகல மாகாணங்களுக்கும் சமவளவில் பிரயோகிக்கத்தக்க மூலப்பிரமாணமொன்றின் மீதான அடிப்படையில், சம்பந்தப்பட்ட மாகாணங்களின் ஊழியர்கோப்புத் தேவையைத் தீர்மானிப்பதற்கான அதிகாரத்தை ஒவ்வொரு மாகாணத்தின் மா.அ.சே.ஆ. கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- 8.4 இலங்கை நிருவாகச் சேவை, இலங்கைப் பொறியியல் சேவை, அரசாங்க மருத்துவ அலுவலர்கள் போன்ற தெரிவுசெய்யப்பட்ட சில சேவைகளுக்கு நாடுபூராவிலுமான சேவைகள் மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டும். தனது சொந்த மாகாண அரசாங்கச் சேவையை உருவாக்குவதற்கும் அத்துடன் மாகாணத்திற்கு குறித்தொதுக்கப்பட்ட விடயப் பொருட்களின் பயனுறுதிவாய்ந்த செயற்பாட்டுக்கு அவசியமான சகல சேவை ஆளணியினரை அதனுள் சேர்த்துக் கொள்வதற்கும் அதிகாரத்தை மாகாணங்கள் கொண்டிருக்க வேண்டும்.
- 8.5 ஒத்த வகுதியையும், பதவிவரிசையையும் சார்ந்த அரசாங்கச் சேவையாளர்கள் ஒவ்வொரு அம்சத்திலும் சமமாக இருக்க வேண்டும் என்பதுடன், அவர்கள் நாடுபூராவிலுமான சேவையையா அல்லது மாகாண அரசாங்கச் சேவையையா சார்ந்திருக்கிறார்கள்? என்பதையிட்டு அக்கறையின்றி, அதே வசதிகளுடன் சம அளவில் ஊதியமளிக்கப்பட வேண்டும்.

9. திருத்தப்படுவதற்கான பாராளுமன்றத்தின் சட்டங்கள்

மகாவலி அதிகாரசபைச் சட்டம்
நகர அபிவிருத்தி அதிகாரசபைச் சட்டம்
சுற்றுலாத்துறை அதிகாரசபைச்சட்டம்
பொலிஸ் ஆணைக்குழுச்சட்டம்
கமநல அபிவிருத்திச்சட்டம்

10. நல்லிணக்கம்

அரசியலமைப்பு திருத்தத்திற்கான முன்-அவசியம்
பாதுகாப்புப் படைகள் வசமுள்ள குடியிருப்புக் காணிகள்

வேறு பிரச்சனைகள்

குடியேற்றத் திட்டங்கள்
காணாமல்போனோர் தொடர்பில் வகைபொறுப்பு
யுத்தக் குற்றங்கள் தொடர்பான வகைபொறுப்பு

கிழக்கு மாகாணம்

முதலமைச்சரினதும், அமைச்சர்களின் சபையினதும் பரிந்துரை மீது மட்டுமே அமைச்சுக்களின் செயலாளர் நியமிக்கப்பட வேண்டும். பரிந்துரைகளைச் செய்வதில் அவசியப்பட்ட செயலாளர்களின் எண்ணிக்கையின் இரண்டு மடங்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும் என்பதுடன், பால்நிலைச் சமமின்மைகளும் மற்றும் வேறு சம்பந்தப்பட்ட காரணிகளும் கருத்திற்கெடுக்கப்படவும் வேண்டும். இந்நோக்கத்திற்காக நாடு பூராவினான சேவையினுள் விசேட தரமொன்று நிறுவப்பட வேண்டும்.

- அரசாங்க-தனியார் பங்காண்மைகளில் பிரவேசிப்பதற்கு மாகாண சபைகள் அதிகாரமளிக்கப்பட வேண்டும்.
- பிரதேசச் செயலக மற்றும் கிராம அலுவலர் முறைமைகள் ஆகியன மாகாண சபைக் கட்டமைப்பினுள் ஒன்றிணைக்கப்பட வேண்டும்.
- சட்ட மா அதிபர் அலுவலகத்திற்கு சமமான அலுவலகம் ஒன்று மாகாணங்களுக்கும் தாபிக்கப்பட வேண்டும்.
- முதலமைச்சரின் மகாநாடு அரசியலமைப்பாக்கப்பட வேண்டும்.
- அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவும் மற்றும் மாகாண அரசாங்கச் சேவை ஆணைக்குழுவும் அரசியலமைப்பாக்கப்பட வேண்டும்.
- முதலமைச்சரின் நிதியமும் அரசியலமைப்பாக்கப்பட வேண்டும்.

இலங்கையின் புதிய அதிகாரப் பகிர்விற்கான தீர்விற்காக மாகாணசபை மாநாடு பற்றிய சில அவதானிப்புகள்
பேராசிரியர் நிக்கோ இஸ்ரெஹ்லர்

தென்னாபிரிக்காவின் மேற்கு கேப் பல்கலைக்கழகத்தின் அரசியலமைப்புச் சட்டம், ஆளுகை மற்றும் மனித உரிமைகள் பற்றிய “துல்லா ஓமார்” நிறுவனத்தின் பன்மட்ட ஆளுகை, சட்டம் மற்றும் கொள்கைகள் பற்றிய தென்னாபிரிக்க ஆராய்ச்சி விருது பெற்ற, தென்னாபிரிக்காவின் நிதி மற்றும் நிதி ஆணைக்குழுவின் ஆணையாளர்

1. அறிமுகம்

இலங்கைக்கான புதிய அரசியலமைப்பு வரைவை தயாரிப்பதற்கு ஏற்புடையவாறு, மாகாணசபை உறுப்பினர்களின் கலந்துரையாடலுக்காகவே பின்வரும் அவதானிப்புகள் முன்வைக்கப்படுகின்றன. இதன்போது மூக்கை நுழைக்காத அல்லது சிறு அளவிலேனும் இடையீடு செய்யும், ஆனால் நடைபெற்றுக்கொண்டிருக்கக் கூடிய விவாதத்திற்கு ஏற்புடைய விடயங்களைப்பற்றி சில அவதானிப்புகளை உள்ளடக்கினேன்.

விவாதத்தின் பெரும்பகுதி 13ஆவது திருத்தத்தின் மூலம் செயற்படுத்தப்படாத உறுதிமொழிகள் பற்றியே கவனம் செலுத்தப்பட்டது. உண்மையில் நடைமுறைப்படுத்தப்படாத ஒரு முறைமையின் வெற்றி பற்றித்திட்டவட்டமாகத் தீர்மானிப்பது மிகவும் கடினமாகும். மேற்கொள்ள வேண்டிய ஒரே நடவடிக்கை திருத்தத்தை அமுல்படுத்துவதாகுமென பல பிரதிநிதிகள் வாதிட்டனர். அதேசமயம், ஒரு சில பிரதிநிதிகள் 13வது திருத்தத்தை ஆரம்பப் புள்ளியாகவும் நோக்கவில்லை. ஒரு மட்டத்திற்கு மாத்திரமே இரு தரப்பினரும் சரி எனக் கூறமுடியும். பதின் மூன்றாவது திருத்தம் அதிகாரத்தைப் பகிரும் ஓர் ஆரம்பப் புள்ளியாக ஏனைய பிரதிநிதிகள் நோக்கவில்லை. ஓரளவிற்கு இரு தரப்பினரும் சரி எனக் கூறமுடியும். 13வது திருத்தம் அதிகாரத்தைப் பகிரும் சாதாரண சில வேர்களைக் கொண்டிருந்தாலும், நவீன அதிகாரப் பகிர்விற்கு பொருத்தமற்ற பல அம்சங்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. புதிய அரசியலமைப்பை வரையுப்போது, 13வது அரசியலமைப்புத் திருத்தத்தில் குறிப்பிடப்பட்டுள்ள அடிப்படைகளைப்பயன்படுத்த முடியும். அவற்றைப் புதிய கோணத்தில் நோக்க வேண்டிய அதே சமயம் திருத்தத்தில் உள்ளடக்கப்படாத பரந்துபட்ட விடயங்கள் பற்றியும் கவனஞ் செலுத்தப்பட வேண்டும்.

அதிகாரப் பகிர்வின் பெறுமானப்பற்றி மாநாட்டுப் பிரதிநிதிகள் சக்திவாய்ந்த தர்க்கங்களை முன்வைத்தனர். சேவைகளின்போது பிரதேச கோரிக்கைகளுக்கு துலங்கல். மொழி வேறுபாடுகள் தொடர்பாக விசேட கடமைகளுக்கு வசதிகளை செய்துகொடுத்தல், நாடு பூராவும் வளங்களை நியாயமான முறையில் பகிர்தல். ஒரு முறைசார்பான வினைத்திறன் பற்றிய ஆய்வு. மனதைக் கவரும் வகையிலான அதிகாரத்தைப் பகிரும் அவசியம்பற்றி சாதாரண மட்டத்தில் உரையாடப்பட்டது. ஆனால், அதிகாரப் பகிர்வின் பரப்பெல்லை பற்றி விவாதிக்கப்படவில்லை.

அதிகாரப் பகிர்வு தொடர்பான பல்வேறு முறைமைகள்பற்றி கலந்துரையாடியது உண்மை. எவ்வாறாயினும் அவை சரியாக மையப்படுத்தப்படவில்லை. அதன்பின்னர் ஒருசிலர் தமது முன்னோக்கிய பயணத்தை ஒரு அடி பின்னோக்கிவைத்து ஒட்டுமொத்தமான ஓவியம் எத்தகையதென கவனிக்க வேண்டியிருந்தது. பல்வேறு பகுதிகளையும் எவ்வாறு ஒன்றாக இணைக்கப்பட முடியும்? சுயஆட்சியின் அடிப்படை அம்சம் பகிர்ந்துகொண்ட ஆட்சியின் அடிப்படைகள் தொடர்பாக எவ்வாறு ஒன்றிணைவது என்பதாகும். ஒரு துறையில் ஏற்படக்கூடிய பலவீனங்களாக தோற்றக்கூடிய ஒன்று மற்றுமொரு துறையின் நடவடிக்கைமூலம் எவ்வாறு ஈடுசெய்ய முடியும்? அதற்கமைய இறுதி வினா அதிகாரப் பகிர்வின் பல்வேறு கட்டங்களைப் பூர்த்தி செய்யக்கூடிய முழுமையான தொகுதி இதுவாகும். அவை ஒவ்வொன்றும் பொருந்துமா? அதிகாரப் பகிர்வின் குறிக்கோள்களை நிறைவேற்றுவதற்கு ஒரு பொதியால் முடியுமா?

2. ஆளுகையின் மட்டங்கள்

அபிவிருத்தியை மேற்கொள்ளும்போது பிரதேச சமூகத்தின் கட்டமைப்பு பெறுமதி நன்கு தெளிவாக வெளியிடப்பட்டிருக்க வேண்டும். இது வெளியிடப்படுவதன்மூலம் உள்ளூராட்சியின் வகிபாகம் பற்றிய குறித்த கலந்துரையாடல் அங்கு இடம்பெற்றது. ஆனால், அது அவ்வாறாயின் உள்ளூராட்சியை புதிய அரசியலமைப்பின்மூலம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டுமா? வேண்டாமா? என்பதுபற்றி மிகக் குறைந்த மட்டக் கலந்துரையாடலே இடம்பெற்றது. இத்தகைய அங்கீகாரம் இல்லாவிட்டால் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகள் அனேகமாக பொருட்படுத்தப்படாமல் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் இருப்பதால் அனேகமான அண்மைக்கால அரசியலமைப்புக்களில் உள்ளூராட்சி அரசியலமைப்பு ரீதியாக அங்கீகரிக்கப்பட்டுள்ளது. பிரதேச ரீதியாக கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய விடயங்களை முகாமைத்துவம் செய்யும் அதிகாரம், ஜனநாயக ரீதியாக தெரிவுசெய்யப்படும் அதிகாரசபைக்கு இருத்தல் வேண்டும் என்பதே அடிப்படையில் வெளியிடப்பட்டது. (உதாரணமாக ஜேர்மனியிலும், ரஷ்யாவிலும் இடம்பெற்ற மாதிரி) அடுத்த வளர்ச்சி ஏற்படக்கூடிய பிரதேச ரீதியாக கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய இவ்விடயங்கள் என்னவென சிறந்த முறையில் தெளிவாக்கிக்கொள்ள வேண்டும். ஒரு சாத்தியக்கூற்று பட்டியலைத் தயாரிப்பதன்மூலமே இது சாத்தியப்படும். இப்படியான ஒரு பட்டியலைத் தயாரித்த பின்னர் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைக்கு இப் பட்டியலின் அதிகாரங்களை செயற்படுத்தக்கூடிய பல்வேறு மார்க்கங்கள் உண்டு. முதலில் உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளுக்கு ஒரு மாகாணத்தில் அங்கீகாரம் வழங்கப்பட்ட பின்னர் (உதாரணமாக இந்தியா மற்றும் நைஜீரியா போன்ற நாடுகளைப் போல) அவ்வாறு செய்வதற்கு சந்தர்ப்பம் அளிக்க வேண்டும். இரண்டாவதாக இவற்றிற்கு அதிகாரங்களை அமுல்படுத்த முடியும். ஆனால், அரசியலமைப்பு உருவாக்கச் சட்டகத்தின் நிபந்தனைகளுக்கேற்ப (உதாரணமாக தென்னாபிரிக்காவைப் போல). மூன்றாவதாக விசேட அதிகாரமாக சாத்தியக்கூற்று செயற்பாட்டை அமுலாக்க முடியும். (உதாரணமாக நேபாளத்தைப் போல) கலந்துரையாடும்போது மேலும் சிறந்ததாக அமைய வேண்டுமாயின் உள்ளூராட்சி அதிகாரசபைகளை நிருவகிப்பதற்கு ஏற்படைய மத்திய அரசாங்கத்தின் வகிபாகமாகும். (வகிபாகம் இல்லை. அது முழுமையாக உள்ளூராட்சி

அதிகாரப் பிரதேசங்களுக்கு ஒப்படைக்கப்பட வேண்டும். கனடாவையும் ஜெர்மனி.யையும் போல்) செயற்படுவதற்கமைய. அல்லது அதிகாரப் பகிர்வின்மூலம் (தென்னாபிரிக்காவைப் போல).

3. மாகாணங்களுக்கான அதிகாரங்கள்

3.1 ஒருங்கியை அதிகாரங்கள் மற்றும் ஒன்றின் பகுதி மற்றொன்றின் பகுதியை மறைத்தல்

அதிகாரப் பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட அனேகமான அரசியலமைப்புக்களில் குறிப்பிடுவதுபோல, 13ஆவது திருத்தம் விசேடமாக மத்தியினதும் மாகாணங்களினதும் அதிகாரங்கள் இரண்டு அரசாங்கங்களினாலும் பகிர்ந்துகொள்ளப்படும் ஒருங்கியைப் பட்டியல் கவனத்திற்கொள்ளப்பட வேண்டும். அதிகாரப் பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட ஏனைய நாடுகளைப் போலவே பொதுவாக ஒருங்கியை அதிகாரங்கள் பல்வேறு காரணங்களின் நிமித்தம் (கூடியவரை நிதி) மத்திய அரசாங்கத்தினால் நிருவகிக்கப்படுகிறது. 2006இல் ஜேர்மனியில் மறுசீரமைப்புக்களை மேற்கொள்ள முன்னோடியாக இருந்தது ஒருங்கியை அதிகாரங்கள் (ஒன்றில் அவை மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்கள் அல்லது மாகாணசபையின் அதிகாரங்களாக மாற்றியமையாகும்) குறைத்தல்மூலம் இப்பிரச்சினைக்கு தீர்வுகாண முயற்சிக்கப்பட்டது. எவ்வாறாயினும் அது ஒருங்கியை நிரல் முழுமையாக அகற்றப்படவில்லை. அவற்றின் சிக்கலான தன்மை காரணமாக விசேடமாக அதிகாரங்கள் தொடர்பாக தனித்தனி பிரிவுகளின் ஒன்று போல, தெளிவான வகைப்படுத்தலை செய்வது கடினமென புரிந்துகொள்ளப்பட்டது. அதற்கமைய அது கேந்திர முறையிலான ஒருங்கியை முகாமைத்துவத்திற்கு மாற்றப்பட்டது. முதலில் ஒருங்கியை துறைகளுக்கு தேசிய சட்டதிட்டங்கள் அங்கீகரிப்பதற்கு ஏதுவாக (அ) தேசிய சட்டம் குறிப்பாக வரையறுக்கப்பட்ட வகையில் நிறைவேற்றுவதிலேயே தங்கியுள்ளது. உதாரணமாக ஒரு சீரான தன்மை அவசியப்படும் சந்தர்ப்பங்களில் (ஆ) இரண்டாம் சபை அது மாகாணங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்துமேயானால் அவற்றை அங்கீகரிப்பதில் முக்கிய வகிபாத்திரத்தை எடுக்க முடியும். (ஒன்றில் வீட்டோ/ ரத்து அதிகாரத்தைப் பயன்படுத்தி அல்லது உரிய பெரும்பான்மையுடன் முதலாவது சபை மூலம் நிராகரிக்கக்கூடிய வீட்டோ அதிகாரம் ஈடுபடுத்தப்படும்), இரண்டாவதாக தேசிய சட்டத்தை அமுல்படுத்துதல்: பொதுவான ஒழுங்குவிதி மத்திய அரசாங்கத்தின் சட்டத்தை அமுல்படுத்துவதாகும். மூன்றாவதாக ஒருங்கியை அதிகாரங்களை செயற்படுத்த அவசியமான நீதிமன்றமாக இது கருதப்படும்.

3.2 மாகாண ஒருங்கியை துறைகளில் தேசிய சட்டவாக்கத்தை அமுல்படுத்துபவராக

அதிகாரப் பகிர்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட நாடுகளில் உப அரச தலைவர், மத்திய அரசாங்கத்தின் விசேடமானதும் சமாந்திரமானதுமான நீதித்துறை அதிகாரத்தின் கீழ்

ஒதுக்கப்படும் நிருவாக விடயங்களில் நீதித்துறை அதிகாரங்களுக்கு கட்டுப்பட்டதாக அமையும். நிருவாகச் செயற்பாட்டின்போது முக்கிய பாத்திரத்தை வகிக்கிறது. மத்திய அரசாங்கத்தின் விசேட அதிகாரங்கள்பற்றி கவனிக்கையில், நிருவாகப் பாத்திரம் மாகாணங்களுக்கு ஒப்படைப்பதாயின் அது அனேகமாக நிதி வழங்கப்படாத அதிகாரங்களுடனான அரசாங்கங்களுக்குக் கூடிய சமை சுமத்தப்படுகிறது. ஒருங்கியை அதிகாரம்பற்றிய விடயத்தில் அரசியலமைப்பின்மூலம் மாகாணங்களுக்கு இத்துறைகளில் தேசிய சட்டத்தை செயற்படுத்துவதற்கு உரிமையுண்டு என கவனித்தல் வேண்டும். இந்த இரண்டு விடயங்களிலும் அவற்றிற்கென ஒதுக்கப்படும் கடமைகளுக்காக மாகாணங்களுக்கு போதியளவு நிதி இருக்க வேண்டுமென்பது குறிப்பிடப்படும் பரந்துபட்ட கோட்பாடு அரசியலமைப்பில் இருந்தே வருகிறது.

4. நிதி ஏற்பாடுகள்

4.1 நிதி மூலதாரங்கள்

(அ) தமது வருமானங்கள்

இத் தலைப்புபற்றிய கலந்துரையாடலின் கூடுதலான பகுதி மத்திய அரசாங்கம் மாகாணங்களுக்கு அவற்றின் செயற்பாடுகளை அமுல்படுத்துவதற்குப் போதிய நிதி வழங்குவதில்லையென்ற முறைப்பாடுகள் முன்வைக்கப்பட்டன. மொத்த விற்பனை வரி மாகாண வருமான மூலதாரமாக குறிப்பிடப்பட்டது. உலக மட்டத்திலான அனுபவங்கள் இதனையே சுட்டிக்காட்டுகின்றன. உப அரசாங்கங்கள் பாரியளவில் மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து செய்யப்படும் ஒப்படைகள்மீது அவற்றின் சுயாதீனம் தக்கவைக்கப்படுகிறதென இதற்கேற்ற வகையில் செயலிழந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது. விசேடமான பிரதேச விடயங்கள் தொடர்பில் ஒரு சுயாதீனத் தன்மை புதிய முறையில் செயற்படுத்துவதற்காக ஓர் வாய்ப்பாட்டிற்கமைய ஒப்படைக்கப்படும் மாகாணங்களில் அவற்றை செலவிடுவது தொடர்பாக முழுமையான தற்றுணிவுள்ள சந்தர்ப்பங்களில்கூட உடனடியாக பொதுவான இணக்கப்பாடு ஏற்படுத்திக்கொள்ளப்படுகிறது. 13ஆவது திருத்தத்தின்படி வரி அறவிடும் அதிகாரம்பற்றிய தற்போதைய பட்டியல் போதியளவு உண்டென்றும் அவற்றை மெருகூட்ட முடியும். தமது வருமானத்தை திரட்டுவதன் முக்கியத்துவத்தை அடைவது சுயமட்டத்தில் மேற்கொள்ள வேண்டும். மாகாண மட்டத்தில் வரிசெலுத்துவோர் சார்பில் அரசியல் பொறுப்பு உயர்த்தப்படுமொன்றாகும். இவ்வாறாக புதிய கோட்பாடானது வரி அறவிடாமல் பிரதிநிதித்துவம் கிடையாது என்பதாகும்.

(ஆ) பகிரப்பட்ட வரி

தேசிய மட்டத்தில் இயற்றப்பட்ட ஆனால் பிரதேச ரீதியாக உற்பத்தி செய்யப்படும் வரி உற்பத்தி செய்த பகிர்ந்துகொள்ளலை தமது மூலதாரமாகக் கருதப்படுகிறது. வியாபார வரியை அறவிட்டு தேசிய ரீதியாக அதனைத் திரட்ட முடியும். ஆனால், ஒவ்வொரு மாகாணத்திற்கும் அதற்கேயுரிய பிரதேசத்தினுள் உற்பத்தி செய்யப்படும் உற்பத்திகளின் விகிதாசாரம் கிடைக்கும்.

(இ) கடன் பெறுதல்

மாகாணங்களில் கடன்பெறுதல்பற்றிய முக்கியமான துறைகள் குறிப்பிடப்படவில்லை. புதிய அரசியலமைப்பு இந்த மாகாண அதிகாரத்தை ஏற்றுக்கொள்வதன்மூலம் இப்பிரச்சினையை அணுகவேண்டும். ஆனால், அது தெளிவான கொள்கைக்கு அமைய நிரந்தரமான முறையில் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிருவாகத்தின்கீழ் இருத்தல் வேண்டும்.

4.2 ஒப்படைகளும் நிதி ஆணைக்குழுவும்

மேலே குறிப்பிட்டவாறு அதிக அளவு ஒப்படைகளின் அடிப்படையிலேயே கலந்துரையாடல் மையப்படுத்தப்பட்டிருந்தது. மத்திய அரசாங்கத்தில் இருந்து கிடைத்த வகைதொகையற்ற அளவு பற்றியதேயாகும். அதிகாரம் பகிரப்பட்ட அனேகமான திட்டவட்டமான முறைகளைப் பொறுத்தவரை, மத்திய அரசாங்கம் பிரதான வருமான ஆதாரமூலங்களை நிருவகிப்பதோடு அரசுகள் சில நாடுகளிலேயே சுயதேவையைப் பூர்த்தி செய்துள்ளன (*உதாரணமாக தீர்வை வரி தொடர்பான விடயம் தவிர்ந்த சமஷ்டி ஆட்சிகளில் சமமான வரிமூலாதாரங்கள் பகிர்ந்துகொள்ளக்கூடிய அரசுகள் இருக்கும் ஐக்கிய அமெரிக்க ராச்சியத்தைப் போல*) மாத்திரமேயாகும். எஞ்சிய நாடுகளில் தமது கடமைகளைப் பூர்த்திசெய்வதற்காக போதிய வரிகளை ஒன்றுசேர்க்கும் அவற்றின் இயலாமை தொடர்பாக மாகாணங்களுக்கு நஷ்டஈடு செலுத்தும் சமநிலைப் பிரேரணைகள் உண்டு. மேலும் மாகாணங்கள் அவற்றின் வித்தியாசமான பொருளாதார சூழமைவு காரணமாக தமது முயற்சியின்மூலம் சமமான வரி அளவைத் திரட்டுவதற்கும் அவற்றிற்கான இயலாமை காரணமாக சமத்துவத்தின் குறைகளும் அணுகப்படும்.

அரசியலமைப்பின் 13ஆவது திருத்தத்திற்கமைய தற்போது மேற்கொள்ளப்படுவதைவிட கூடுதலான நிதி ஒதுக்கீடுபற்றி சிந்தித்துப் பார்ப்பது புத்திசாதாரியமாகும். தற்போதைய நிதி ஒதுக்கீடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் வருடாந்த வரவுசெலவுத் திட்டத்தின் ஓர் அம்சமாகும். இத்தகைய நிதி ஒதுக்கீடுகள் மத்திய அரசாங்கத்தின் நிதியில் இருந்து ஒதுக்கப்படுகின்றது என்பதே யதார்த்த நிலைமையாகும். நிதி ஒதுக்கீடு பற்றிய புதிய எண்ணக்கரு மத்திய அரசாங்கத்தினால் திரட்டப்படும் வரி சகல மட்டங்களிலும் நியாயமான ஒரு பகுதி (*நன்கொடையாக அல்ல*) உரிமை என்பதை ஒட்டுமொத்தமாக முழு தேசத்திற்கும் உரித்தானது. (*மத்திய அரசாங்கத்திற்கும், மாகாணங்களுக்கும், உள்ளூராட்சி அதிகார சபைகளுக்கும் சம மட்டத்தில்*) அங்கு கருதப்படுகிறது. இது வருமான வரி சட்ட ஏற்பாடுகளுக்கு அமைய தேசிய ரீதியாக திரட்டப்படும் கிடைநிலையிலான வருமானம் பகிரப்படுவதாகும். வருமான பகிர்வு எப்போதும் மிக பிரச்சினைக்குரியதாயினும் (*நிதி என்பது எவ்வகையிலும் அதிகாரமாகும்*) பங்கீடு சகல அம்சங்களிலும் அனைத்து தரப்பினரதும் நம்பிக்கைக்கு பாத்திரமாக வேண்டும். இத்தகைய நம்பிக்கை இரண்டு அடிப்படையிலேயே உருவாகிறது. தீர்மானத்தை மேற்கொள்வது யார்? தீர்மானம் எவ்வாறு மேற்கொள்ளப்பட வேண்டும்? என்ற இரண்டு அம்சங்கள் உண்டு. தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் சபையின் இரண்டு அடிப்படைகளும் சுயாதீனமான, அறிவும் புரிதலும் கொண்ட அனைத்து தரப்பினரதும்

பயனை இதயபூர்வமாக மேற்கொள்வதாயின் நம்பிக்கை கட்டியெழுப்பப்படும். தற்போது இந்நடவடிக்கைகள் நிதி ஆணைக்குழு மூலமே அமுல்படுத்தப்படுகிறது. அது பின்வருமாறு ஆய்வுக்கு உட்படுத்தப்பட வேண்டும். அதன் உள்ளடக்கம் மாகாணத்தின் பயனுறுதியை பிரதிபலிக்கவில்லை. ஆணைக்குழுவில் நேரடி மாகாணப் பிரதிநிதித்துவம் இல்லாமல் இருக்கும்போது சுயாதீனமாக செயற்படக்கூடிய நிபுணர்குழு நியமிக்கப்பட வேண்டும். அதேசமயம் குறைந்தபட்சம் அவர்களின் நேரடி வகிபாகம் நடிக்கப்பட வேண்டும். அப்போது கொள்கை ரீதியான தீர்மானங்கள் ஆணைக்குழுவின் வருமானப் பகிர்வுமீது இறுதித்தீர்மானம் மேற்கொள்ளப்பட வேண்டுமா? இல்லையா? அல்லது வெறுமனே ஆலோசனைக்கு மட்டுப்படுத்தப்பட வேண்டுமா? என்பதாகும்.

வெளிப்படைத் தன்மையின் இரண்டாவது அடிப்படை அம்சம் கிடைபகிர்வினை ஏற்படுத்தும் வழிமுறையாகும். மிகப் பகிரங்கமான வெளிப்படைத்தன்மை அரசியலமைப்பில் பட்டியல்படுத்தப்பட்டுள்ள சாதகமான அம்சங்களை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஓர் வாய்ப்பாட்டைப் பயன்படுத்துவதாகும். சனத்தொகையைப் பிரித்தல், குறைஅபிவிருத்தி மற்றும் சமத்துவமின்மை பற்றி மிகச்சிறந்த நம்பிக்கைக்குப் பாத்திரமான தரவுகள்மீதே இதன் அணுகுமுறை ஸ்தூல நிலைமைகளுக்கமைய தங்கியுள்ளது என்பதை மேலும் குறிப்பிட வேண்டும். நம்பத்தகுந்த தன்மை மற்றும் புதிய தரவுகளைப் பிறப்பிக்கும் மத்திய, சுயாதீனமான சபை இருப்பது அத்தியாவசியமாகும்.

உரிய காலத்தில் நிதி ஒதுக்கீடுகள் மேற்கொள்ளப்படுவதில்லை என்ற முறைப்பாடுகள் காரணமாக கொடுப்பனவிற்கான தவணைத் திகதிகளை சட்டத்தால் நிர்ணயிக்கப்பட வேண்டுமென்பது அரசியலமைப்பில் குறிப்பாக குறிப்பிடப்பட வேண்டும்.

5 நிர்வாகம்

உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் தொடர்பாக இரண்டு பிரச்சினைகள் உருவாகியுள்ளன. மாகாண அரச சேவையின் இயல்பு மற்றும் கடமைகளுக்கான ஆளணியை நியமித்தல், அவர்களுக்கான பதவி உயர்வுகள் மற்றும் பதவி நீக்கம் என்பனவாகும். முதலாவது பிரச்சினை தொடர்பாக கவனிக்கும்போது அகில இலங்கைச் சேவைக்கு அதிபதியான ஓர் வகிபாகம் இருந்தபோதிலும் சில மாகாணசபைக்கான பதவிகள் மாத்திரமே உண்டு. மாகாண அரச சேவை சுயாதீனமானதாக இருத்தல் வேண்டுமா? அல்லது ஒன்றிணைந்த அரச விரிவாக்கம் அரச சேவையாக நிலவ வேண்டுமா? என்ற பிரச்சினை எழுப்பப்படுகிறது. மாகாண நிர்வாகத்தில் இணைவதற்கு மத்திய நிர்வாகத்தில் இருந்து பதவி விலகியதாகவும், இதன்போது அந்த உத்தியோகத்தருக்கு மத்திய அரசாங்கத்தின் ஓய்வூதியத்தை இழக்க நேரிட்டதாகவும் ஒரு பிரதிநிதி குறிப்பிட்டார். இந்தப் பணிகளின் இயல்பு ஓர் அரசசேவையை ஸ்தாபிப்பதற்கு ஒரு தர்க்கத்தை சமர்ப்பிக்கின்றது. எவ்வாறாயினும் இத்தகைய தனி அரசசேவையை கவனத்திற்கொள்ளும்போது அவசியமான தகைமைகள், தொழிலின் தர நியமங்கள் மற்றும் ஒரு ஓய்வூதிய நிதியத்திற்கு ஏற்புடைய வகையிலேயே நோக்க வேண்டியுள்ளது. பின்னர் கூறிய விடயம் தொடர்பாக தனியான ஓய்வூதிய நிதியம் மத்திய நிர்வாகம் மற்றும் உள்ளூராட்சி நிர்வாகம் என்பவற்றிற்கிடையிலும்

மாகாணங்களுக்கிடையிலும் பணியாளர்களின் இலகுவான செயற்பாட்டிற்கு ஆற்றல் வழங்கப்படும்.

தனியான அரசசேவை இருக்கும்போதுகூட மாகாண நடவடிக்கைகளுக்காக ஆளணியினர் சேர்க்கப்படும்போதும் சேவையில் இருந்து யாரை நீக்க வேண்டுமென்பதும் ஒரு பிரச்சினையாகும். அரசசேவை ஆணைக்குழுவினால் அதனை செய்ய முடியாது. மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுக்கள் செய்ய வேண்டுமென்ற இணக்கப்பாடு இருப்பதாகத் தெரிகிறது (இச்சபைக்கு மேற்கொள்ளப்படும் நியமனங்களைப்பற்றி மீண்டும் இறுக்கமாக விவாதிக்கப்பட்டாலும் மாகாணசபைச் சட்டகமும், 19ஆவது திருத்தத்திற்கும் அமைய தேசிய சட்டகமாக சமமானதும் சுயாதீனமானதுமான தர நியமம் உறுதிப்படுத்தப்பட வேண்டுமென கொள்கை ரீதியான உடன்பாடு இருப்பதை நாம் காணமுடியும்) மாகாண அரசசேவை ஆணைக்குழுக்கள்மூலம் செய்யக்கூடிய கடமைகள் மற்றும் உறவுகள் தொடர்பான விடயங்களுக்கு ஏற்படைய இறுதி அதிகாரம் மாகாணங்களுக்கு இருத்தல் வேண்டுமென்பது தெளிவாகும்.

ஒரேவகையில் வெளிப்படுத்தப்பட்ட முக்கிய நிலைப்பாடு: மத்திய அரசாங்கம் மாவட்டம் மற்றும் பிரதேசச் செயலகங்கள் ஊடாக மாகாணங்களில் வகிக்கும் பாத்திரமேயாகும். மத்திய மற்றும் மாகாண நிருவாகங்களுக்கிடையே ஓர் போட்டி நிலவுவதாகத் தோன்றுகிறது. இரண்டு வகையான பிரச்சினைகள் இருப்பதாகத் தோன்றுகிறது. முதலாவது அரசாங்கம் வழங்கும் இரண்டு தளங்களைக்கொண்ட இரண்டுவகை சேவைகள் (ஸ்பெயின் நாட்டில் இடம்பெறுவதைப் போல) அமைய முடியும். வளங்களின் வீண்விரயம் மற்றும் பிரஜைகள் சிக்கலான நிலைமைக்கு ஆளாதல் உட்பட இடம்பெறக்கூடிய ஒரே நடவடிக்கை இரண்டு அமைப்புக்களாலும் நடைமுறைப்படுத்தப்படுவதாகும். இரண்டாவதாக மாகாண நிருவாகம் தமக்கு ஏனையோர் இல்லாது தமக்குத் தேவையானவைமூலம் வெற்றிடங்களை நிரப்பிக்கொள்வதாகும். இந்நிலைமைகளின்கீழ் தேசிய நிருவாகத்தின் மையப்புள்ளியாக ஆளுநரின் வகிபாகம் அந்நபர் முதலமைச்சருடனும் மாகாண சபையுடனும் எதிரணியின் நிறைவேற்று அதிகாரசபையாகத் தோற்றுவது கேள்விக்குட்படுத்தக்கூடிய ஓர் விடயமாகும்.

6 மேற்பார்வை

13ஆவது திருத்தத்தில் இவ்விடயம் தொடர்பாக பல்வேறு ஏற்பாடுகள் இருந்தாலும் ஸ்பரிசிக்காத பகுதி மாகாணங்களை உள்ளடக்கிய மத்திய மட்டத்திலான மேற்பார்வையாகும். இந்த மட்டத்தில் அரசு தோல்வியடையக்கூடும். நானாவித காரணங்கள் (ஆற்றல் குறைவு, ஊழல், நிலையற்ற தன்மை) காரணமாக உபஅரசாங்கங்கள் பற்றிய மேற்பார்வையின் அவசியம் உண்டென்பதை பரந்துபட்ட முறையில் அங்கீகரிக்கப்படுகிறது. அதேசமயம் மத்திய அரசாங்கத்தினால் அரசியல் காரணங்களின் நிமித்தம் (ஒரு மாகாணத்தின் நிருவாக அதிகாரத்தைக் கொண்டுள்ள எதிர்க்கட்சிகளிடம் இருந்து விடுவித்துக் கொள்வதற்காக)

மேற்பார்வை அதிகாரம் முறையற்ற வகையில் பயன்படுத்தியுள்ளமைபற்றி உதாரணங்கள் (உதாரணமாக இந்தியாவைப் போலவே) உண்டு. இதனால் இத்தகைய முறையற்ற இடையீடுகளை தடுப்பதற்கு அவசியப்படும் சரி பார்த்தலும், சமநிலைகளும் தொடர்பாக கவனமாக சிந்தித்தல் வேண்டும். அவற்றிற்கு பின்வருபவை உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். இடையீடுகளுக்கான மிகத் தெளிவான அடிப்படைகளை ஸ்தாபிக்க வேண்டும். இடையீடுகளின் பின்னர் மத்திய அரசாங்கத்தின் அதிகாரங்களைத் தீர்மானிப்பதும், அத்தகைய இடையீடுகளைப் பூர்த்தி செய்வதுமாகும். அரசியல் முறைமையில் சரிபார்த்தல்கள் இருக்கலாம் எனினும் நீதிமன்ற விசாரணை முக்கிய விடயமாக எஞ்சி நிற்கின்றது.

7 பகிர்த்துகொள்ளப்பட்ட நிருவாகம்: இரண்டாவது சபை

மேலே தெளிவாக குறிப்பிட்டுள்ளவாறு செனற்சபை அதிகாரத்தைப் பகிரும் சிருஷ்டி நடவடிக்கையாகும். முக்கிய அம்சங்கள் உள்ளடக்கப்பட வேண்டும். அவ்வாறு செய்வதாயின் செனற்சபையின் வகிபாகம் தெளிவுபடுத்தப்பட வேண்டும். இந்த நடவடிக்கைகள் ஒருபுறம் அல்லது மறுபுறம் மீள வழங்குவதாயினும் அது தொடர்ந்தும் அனைத்து விடயங்கள் தொடர்பாக கூடுதலாகச் சிந்திக்கும் (தாமதிக்கும் அதிகாரங்கள் மாத்திரம் கொண்டுள்ள) பிரபுக்கள்சபை போன்றதொன்றாக மாறமுடியாது. அதிகாரப் பகிர்வை உள்ளடக்கிய ஒரு பகுதியாக அது மாகாணங்களில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் விடயங்களில், கொள்கைகளை உருவாக்கும்போது மாகாணங்களின் பயனுறுதிவாய்ந்த தன்மைக்கு சேவை செய்யவேண்டும். அப்போது இரண்டாவது சபையின் அதிகாரங்கள் பகிரப்பட்ட அரசியல் முறைமையில் அரசியலமைப்புச் சார்ந்த மற்றும் ஏனைய விடயங்கள்பற்றி முக்கிய அனைத்து அரசாங்க ஒன்றியமாக அமையும். அப்போது நியமிக்கும் முறைமையை கவனத்திற்கொள்ள வேண்டியதாகும். மறைமுகமான பிரதிநிதித்துவம் (மாகாணசபைகள், செனற்சபைகள் நேரடியாக தெரிவுசெய்தல்) மாகாணசபைகளுக்கும் மற்றும் தேசிய பாராளுமன்ற சபைகளுக்குமிடையே சக்திவாய்ந்த பிணைப்பு வலுவூட்டப்பட வேண்டும்.

8. பகிர்த்துகொள்ளப்பட்ட நிருவாகம்: நிறைவேற்றுத்துறையின் அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகள்

மத்திய அரசாங்கத்தினதும், மாகாணங்களினதும் நிறைவேற்றுநர்களுக்கிடையேயான உறவுகள் தொடர்பாக அவ்வளவாக கலந்துரையாடப்படவில்லை. 'அதிகாரத்தைப் பகிரும் பொதியின்' பகுதியாக பின்வரும் விடயங்களுக்கு அவசியமான கவனத்தைச் செலுத்த வேண்டும். அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான உறவுகள்பற்றிய விழுமியங்கள் மற்றும் கொள்கைகள் (ஒத்துழைப்பு ஆளுகையின் குறிக்கோள்கள் உட்பட) நிரந்தரமான ஆலோசனைக்கான கட்டமைப்பு, அதனுடைய செயல்முறை, ஆலோசனைக்கான செயல்முறை மற்றும் பிணக்குகளைத் தீர்க்கும் பொறிமுறை.

அதிகமான பிரதிநிதிகள் அவர்களின் மாகாணங்களின் குரலைக்கேட்க வசதியளித்தல் அதற்கான இடத்தை வழங்குவது தொடர்பாக தமது நன்றியை தெரிவித்தனர். எதிர்காலத்தில் அரசியலமைப்பு அல்லது குறைந்தபட்சம் கற்கும் வலையமைப்பாக அல்லது மத்திய அரசாங்கத்துடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்கையில் அவர்களிடையே இணக்கப்பாடுகளை ஏற்படுத்திக்கொள்ளும்பொருட்டு முதலமைச்சர்களுடன் முறைசார் கூட்டங்களை நடத்துவதற்கு அவதானத்தைச் செலுத்த வேண்டும்.

9. பகிர்ந்துகொள்ளப்பட்ட நிருவாகம்: அனைத்தையும் உள்ளடக்கிய மத்திய அரசாங்கத்தின் இயல்பு

தேசிய அரச சேவையில் அனைத்தும் உள்ளடக்கப்படும் குறைபாடு பற்றி சில அவதானிப்புகள் இருந்தன. மோதல்களின் பின்னர் எழுச்சியுறும் நாடுகளில் சுயாட்சியை அமைப்பதுபற்றி மாத்திரமல்லாமல் ஏற்கனவே ஓரம்காட்டலுக்கு உள்ளாக்கப்பட்ட குழுக்களும் தேசிய நிருவாகத்தில் எவ்வாறு உள்ளடக்குவது என்பதுபற்றி தற்போது ஒரு பரந்துபட்ட அனுபவம் உண்டு. அதேசமயம் இந்த கோட்பாட்டை இராஜதந்திர தூதுவர்கள் மற்றும் ஆயுதப்படையினரின் கட்டளைத் தளபதிகள் போன்ற உயர்பதவி வகித்தோர் தொடர்பாக ஈடுபடுத்த வேண்டும்.

10. மாகாணங்களின்மூலம் ஆளுகைக்கான ஒரு பெறுமதி சேர்க்கப்படுகிறது

முறைகேடான ஆட்சி மற்றும் ஊழல்மூலம் மாகாணங்கள் அவற்றின் சட்டபூர்வமான தன்மையை சீரழிப்பதன்மூலம் அவற்றினூடாக அதிகாரப் பகிர்வு பாரிய ஆபத்துக்கு உள்ளாக்கப்படலாம். ஒரு மாகாணசபை இறுதியில் அந்த மாகாணத்தில் வாழும் மக்களைவிட தமக்குக் கூடிய பிரயோசனங்களை மாத்திரம் சேவையின்போது வழங்கியிருப்பின் பொதுமக்கள் மிகத் துரிதமாக அதிகாரப் பகிர்வுபற்றிய தமது நம்பிக்கையை இல்லாந் செய்வதோடு மத்திய நிருவாகத்தின் சார்பில் முன்வைக்கப்படும் குரல் மேலும் வளர்ச்சியடையும். அதேசமயம் சீர்கேடான நிருவாகம் மற்றும் ஊழல் மத்திய அரசாங்கத்தின் இடையீட்டை வரவழைக்கும். இவ்வாறாக நடைபெறக்கூடியவை யாவை? முதலாவது: மாகாணசபைகள் அவற்றின் உள்ளார்ந்த குழுக்களின்மூலமும், அமைப்புக்களின் மூலமும் வகைப்பொறுப்பை மேம்படுத்த வேண்டும். இரண்டாவது: வெளிவாரி ஆட்சியாளர்களாவர். கணக்காய்வாளர் நாயகம் சகல மாகாணசபைகளை கணக்காய்வு செய்யும் முக்கிய வகிபாத்திரத்தை முன்னெடுக்க வேண்டும். ஆனால், தேசிய அரசாங்கத்திற்கு அடிப்பணியாத சுயாதீனமான நிறுவனமாக அதன்மீது மாகாண சபைகளுக்கு நம்பிக்கையிருத்தல் வேண்டும். (இங்கு 19ஆவது திருத்தத்தின்மூலம் அமைக்கப்பட்ட தேசிய கணக்காய்வு ஆணைக்குழு பயனுள்ள வகிபாத்திரத்தைக் கொண்டிருக்கும்) அதேசமயம் அதற்கு நிறைவேற்று அதிகாரமும் இருத்தல் வேண்டும். நடைமுறை சகல இடங்களிலும் சுட்டிக்காட்டியவாறு வெறுமனே கருத்துக்களை வெளியிடுவது மாத்திரம் பயனுறுதிவாய்ந்ததாக அமைய மாட்டாது. அதேசமயம் சீர்கேடான நிருவாகத்தை விசாரணை செய்யும், மீண்டும் ஒருசில நிருவாக அதிகாரங்களைக் கொண்ட குறிப்பிட்ட குறைகேள் அதிகாரியான (ஓம்புட்ஸ்மன்) அரச நிருவாகத்தை மேற்கொள்ளும் இரண்டாவது சபையும் இருத்தல்

வேண்டும். (நிருவாகத்திற்கான தற்போது பதவியிலுள்ள பாராளுமன்ற ஆணையாளரின் வகிபாத்திரம் மாகாண அலுவலகங்களை ஸ்தாபித்தல் ஊடாக விரிவாக்கலாம். அவ்வாறாயினும் பொருள்பொதிந்த வகிபாத்திரத்தை ஏற்கக்கூடிய வகையில் இந்த நிறுவனத்தின் ஆற்றலை குறிப்பிடத்தக்க வகையில் வலுவூட்ட வேண்டும்.

மாகாண சபைகள் தொடர்பாக 2016 ஆகஸ்ட் 05 – 07 நாட்களில் நீர்கொழும்பில் இடம்பெற்ற மாநாடு பற்றிய மீளாய்வு கலாநிதி வில்பிரட் ஸ்வென்டன்
ஐக்கிய இராச்சியத்தின் ஸ்கொட்லந்து எடின்பரரோ பல்கலைக்கழகத்தின் சமூக மற்றும் அரசியல் விஞ்ஞான பீடத்தின் தென்னாசிய கல்வி மையத்தின் அரசியல் மற்றும் சர்வதேச உறவுகள் பற்றிய சிரேஷ்ட விரிவுரையாளர் (இணைப்பேராசிரியர்)
w.swenden@ed.ac.uk

1. அடிப்படை அவதானிப்பு

இலங்கையின் அரசியலமைப்புத் திருத்த நடவடிக்கைகள் பற்றிய கலந்துரையாடலில் பெறுமதிமிக்க பங்களிப்பை வழங்கியதையிட்டு, மாநாட்டு ஏற்பாட்டாளர்களுக்கும், பங்குபற்றுனர்களுக்கும் முதலில் எனது நன்றியைத் தெரிவிக்கின்றேன். இந்த மாநாட்டின்மூலம் நான் நிறைய கற்றுக்கொண்டேன். உங்களுடைய தற்கால அரசியலமைப்புத் திருத்த நடவடிக்கைகளைப்பற்றிய முக்கிய பிரச்சினைகளையிட்டு மிகச் சிறந்த விளக்கத்தை நான் பெற்றுக்கொண்டேன். அரசியலமைப்பு தொடர்பான சமமான நடவடிக்கைகளைப் பற்றியோ அல்லது ஏனைய இடங்களில் பல்வேறு மட்டங்களைக் கொண்ட அரசியலமைப்புக் கட்டமைப்புக்களின் செயற்பாடு பற்றியோ எனது அறிவை அடிப்படையாகக் கொண்டு சில ஒப்புநோக்கிலான அவதானிப்புகளையும் மீளாய்வு செய்யக்கூடிய ஒரு நிலைமை உங்களுடைய கருத்துப் பரிமாற்றத்தின்போது நான் பெற்றுக்கொண்டேன். அதிகாரப்பகிர்வு பற்றிய சில பொதுவான அவதானிப்புக்களை, மொழிரீதியான, மதரீதியான அல்லது இனத்துவ குழுமங்களுடன் இணைந்து ஓர் அரசை முன்னெடுத்துச் செல்வது தொடர்பாக அதன் உறுதியுரை (மற்றும் மட்டுப்பாடுகள்) நிறுவன திட்டமிடலில் (எத்தனை அலகுகள் மற்றும் மாகாணங்களின் சுயாதீனம் - அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்ட நிருவாகத்திற்கிடையிலான சமநிலை), (பகிர்ந்துகொள்ளும் நிர்வாகம் அல்லது நிருவாகத்தை பகிர்ந்துகொள்ளாதல்) அதிகாரத்தைப் பகிர்தல் சமூகத்துடன் (கட்சி அரசியல், சிவில் சமூகம் மற்றும் ஊடகங்கள்) பரந்துபட்ட முறையில் எவ்வாறு செயற்படுவது என்று சிந்திப்பதற்கு அவசியமான தேவைகள்பற்றி பொது அவதானிப்புகள் சிலவற்றை முன்வைக்கின்றேன். பின்னர் நான் புதிய அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் செயற்பாட்டில் பயன்பெறக்கூடிய சுயாட்சி மற்றும் பகிர்ந்துகொள்ளும் அதிகாரம்பற்றிய சமநிலைப்படுத்தும் ஒருசில மீளாய்வுகள் மற்றும் அதிகாரப் பகிர்வை மேற்கொள்ளாதல் எனது சமநிலையான அவதானிப்புக்களின்போது நான் மாகாணங்கள் என்ற சொற்றொடரை பயன்படுத்தியுள்ளேன். அதனைத் தேசிய மட்டத்தின்கீழான இடைப்பட்ட அரசாங்க மட்டங்களை அறிமுகப்படுத்துவதற்கே ஒன்றிணைந்த பிரதேச மட்டத்திற்குமேல் பரந்துபட்ட பல்வேறு

மட்டங்களிலான நிருவாக முறைகளைக்கொண்ட பிரிவாக்கம் உண்டு. யதார்த்தபூர்வமாக இந்த அரசாங்க மட்டத்தை அரசு என்ற பெயரிலும் (இந்தியா, அவுஸ்திரேலியா, ஐக்கிய அமெரிக்கா), (Land) என்ற பெயரிலும் (ஜேர்மனி, அவுஸ்திரியா), கன்ரன் என்ற பெயரிலும் (சுவிற்சலாந்து), மாகாணம் என்ற பெயரிலும் (இலங்கை, தென்னாபிரிக்கா, கனடா), சுயாட்சி சமுதாயம் என்ற பெயரிலும் (ஸ்பெயின் நாடு), வலயம் மற்றும் சமுதாயம் என்ற பெயரிலும் (பெல்ஜியம்), அல்லது தேசம் என்ற பெயரிலும் (ஐக்கிய இராச்சியம்) அறிமுகப்படுத்த முடியும்.

2. அதிகாரத்தைப் பகிர்தல்: அடிப்படைக் கட்டமைப்பு மற்றும் இயக்காற்றல்

அடிப்படை அவதானிப்பாக அதிகாரப் பகிர்வு கட்டாயமாக துண்டாடுதல் அல்லது நாட்டைப் பிரித்தல் எனக் கருதப்பட மாட்டாது என்பதை நான் வலியுறுத்த விரும்புகிறேன். இதனை சரியான முறையில் திட்டமிடுவோமேயானால் இலங்கை பிரிவினைக்கல்ல ஒரே நாடாக வைத்திருப்பதற்கு உதவக்கூடிய அரசியலமைப்பு திட்டங்களுக்கான வரைபடத்தை உருவாக்க உதவவேண்டியுள்ளது. ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கை அரசுக்குரிய அவர்களின் சார்புத்தன்மையை உள்ளார்ந்த ரீதியில் உடைப்பதற்கல்ல. கொள்கைகளை மக்களுக்கு அண்மிக்கச் செய்யும் சந்தர்ப்பங்களை சிருஷ்டிப்பதற்கு அதனால் முடியும். பன்மொழிகளைப் பேசும், மதரீதியான அல்லது இனத்துவ குழுக்களைக்கொண்ட நாடுகளை ஒன்றாக வைத்திருப்பதற்கு உதவியுள்ள 'அதிகாரத்தைப் பகிரும்' அல்லது 'சமஷ்டி' அரசாங்க கட்டமைப்பு பற்றி போதியளவு உதாரணங்கள் உண்டு. இந்தியா, அல்லது மேலும் தொலைவில் அமைந்துள்ள நாடுகளான தென்னாபிரிக்கா, கென்னியா, பெல்ஜியம், ஸ்பெயின், ஐக்கிய இராச்சியம் அல்லது சுவிற்சர்லாந்து இந்த விடயத்தை தெளிவுபடுத்துகிறது. மாறாக மாகாணங்களின் உரிமைகளை ஏற்றங்கீகரிப்பதை நிராகரிக்கும்போது பிரிவினையை முன்னெடுக்கலாம். உதாரணமாக பல தசாப்தங்களாக பாகிஸ்தான் அரசு (1947 -1971) அங்கு வாழ்ந்த கிழக்கு பாகிஸ்தான் மக்களின் (இன்றைய பங்களாதேசம்) மொழிஉரிமை மற்றும் சுயாட்சிக் கோரிக்கைகளுக்கு செவிசாய்க்க மறுத்தமையால் அவர்கள் பிரிந்துசென்று பங்களாதேசம் என்ற தனிநாட்டை உருவாக்க நேர்ந்தது.

எவ்வாறாயினும் நாம் அதிகாரப் பகிர்வை எதற்கும் மருந்தாக ஏற்கக் கூடாது. அது அனேகமாக நீங்கள் உங்கள் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்த கட்டமைப்பிற்குள் எவ்வாறு திட்டமிடுவது என்ற வகையிலேயே தங்கியுள்ளது (நீங்கள் எவ்வளவு மாகாண அலகுகளை ஒரே அளவாக நிருமாணிக்கப் போகின்றீர்கள்? நீங்கள் மாகாணங்களின் சுயாதீனத்திற்கு தாக்கத்தை ஏற்படுத்தக்கூடிய சில மத்திய அரசாங்கத்தின் தீர்மானங்களின்போது மாகாணங்களை எவ்வளவு தூரம் ஈடுபடுத்துகின்றீர்கள்? நீங்கள் மாகாணங்களின் சுயாட்சிக்கும் தேசிய ஒத்துழைப்பிற்குமிடையே சமநிலை செயற்பாட்டை எவ்வளவு தூரம் ஈடுபடுத்துகின்றீர்கள்? நீங்கள் தேசிய மற்றும் உபதேசிய மட்டங்களில் சிறுபான்மை சமூகத்தை எவ்வாறு பாதுகாக்கின்றீர்கள்?) மற்றும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்த உங்கள் கட்டமைப்பு சமூகத்துடன் (அரசியல் கட்சிகள், ஊடகங்கள் என்பன) சுதந்திரமாக பரஸ்பரம் எவ்வாறு செயற்படுகின்றது என்பன மீதே இது அமுலாக்கப்படுகிறது.

இந்த அர்த்தத்தில் எடுத்தால் நீங்கள் வெறுமனே இரண்டு மாகாணங்களைக் கொண்டிராமல் ஒன்பது மாகாணங்களைக் கொண்ட கட்டமைப்பை அபிவிருத்தி செய்துள்ளீர்கள் என்பது எனக்கு ஊக்கத்தை அளிக்கிறது. இருதுருவ முறையில் (நாம் - எதிராக - அவர்கள் அரசியலை திட்டமிடுதல் மிக சுலபமான வகையில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்த இரண்டு அலகுகளை அல்லது ஒருசிலவற்றுடனான அரசு அதிகளவில் நிலையற்றதாக மாறும் என்ற சமநிலைப்படுத்தப்பட்ட அனுபவங்களை நாம் அறிவோம்.) பெல்ஜியம் என்ற சமஷ்டி அரசு இரண்டு அலகுகளை ஒன்றிணைத்தே உருவாக்கப்பட்டது. 'பிளண்டர்ஸ்' மற்றும் 'வல்லோனியா' என்பன இணைந்தே பெல்ஜியம் என்ற அரசு உருவாகியது. இவை இரண்டும் பாரிய மொழிக் குழுமங்களாக மிக சமாந்திரமாக உருவாகியிருந்தன. இத்தகைய நிலைமைகளுக்கு ஆளான அதேசமயம் நான் எந்தவொரு இலங்கை மாகாண அலகுகள் அதன் ஜனாரசகத் தன்மை அல்லது பொருளாதார பலத்திற்கு அமைய ஏனையவற்றின்மீது ஆதிபத்தியத்தை செலுத்துவதற்கு அமைக்கப்படவில்லையென்பது தொடர்பாகவும் நான் துணிவுடன் இருக்கின்றேன்.

ஏனையவற்றின் பயனுறுதிகளை இலகுவில் மறைக்கக்கூடிய ஒரு விசாலமான மேலாதிக்க அலகு இருக்கும்போது பகிரப்பட்ட அதிகார ஏற்பாடுகள் போட்டிக்கு அப்பால் திறந்து வைக்கப்படும் என்பதை ஒப்புநோக்கில் எமக்கு எடுத்துக்காட்டப்படுகிறது. சோவியத் நாடு பிளவுபட்டதை நோக்குகையில் அங்கு ரஷ்யாவின் ஆதிபத்தியம் பிரதிபலிக்கப்படுகிறது. அதேசமயம் தற்போதைய பாகிஸ்தான் கூட்டாட்சி (Federation) பஞ்சாப் மாகாணம் ஏனைய மாகாணங்களான (சிந்தி, பலுக்கிஸ்தான், கைபர் பக்தும்சுவா) மீது சன விரிவாக்கம் போரியல் ரீதியிலும், பொருளாதார ரீதியிலும் ஆதிபத்தியத்தைக் கொண்டு நடாத்தும் காரணத்தினால் நிலையற்ற தன்மையை உள்ளடக்குமெனக் கூறப்படுகிறது.

அதிகாரம் பகிரப்பட்ட ஏற்பாடுகளின் நிலையான தன்மையை பகிர்ந்துகொள்ளும் அதிகாரத்தின் (மாகாணங்களில் சில முக்கிய தீர்மானங்களை எடுக்கும் பங்கினை வழங்கும் நிறுவனங்கள் மற்றும் மைய நிறுவனங்கள்) அளவைப் போலவே சுயாட்சியின் (மாகாண சுயாட்சி) என்பவற்றின் பெறுபேறாகவே சமநிலையான சான்றாதாரங்கள் எமக்கு சுட்டிக்காட்டுகின்றன. பகிரப்படும் ஆட்சி ஏற்பாடுகள் மாகாண பிரமுகர்களுக்கு வெறுமனே மாகாண அரசியலில் மாத்திரமல்லாமல் மத்திய கொள்கை உருவாக்கத்திலும் தேசிய அரசியலிலும் ஓர் பகுதியாகவோ அல்லது ஒரு பெறுபேறைப் பெற்றுத் தருகிறது. எனது கருத்துப்படி 13ஆவது திருத்தத்தின்கீழ் தற்போதைய அதிகாரப் பகிர்வு ஏற்பாடுகள் பகிரும் ஆட்சி இயந்திரத்தின் மிக சிறிதளவையே கொண்டுள்ளது. மாகாணங்களுக்குப் பிரதிநிதித்துவம் கிடைக்கும் அரசியலமைப்பில் இரண்டாவது சபையை அமுலாக்குவதன் ஊடாக பரஸ்பர பயனைக் கருத்திற்கொண்டு நிறைவேற்று விடயங்கள்பற்றிய மையம் - மாகாண இணைப்பை உருவாக்கக்கூடிய சர்வதேச அரசாங்கத்தை அதனுடைய ஏற்பாடுகள் தொகுதி மற்றும் நிறுவனப் பொறிமுறையை அமுல்படுத்துவதன் ஊடாக இவற்றை வலுவூட்டுமாறு (பின்வரும் நான்காவது விடயத்தைப் பார்க்க) ஊக்குவிப்பதை நான் விரும்புகின்றேன்.

இறுதியான பொது அவதானிப்பு என்ற வகையில் அதிகாரம் பகிரப்பட்ட நிறுவனங்கள் கட்சி அரசியல், சிவில் சமூகம் மற்றும் ஊடகங்களுடன் உள்ளார்ந்த செயற்பாடுகளில்

ஈடுபடுவதை நான் வலியுறுத்த வேண்டியுள்ளது. அதிகாரம் பகிரப்பட்ட தீர்வின் வெற்றி தனது பிரதேச அரசியல்வாதிகளுக்கு அவர்களின் அரசியலமைப்பு விடயத்தினுள் தனது மாகாணங்களில் பயனுறுதியை மிகச் சிறந்த பொருத்தமான முறையில் கொள்கை வகுப்புச் செய்வதற்கு வாய்ப்பை ஏற்படுத்துகையில் அரசியல் கட்சிகளுக்குள்ள ஆற்றல் மீதே தங்கியுள்ளது. இது கட்சிகளின் மாகாண கிளைகளுக்கு (அவை இன்றோடு நிலவுவதாயின்) அபேட்சகர்களை தெரிவுசெய்யும் செயல்முறையின்போதும், மாகாண கொள்கை வகுப்பின்போதும் பிரச்சாரம் உட்பட பல்வேறு நடவடிக்கைகளை முன்னெடுத்துச் செல்கையில் ஓரளவு சுதந்திரத்தை வழங்குவதற்கும் மத்திய கட்சி நிறைவேற்றுகையினுள் ஏதாவது பிரதிநிதித்துவத்தை வழங்கக்கூடிய வகையில், கட்சிகள் அவற்றின் உட்கட்டமைப்பை உருவாக்குவது அவசியமாகிறது. அதேசமயம் அது சிவில் சமூகத்திலும் அதிகாரப் பகிர்வு நடைமுறையை ஈர்ப்பதற்கும் இறுதியில் அரசியலமைப்பு ரீதியிலான பொதுமக்கள் கருத்தினை விவரணம்செய்யும் நிலைப்பாட்டிலும் அதிகாரப்பகிர்வு தொடர்பான ஆலோசனைச் செயற்பாடு அல்லது பகிரப்பட்ட அரசியல் நடவடிக்கைகளைத் தொடர்புபடுத்துவதும் அவசியமாகும். அதேசமயம், ஊடக வாயிலாகவும் இலங்கைச் சமூகத்திற்கான அதிகாரப் பகிர்வின் மறைசக்தி, பெறுபேறுகளை வலியுறுத்துவதன் முக்கியத்துவத்தை வலியுறுத்துகிறது. இதன்போது அதற்கான கல்வி, காணி அல்லது அமைதி மற்றும் சட்டச் செயற்பாடுகளைப்பற்றிய மாகாணக் கொள்கைகள் நிறைவேற்றப்படுவதன் ஏதாவது மாற்றம் அவசியமாயின் ஐக்கியத்தை உடைப்பதாகுமென காணாத இத்தகைய கொள்கை விசேடமாக மாகாணத் தேவைகளுக்கு ஏற்புடைய ஊடகமாகக் காணவோ அல்லது உண்மையிலேயே அதிகாரத்தைப் பகிரும் மிகச்சிறந்த நடைமுறைமூலம் ஒட்டுமொத்தமாக இலங்கை முழுவதும் இப் பிரதேசங்களின் நிலைமையை மேம்படுத்துவதற்கு உதவும் மாற்றுக் கண்ணோட்டங்களை சமூகமயப்படுத்துவதற்கு இடையீடு செய்தல் அரசியல்வாதிகளதும், ஊடகங்கள்மூலமும், சிவில் சமூகத்தில் இருந்தும் அவசியப்படுகிறது.

இவை அனைத்திலும் நாம் ஒருமுறை வேல்ஸ் பிராந்திய அரசியல்வாதி ஒருவர் கூறியவாறு அதிகாரப் பகிர்வு என்பது ஒரு சம்பவம் அல்ல. அது ஒரு வழிமுறையாகுமென அறிந்து வைத்திருத்தல் அவசியமாகும். பல்வேறு மட்டங்களைக் கொண்ட அரசியலின் இயக்காற்றல் அரசியலமைப்பை உருவாக்கும் காலகட்டத்தில் முன்னர் காணமுடியாத எதிர்கால சவால்களுக்கு முகம்கொடுக்கக்கூடியதாக அரசின் பல்வேறு கட்டங்களின் கட்டமைப்பு உருவாக்கப்படுவதன் அவசியம் அதிகாரத்தைப் பகிரும் செயற்பாட்டின் இயல்பை அல்லது உண்மையில் திறந்த இயல்பில் இருந்து தோன்றுகிறது. இது உங்கள் மனங்களைத் தொந்தரவு செய்வதற்கு அவசியமான விடயங்கள் அல்ல. எவ்வாறாயினும் கீர்த்திமிகு அரசியல் விஞ்ஞானியான 'ரொனல்ட் எஸ்.வொட்ஸ்' ஒருமுறை கூறியவாறு அவற்றின் அதிகாரம் பகிரப்பட்டமையால் இந்த ஆட்சிமுறைமையை "அதிகாரம் பகிரப்பட்ட ஒருசில நிருவாக முறைமைகளை நிர்வகித்தல் கஷ்டமாக அமையும். எனினும் அவற்றின் அதிகாரம் பகிரப்பட்டமை அவற்றை நிர்வகிப்பது கடினமாகையாலேயே அந்த அதிகாரம் பகிரப்பட்டன." நடைமுறை அர்த்தத்தில் எடுக்கும்போது உங்கள் அதிகாரம் பகிரப்பட்ட கட்டமைப்பு ஒருசில பொது அடிப்படைமீது அல்லது கோட்பாடுகள்மீது உருவாக்கப்படுவது அவசியம் என்பதையே இதன்மூலம் இது உணர்த்துகிறது. அதேசமயம் காலம் மற்றும்

நிலைமைகள்மூலம் அவசியமானபோது அவை கட்டியெழுப்பப்படக்கூடிய வகையில் நெகிழ்ச்சியின் அடிப்படைகளுடன் ஒருங்கிணைப்பது அவசியமாகும். (நான் இவ்விடத்தில் வேறு சொற்களில் சுறுவதாயின் இந்திய அரசியலமைப்பை வரையும் குழுவை மிக சக்திவாய்ந்த மதிப்பிற்குரிய கலாநிதி அம்பேற்காரின் பதப்பிரயோகமாகும். அதிகாரத்தைப் பகிரும் பொதுவான கோட்பாடுகளைப் பாதுகாப்பதற்கு அரசியலமைப்பு சிறுபான்மை மக்களின் உரிமைகளைப் பாதுகாக்கும் மாகாண சுயாட்சி என்பவற்றை பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகத்தை உறுதிப்படுத்தும் பாதுகாப்பின்கீழ் கட்டியெழுப்புவது அவசியமாகும். உதாரணமாக ஜேர்மன் அரசியலமைப்பு அரசின் இயல்பை 'சமூக'. 'சமஷ்டி', மற்றும் 'ஜனநாயக' என்ற வகையில் புறுக்கணிப்பதற்கு எதிர்பார்த்தல் அரசியலமைப்பிற்கு எதிரானதாகுமென பிரகடனப்படுத்துகிறது. ஆனால் இது காலத்திற்குக் காலம் மையத்திற்கும், லென்டர்களுக்கும் (மாகாணங்கள்) நிதி ஒதுக்கீடு செய்யப்படுவது எவ்வாறு அல்லது மத்திய அல்லது ஒருங்கியை பட்டியலுக்கு உட்படுத்தப்படுவது யாவையென ஜேர்மன் அரசியலமைப்பை உருவாக்குவோர் தடுக்கவில்லை. இந்திய உயர்நீதிமன்றம் மாற்றுத் திட்டமாக நீதித்துறை விசாரணையின் ஊடாக இந்தியாவின் சமஷ்டி முறைமை இந்தியா பயனுறுதிவாய்ந்த முறையில் மையத்திலும், பிராந்திய அரசுகளாலும் உருவாக்கப்பட்ட ஓர் ஒன்றியமாக ஸ்தாபித்தது. இந்திய அரசியலமைப்பின் 'அடிப்படை உட்கட்டமைப்பு' ஆக மாற்றியமைக்கப்பட்டது. ஆனால், இது இந்திய மையத்தை அவசர வேளைகளில் (உதாரணமாக ஓர் அரசு இனவாத இம்சிக்கும் போக்கிற்கு உள்ளாகும்போது அல்லது ஓர் அரசின் சாதாரண அரசியல் செயற்பாடு கஷ்டமானதென அமையும்போது மேற்படி பிராந்தியங்கள் அரசின் சுயாதீனத்தை இல்லாமற் செய்வதன்மூலம்) மேற்படி அரசின் அரசியலுக்கு இடையீடு செய்வதன்மூலம் தடைசெய்யவோ சங்க ஒன்றியத்திற்கு அல்லது இந்திய பிராந்திய அரசுகளுக்கு மற்றும் மாகாணங்களுக்கு நிதி வழங்குவோர் எவ்வாறாக தொடர்புகொண்டனர், பிரதான விளைவுகளை ஏற்படுத்திய தேசிய மட்டத்திலான பொருட்களையும் சேவைகளையும், வரியையும் பற்றிய கலந்துரையாடலை மையத்தில் தடுக்கவோ இல்லை.

3. சுயாட்சி

மாகாணத்தின் அதிகாரங்களின் சாராம்சமாகும் (யார் எதைச் செய்வது?) என்ற முறையையும் (யார் எதனை செய்வது? என்று நீங்கள் எவ்வாறு எழுதுவீர்கள்) பற்றிய கலந்துரையாடலும் கருதப்படுகிறது. அம் மையத்திற்கமைய பின்பற்றவேண்டிய விசேட திட்டத்தின் பிரதி இல்லை. அனேகமான அரசுகள் நிதிக்கொள்கை, வெளிநாட்டுக் கொள்கை மற்றும் பாதுகாப்பு தேசிய விடயமாக வைத்திருத்தல் வேண்டும். அரசின் மத்திய நிறுவனங்களில் அடிக்கடி பேரின பொருளாதார நிலைபேறானதன்மையை மேற்பார்வை செய்தல், நெறிப்படுத்தல் வரிகளினால் (அதாவது பொருளாதார சுழற்சியில் மாற்றத்தை ஏற்படுத்தும்

மிகக் கூருணர்ச்சிகொண்ட வரிகள்) வருமானத்தை அதிகரிக்கச் செய்தல் ஒப்படைக்கப்படும் காரணத்தினால் அவற்றை அடிக்கடி மத்திய அரசாங்கம் வைத்துக்கொள்கிறது. அதனுடைய மறைசக்தி வரியை அடிப்படையாகக் கொண்டது (சொத்துக்களின் வரியைவிட கூட்டுத்தாபனங்களின் வரி போன்ற). அசைவையும் அது அடிக்கடி மத்திய அரசாங்கத்தில் வைத்திருக்கும் தர்க்கமாகப் பயன்படுத்தப்படுகிறது.

சுகாதாரத்தின், கல்வியின், சட்டம் மற்றும் சமாதானம் பற்றிய நடவடிக்கைகள், காணி உரிமை அல்லது விவசாய பயன்பாட்டின் அவசியம் ஒரு மாகாணத்தில் இருந்து மற்றுமோர் மாகாணத்திற்கு (ஒரு பிரதேசத்தில் இருந்து மற்றுமோர் பிரதேசத்திற்கு) மாற்றம் அடைவதற்கு வாய்ப்புள்ள காரணத்தினால் மாகாணங்களில் அடிக்கடி சுகாதாரம் மற்றும் கல்வியைப் பெறும் பொறுப்பு அல்லது காணி மற்றும் விவசாயம் தொடர்பான பொறுப்பு ஒப்படைக்கப்படுகிறது. எனவே எதிர்பார்ப்பதைவிட அண்மித்த கொள்கைகளை உருவாக்கும்போது வழங்கப்படும் சேவையின் பண்புரீதியான நிலைமை அடிக்கடி மேம்படுத்தப்படுகிறது. எவ்வாறாயினும் இத்தகைய கொள்கைகள் முழுமையாக மாகாணங்களுக்கு பகிரப்படும்போது அவற்றின் மட்டம் ஒரு பன்மைத்துவ மட்ட நிருவாக முறையில் இருந்து மற்றுமொன்றிற்கு மாற்றப்படுகிறது.

சில வேளைகளில் மத்திய அரசாங்கங்கள் சமூகக் கொள்கையை, குறிப்பாக கல்வியினதும், சுகாதாரத்தினதும் குறைந்தபட்ச தர நியமங்களை வழங்குவதில் கவனமாக உள்ளது. இவை சில மாகாணங்களுக்கிடையில் இச்சமூகக் கொள்கைகள் திருப்திகரமான முறையில் நிறைவேற்றுவதற்கு மாகாணங்களுக்குள்ள வளங்களின் ஆற்றல் குறைவுபற்றி துன்பப்படுவதோடு மேற்படி காரணங்களினால் மத்திய அரசு இடையீடு செய்யும் மூலங்களை வைத்திருப்பதை எதிர்பார்க்கிறது. உதாரணமாக ஜேர்மன் நாட்டின் பிரதான அரசியற்கட்சி ஒட்டுமொத்தமாக அரசு பங்களிப்பு குறிப்பிடத்தக்க அர்ப்பணிப்புடன் சமநிலைப்படுத்தக்கூடிய வகையில் சமூகத்தில் தாக்கத்தை ஏற்படுத்துகிறது (அல்லது குறைந்தபட்ச வாய்ப்புக்கள்) பற்றி கருத்திற்கொள்கிறது. இவ்வாறாக ஜேர்மன் அரசியலமைப்பு கூட்டாட்சி பல்வேறு லண்டர்களை (மாகாணங்கள்) ஊடுருவி சமூக 'வாழ்க்கை நிலைமைகள்' பரிந்துரைக்கும் வாசகத்தை உள்ளடக்குகிறது. அதற்கு சாதகமான முறையில் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் இத்தகைய அர்ப்பணிப்பு (அல்லது அரசியலமைப்பு ரீதியான உறுப்புரை) அவதானிக்க முடிவதில்லை. அனைத்து ஜேர்மன் மாகாணங்களிலும் ஈடுபடுத்தக்கூடிய ஆகக்குறைந்த சமூகக் கொள்கைகள் தரநியமங்கள் என்பவற்றை வரைவதற்கு மைய ஆற்றலை வழங்கும் அரசியலமைப்புச் சட்டகத்திற்கு மேலதிகமாக ஜேர்மன் நிதி சமஷ்டி முறைமை வளங்களின் பணக்கார மாகாணங்களின் வளங்களில் இருந்து வறிய மாகாணங்களுக்கு வளங்கள் சமத்துவப்படுத்தக்கூடிய வகையில் மிகத்தெளிவான ஒரு மையப்படுத்தப்பட்ட ஒன்றாக அமைகிறது. எனவே, ஜேர்மன் மாகாணங்களுக்கு அவற்றை நிருவகிக்கும் அடிப்படை, விகிதாசாரம் மற்றும் நிருவாகம் மீது குறைந்தபட்ச வரியே உள்ளது. மறுபுறம் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் சமூகக் கொள்கைகளில் வித்தியாசமான பாரிய மாற்றங்களைவிட இலகுவாக

ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய அதேசமயம் அவை மிகக் கூடிய பன்முகப்படுத்தப்பட்ட வரிமுறையோடு இணைந்துள்ளது.

இறுதியாக அரசிற்குள் பகிரக்கூடிய பக்கச்சார்புத் தன்மையை சிருஷ்டிக்கும் (அல்லது மிகக் குறுகிய அர்த்தத்தில் எடுத்தால் மையத்தின் அதிகாரத்தில் உள்ள அரசியற் கட்சிகளோடு தொடர்புடைய பக்கச்சார்புத் தன்மையை கட்டியெழுப்பும்) முக்கிய கொள்கைகளை கருவியாகப் பாவித்து சமூக நலன்புரி அல்லது சமூகப் பாதுகாப்புக் கொள்கைகளைக் காணமுடியும். உதாரணமாக இந்தியாவின் மத்திய அரசாங்கம் பிராந்திய அரசுகள் (மாகாணம்) அதிகார எல்லைகளுக்குள் கிராமிய வீதிகளை அமைப்பது முதல் கிராமிய சேவைகளில் இருந்து அப்புறப்படுத்தப்பட்டிருந்த குறைந்தபட்சம் 100 நாட்கள் வருடாந்த சேவையில் ஈடுபடக்கூடியவர்களை உறுதிப்படுத்தும் மையமாக அனுசரணை வழங்கும் யோசனைகள் அல்லது தேசிய அபிவிருத்தி யோசனைகளெனக் கூறப்படுகின்றன. யோசனைகளை நேரடியாகவே அமுல்படுத்துகிறது. இத்தேசிய கண்காணிப்பு நிகழ்ச்சித்திட்டங்களை பிராந்திய அரசுகளுக்குள் மையத்தின் வகிபாகத்தை மேம்படுத்துவதோடு அவை பிராந்திய சுயாதீனத்திற்குள் உறுதிப்படுத்துவது தொடர்பாக முதலமைச்சர்களால் இறுக்கமான விமர்சனத்திற்கு ஆளாக்கப்பட்டுள்ளது (உதாரணமாக பீகாரின் கிராமங்களைப் போலல்லாது, தமிழ்நாட்டில் கிராமிய பிரதேசங்கள் ஒப்புநோக்கில் மனித உறவுகளோடு தொடர்புடைய காரணத்தினால் மத்திய அரசு தமிழ்நாட்டின் கிராமிய பாதைகளை ஏன் உருவாக்குகிறது?)

இதை சாராம்சப்படுத்துவதாயின் சுயாட்சி அதிகாரக் கலவை ஒரு பன்மைத்துவ மட்ட நிருவாக முறையிலிருந்து மற்றுமொரு முறைமீது குறிப்பாக சமூகக் கொள்கைகள் மற்றும் நிதி முறைமையின்கீழ் பன்மைத்துவம் வாய்ந்தது. பிராந்திய நிதி மற்றும் பொருட்களின் அதிகாரத்துறை அடிக்கடி அரசியலமைப்பின் தனித்தனி தலையங்கங்களின்கீழ் தொகுக்கப்பட்டுள்ளமையே முக்கியமாகும். அவை அனேகமாக ஒன்றாக இருத்தல் வேண்டும். எனவே, மாகாண அல்லது ஒருங்கியை நிரல் எனக் கருதக்கூடிய அதிகாரத்தை உள்ளடக்குகையில் பட்டியலில் இருந்து பட்டியலுக்கு மாற்றுகையில் நிதி ஏற்பு நடவடிக்கைகளின்போது சிந்திப்பது முக்கியமாகும். இது தொடர்பாக ஒருங்கியை பட்டியலின் அனைத்து விடயங்களையும் வெட்டிவிட்டு அவற்றின் நிதிக்கு ஏற்புடைய அதிகரிப்பின்றி மாகாண பட்டியலில் ஒன்றுசேர்த்த பாகிஸ்தான் அரசியலமைப்பின் 18ஆவது திருத்தத்தை ஆராய்ந்து பார்க்க.

மாதிரி வடிவத்திற்கமைய மாநாட்டு கலந்துரையாடலின்போது ஒருங்கியை பட்டியலில் அதீத அதிகாரங்கள் மற்றும் விசேடமான மத்திய அரசாங்க பட்டியலை தொடர்புபடுத்தி குறிப்பிட்டதொரு ஈடுபாடு உண்டு. ஒருங்கியை பட்டியலின்கீழ் சிற்சில சுயாட்சி முறை அதற்கு உரித்தாக்கப்படாமை மேற்படி பட்டியலில் வரும் அதிகார மையத்தினால் பரந்துபட்ட முறையில் எவ்வாறு வரைவிலக்கணம் செய்யப்பட்டுள்ளது என்பதுபற்றி ஜேர்மனியிலும், இந்தியாவிலும் மாகாணங்கள் முறைப்பாடு செய்துள்ளன. ஒருங்கியை பட்டியல்கொண்ட இலங்கை மட்டுப்படுத்தப்பட்ட அனுபவங்களை சுட்டிக்காட்டும் இத்தகைய விடயங்களை

உருவாக்கியுள்ளன. மறுபுறம் பெல்ஜியத்தில் உள்ள அனைத்து அதிகாரங்களும் மையத்தில் வைத்திருப்பது விசேட மாகாண அதிகாரங்கள் அனுசரிக்கும் முறை உண்டு. பெல்ஜியம் அரசியலமைப்பு மையத்தில் மிச்சப்படுத்த வேண்டியது எத்தகைய அதிகாரங்கள் என்பதுபற்றி பாரியளவில் உடன்பட வேண்டுமாயின் விசேட அதிகாரங்களை இடைநேர் விளைவான மாகாணங்களுக்கு ஒப்படைக்கக்கூடிய ஒரு வாசகம் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளது. வேறு சொற்களில் கூறுவதாயின் விசேட மாகாணசபை பட்டியலுக்காக அதற்கு விசேடமான மத்திய அரசாங்கத்தின் பட்டியல் இருத்தல் வேண்டும்.

விசேட பட்டியல் முறைமை மாகாண (அல்லது மையத்தின்) சுயாதீனத்தை பாதுகாக்கக்கூடிய வகையில் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொள்வதற்குரிய ஒருசில பிரச்சினைகளைப்பற்றி இரண்டு மட்டங்களிலும் பிரச்சினைகளைத் தீர்ப்பதாகத் தெரியவில்லை. விசேட மாகாணசபை பட்டியல்கள்பற்றி பெல்ஜியம் நாட்டின் அனுபவங்கள் மற்றும் மத்திய மற்றும் மாகாண சட்டவாக்கங்களுக்கிடையே நெறிமுறைசார் படிநிலைகள் இல்லாமை அரசியலமைப்பு தயாரிப்பாளர்களிடையே மாகாணங்களில் விசேடமான அரசியலமைப்பு அதிகாரத்துறை அதிதீவிர விபரங்கள் அடங்கிய கணக்கீடு செய்யும் போக்குக்கு இடமளித்துள்ளது (இவை விசேடமான பெரும்பான்மையினரின் அல்லது பல பக்கங்களைக்கொண்டு ஒன்றுதிரட்டப்பட்ட அரசியலமைப்புச் சட்டங்களில் உள்ளடக்கப்பட்டுள்ளன. அவற்றிற்கு அரசியலமைப்பு நீதிமன்றத்திற்கு சமஷ்டி அல்லது மாகாணசபைச் சட்டங்களை உடைத்தெறிய முடியாது. ஓர் அடிப்படையின்கீழ் யதார்த்த ரீதியான அரசியலமைப்பு நிலைமை உண்டு. எவ்வாறாயினும் இந்த அதிகப்படியான விபரங்கள் இருக்கத்தக்கதாக அல்லது சிலவேளை அவற்றின் காரணமாக அல்லது பகட்டாரவாரம் இல்லாமல் (1) மாகாணங்களின் சாத்தியக்கூற்றை முன்னெடுக்கும் கொள்கைத்துறைகள் (உதாரணம் சுற்றாடல்) மையத்திற்கு விசேட தாக்கம் கொண்ட கொள்கைத்துறை (எ-கா: சக்தி மற்றும் எரிபொருள்) அல்லது (2) ஒரே கொள்கைத்துறை (எ-கா: உழைப்புச் சந்தைமீதான) மாகாணங்களின் பொறுப்புக்களுடன் விசேடமாக ஒன்றின்பின் ஒன்று செயற்படக்கூடிய (எ-கா: மையத்திலுள்ள தொழில்வாய்ப்பின்மையை காப்புறுதி என்பவற்றைத் தீர்மானிக்கும்) ஒரு மட்டத்தைக்கொண்ட கொள்கைகள் துறையின் பல்வேறு அம்சங்கள் காரணமாக மையங்களுக்கும் - மாகாணங்களுக்கும் இடையேயான கூட்டிணைப்பின் அவசியம் எழுகிறது. இவ்வாறாக ஒருங்கியை தேவைகளைவிட தூரத்திற்குச் செல்லும் மத்திய அரசாங்கத்தின் இடையீட்டைக் குறைக்கக்கூடிய, ஆனால் அது கட்டாயமாக அரசாங்கங்களுக்கிடையில் ஒத்துழைப்பின் தேவையைக் குறைக்க மாட்டாது. (பின்வருபனவற்றைப் பார்க்க) மேலும் ஒருங்கியை பயன்பாட்டின் வகிபாகத்திற்கு உதாரணமாக வேறுவகையில் கூறுவதாயின் பன்முகப்படுத்தப்பட்ட சேவைகளான (பொலிஸ், ஆசிரியர்கள் அல்லது அரச ஊழியர்கள்) குறைந்தபட்சம் ஆளணியினரின் தேவைகளை தீர்மானிக்கையில் இத்தகைய வகிபாகத்தை நடித்துக்காட்ட முடியும். ஒருங்கியை அதிகாரங்கள் மிகத் தெளிவாக குறிப்பிடப்படாதபோது, அவற்றை அமுல்படுத்துவதற்கும் அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டு நிருவாகத்தோடு இணைந்ததுமான, அதனுடைய பலவந்த பிரவேசத்தின் பண்புகள் உள்ளடக்கக்கூடிய வகையில் (கீழே பார்க்கவும்).

அமுலாக்கப்படும் நிதி சட்டவாக்கத்திற்கு அமைய (எனது நண்பரான பேராசிரியர் ஸ்ரீநேல் இதுபற்றி பாரியளவில் தகவல்களை வழங்கியுள்ளமையால் இங்கு சுருக்கமான ஒரு சாராம்சத்தை மாத்திரம் முன்வைக்கின்றேன்). பல்வேறு மாற்றுத்திட்டங்களை நாம் அனுசரிக்க முடியும். 'நிதி பன்முகப்படுத்தல்' மத்திய அரசுக்கும் மாகாணங்களுக்கும் இடையில் வருமானத்தைப் பகிர்தல் மற்றும் மாகாணங்களுக்கிடையில் பகிர்ந்துகொள்வது தொடர்பாக அணுகப்படுகிறது.

ஒரு மாற்றுத் திட்டம் சில பிரதான கூட்டுவரிகளைப் பகிர்ந்துகொள்ளுதல், அரசியலமைப்பு பனுவலில் உள்ளடக்கப்படுதல். ஜேர்மனியில் இது கூட்டுத்தாபனம் மற்றும் தனிநபர் வருமான வரிகளைப் பயன்படுத்துகிறது. பெறுமதிகளை ஒன்றுசேர்க்கும் வரிகளை வெற வரி வருமானமும் அதில் உள்ளடக்கப்படும். அதேசமயம், மத்திய அரசாங்கம் மாகாண அரசாங்கங்களுடன் பகிர்ந்துகொள்வது பற்றிய சாவியை ஜேர்மன் நாட்டின் இரண்டாவது சபையின் அங்கீகாரம் அவசியமாகுமென சமஷ்டி சட்டம் குறித்துரைக்கிறது. இது வேறுவகையில் மையப்படுத்தும் அதேவேளை "ஒத்துழைப்பு" உள்ளடக்கப்பட்ட நெகிழ்ச்சி மூலங்களும் அரசியலமைப்பு ரீதியாக ஸ்தாபிக்கப்பட்ட நிதி முறைமையை வழிநடத்துகிறது.

இதற்குச் சாதகமான முறையில் இந்தியாவின் நிதி ஆணைக்குழு ("பகிரக்கூடிய வருமான ஒதுக்கீடு" என்று கூறப்படும்) கூட்டு வருமான மைய மாகாணங்களுக்கிடையிலான வினியோகம் தீர்மானிக்கப்படுகிறது. (நிதி ஆணைக்குழு முழுமையாக நிபுணர்களினால் உருவாக்கப்பட்டுள்ளதோடு அவர்கள் ஐந்து ஆண்டுகள் மாத்திரமே சேவையாற்றுவர். அதற்கு நிரந்தரமான செயலகம் கிடையாது. அது திறைசேரியில் இருந்து சுயாதீனமானது. ஆனால் இந்திய ஒதுக்கீட்டு வங்கி, திறைசேரி, தேசிய புள்ளிவிபர அலுவலகம் உட்பட பல அலுவலகங்களும் அனைத்து இந்திய மாகாணங்களில் விடயங்களைக் கண்டறியும் தூதுவர் அலுவலகங்கள் மூலமும் வழங்கப்படும் நிதி தொடர்பான தரவுகள்மீது தங்கியுள்ளது). அனைத்து நிதி ஆணைக்குழுக்களும் ஐந்து ஆண்டு காலத்திற்கு பரிந்துரைகளைச் செய்கிறது. அவை சிறு விதிவிலக்குகளுடன் இந்திய அரசாங்கத்தினால் முழுமையாக செயற்படுத்தப்படுகிறது. இந்திய நிதி ஆணைக்குழுவின் பிராந்திய அரசுகள் அல்லது மத்திய அரசுகள் உத்தியோகபூர்வமாக நியமனம் பெறும் பிரதிநிதிகள் கிடையாது. தென்னாபிரிக்காவைப்போல நிதி ஆணைக்குழு மாகாணத் தேவைகளையும் ஆற்றலையும் கவனத்திற்கொண்டு ஒரு வாய்ப்பாட்டைப் பயன்படுத்துகிறது. அதேசமயம், 2015 வரை இந்தியாவிற்கு பிராந்திய அரசுகளின் நிபந்தனைகளுக்கு அடிபணிய வேண்டிய தற்றுணிபு வழங்கப்பட்டன. இதனைத் தீர்மானிக்கும் சக்திவாய்ந்த வகிபாத்திரம் கொண்ட திட்ட ஆணைக்குழு ஒன்றும் இருந்தது. 2015இல் திட்ட ஆணைக்குழு நீக்கப்பட்டமையால், குறிப்பாக திறைசேரி தற்போது தேசிய அபிவிருத்தி யோசனை முறைமைகளை மாகாணங்களுக்கிடையில் பகிரும்போது நிதி ஆணைக்குழுவின் ஒரு வாய்ப்பாடு என்ற வகையில், இந்த விண்ணப்பப்படிவம் நீடிக்கப்பட்டுள்ளது. எனவே, முக்கிய தயாரிப்பின்போது மத்திய அரசின் தற்றுணிபு பலம்குன்றியுள்ளது. 2017 ஆகும்போது புதிய பண்டங்களும்

சேவைகளும், வரிகளும் அமுல்படுத்தப்படுமென மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. இது மத்திய மற்றும் பிராந்திய சந்தைவரிக்குப் பதிலாக மாற்றீட்டு வரி செயற்படுத்தப்படுவதாக மதிப்பீடு செய்யப்பட்டுள்ளது. நிதி ஆணைக்குழு அல்லாது விசேடமாக அமைக்கப்பட்ட பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான வரிப் பேரவை (GST Council) பண்டங்களுக்கும் சேவைகளுக்குமான வருமான வரியை மத்திய அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் மாகாண அரசாங்கத்தின் சார்பிலும் பகிர்ந்துகொள்வதும், மாகாணங்களுக்கிடையில் ஒதுக்கீடு செய்வதை மேற்பார்வை செய்வதுமாகும். இது மத்திய அரசின் பிரதிநிதிகளையும், பிராந்திய அரசின் அமைச்சர்களையும் உள்ளடக்கியுள்ளது. ஒவ்வொரு பிராந்திய அரசாங்கத்திற்கும் சமமான பிரதிநிதித்துவம் வழங்கப்பட்டுள்ளது. உத்தேச பண்டங்கள் மற்றும் சேவைகளுக்கான வரி அரசியலமைப்புத் திருத்தம் (இதன் பெறுபேறாக) பிராந்திய அரசின் நிதி தவறுகள் அழிவுக்கு உட்படுகிறதென அஞ்சிய தமிழ்நாட்டுப் பிரதிநிதிகளின் நீக்கத்தை பொருட்படுத்தாமல் 2016 ஆகஸ்ட் மாதத்தில் அரச சட்டசபையின் (இரண்டாவது உறுப்பினர் சபை) அங்கீகாரத்தைப் பெற்றுக்கொண்டது. எனவே, இந்தியாவிற்கு முக்கிய வரி மீதான வளங்கள் அரசாங்கங்களுக்கிடையே விநியோகிப்பது ஒப்படைக்கப்பட்டது. இங்கு விசேட நெறிப்படுத்தலுடனான அரசியல்மயப்படுத்தப்பட்ட அரசாங்கங்களுக்கிடையிலான இரு சபைகள் உண்டு. அதிக அளவில் அரசியல் மயப்படுத்தப்பட்ட சபைகள் அடிக்கடி அரசாங்கங்களுக்கிடையே பிணக்குகளை ஏற்படுத்தின. இது பாரிய அளவில் ஒத்துழைப்பு ரீதியான ஜேர்மன் கூட்டாட்சிக்கு ஈடுபடுத்தப்பட்டது. இதன் சில மாகாண அரசாங்கங்கள் சட்டவாக்க ரீதியான நிதி சமத்துவத்திற்கான ஏற்பாடுகளை மீறியதாக குற்றம் சுமத்தப்பட்டு சமஷ்டி அரசாங்கமும் வேறு மாகாண அரசாங்கங்களுக்கும் எதிராக வழக்குத் தொடர்ந்துள்ளது.

மாநாட்டின்போது அனேகமான பங்குபற்றினர்கள் ஆளுனரும், மத்திய அரசாங்க உத்தியோகத்தர்களும் மேற்கொள்ளும் நடவடிக்கைகளின் பெறுபேறாக மாகாண அரசியலில் மத்திய அரசாங்கம் பலவந்தமாக உட்புகுவதைப்பற்றிய முறைப்பாடுகளைச் செய்தனர். மீண்டும் இத்தகைய அதிகாரங்கள் பற்றிய மட்டுப்பாடுகளை மிகத்தெளிவாக பரிந்துரைத்தல் வேண்டும் அல்லது குறைபாடுகளை அடையாளம்கண்டு திருத்த வேண்டும். இந்திய உயர்நீதிமன்றம் இடைநேர் விளைவாக அதன் ஜனாதிபதி நிருவாகம் பற்றிய வழக்கின்போது மேற்கொண்டது. 1990களின் ஆரம்பக் கட்டத்தில் பிராந்திய அரசியல் கட்சிகள் மிக சக்திவாய்ந்த நிலைக்கு மாறிய அரசியல் சூழமைவிலேயே இது சாத்தியமாகியது. அதேசமயம் இலங்கையைப் போல இந்தியாவிலும் ஒன்றிணைந்த தேசிய நிருவாக சேவை ஒன்றுண்டு. ஆனால், மாகாண மட்டத்தில் அரசியல் வகைப்பொறுப்பு பற்றிய நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்வதற்கு வழங்கப்பட்டுள்ள பிராந்திய அரசாங்கங்களின் மாகாண ரீதியான கொள்கைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு தடைவிதிக்கப்படுகிறதெனக் கருதக்கூடிய இந்திய நிருவாக சேவைகளின் அதிகாரிகளை இடமாற்றம் செய்யவேண்டுமெனக் கோரும் உரிமையுண்டு (துரதிர்வுடவசமாக அத்தகைய இடமாற்றங்கள் சிவில் சேவையாளர்களை மையப்படுத்திய முகவர்களென கருதக்கூடிய வகையிலேயே இடம்பெற்றுள்ளது. அனேகமாக

அவர்கள் மாகாண மட்டத்தில் ஊழல் தொடர்பான பாரதூரமான சம்பவங்களைச் சுட்டிக்காட்டி அம்பலப்படுத்துபவர்களாகச் செயற்பட்டுள்ளனர்).

அவ்வாறாயினும் இந்தியாவிலும் மாகாண மட்டத்தில் சிவில்சேவை ஊழியர்களில் அதிகப்படியானோர் மத்திய அரசாங்கத்தின் இந்திய சிவில் சேவையாளர்கள் அல்ல. மாகாணங்கள் (அல்லது பிராந்திய அரசுகள்) என்பவற்றால் ஆட்சேர்க்கப்பட்ட கீழ்மட்ட உத்தியோகத்தர்களாவர். எவ்வாறாயினும் கீழ்மட்ட சிவில் உத்தியோகத்தர்கள் மாகாண சபைகளின் பயனுறுதிக்கு எதிராகச் செயற்படும்போது அது இறுதியில் அவர்களது மாகாணத்தில் செயற்படுத்தப்படும் சபைகளின் அரசியல் வகைப்பொறுப்பை அடிமட்டத்தில் இருந்து உடைப்பதாகும். எனவே, மிகவும் சிரேஷ்ட மட்டங்களைத் தவிர அனைத்து சிவில் சேவையாளர்களும் (சிலவேளை நாட்டின் அனைத்து சிவில் சேவையாளர்களுக்கும் சார்பான தேவைகளை நிறைவேற்றும் ஒருசில குறைந்தபட்ச தேவைகளின் அளவினை நிர்ணயிக்கும் தேசிய மட்டத்திலான சட்டகத்தின்கீழ்) ஆட்சேர்ப்புச் செய்யப்படுதல், தொடர்பாக மாகாணங்களுக்கு வகைப்பொறுப்புக் கூறவேண்டிய பாரதூரமான காரணிகள் உண்டு.

இது சுயாட்சி பற்றிய விடயத்தை சிந்தித்துப் பார்ப்பதற்கான ஒரு மூலப்பொருளாக மாத்திரமே இது முன்வைக்கப்படுகிறது. இம்மாகாணங்களின் அதிகாரங்களை ஏற்றுக்கொள்வதற்கு விருப்பம் தெரிவிக்கும் இத்தெளிவான மாற்றங்களை வெளிப்படுத்தும் பல மட்ட அரசுகளில் கூடிய சுயாதீனத்தை எதிர்பார்க்கும் மாகாணங்களுக்கு, அதனை சிலசமயங்களில் கொள்கைகளில் உள்ளடக்கக்கூடிய வகையிலும் மறுபுறம் ஏனைய மாகாணங்கள் அதிலிருந்து வெளியே இருக்கவேண்டுமென்ற ஏற்பாடுகளும் காணக்கூடியதாக உள்ளமை கேள்விப்படாத ஒன்றல்ல. ஒரு கொள்கை என்ற அடிப்படையில் அனைத்து மாகாணங்களுக்கும் தமது தெரிவை மாற்றீடாக திறந்த முறையில் இருக்கும்வரை மேற்படி மாகாணங்களுக்கு அத்தகைய மாகாணங்களுக்கே உரித்தான தத்தமது தெரிவிற்கு முயற்சிப்பதற்கு முன்னர் அவற்றை நிவர்த்தி செய்யும் நிபந்தனைகள் தெளிவாக குறிப்பிடப்பட்டுள்ளமையாலும் அவசியமாயின் இவ்விடயத்தை மேலும் அரசாங்கங்களுக்கிடையே ஓர் இணக்கப்பாட்டை அல்லது தேசிய சட்டத்துறைக்கு உட்படுத்தக்கூடிய வகையில் இதிலிருந்து அரசியலமைப்பு சமசீர் நிலைமை ஓர் குழப்பகரமான நிலைமைக்கு உட்படுத்துவது அவசியமில்லை. அவ்வாறாயினும் இலங்கையின் தற்போதைய அதிகாரப் பகிர்வு முன்மொழிவுகள், அத்தகைய மாகாணங்களுக்கிடையிலான வேறுபாடுகளை புரிந்துகொள்ளுவது ஓர் கூருணர்ச்சி கொண்ட விடயமாக இருக்கலாம். மாற்றத்திற்கு உரித்தான 'தமது தெரிவு' முதலில் உபமாகாண மட்டத்தில் பரிசீலனைக்கு உட்படுத்த முடியும் (உதாரணமாக அவை உள்ளூராட்சியை உட்கட்டமைப்பில் இணைப்பதற்கு எவ்வாறு எதிர்பார்ப்பது என்ற விடயம் வேறு தற்றுணிபு எந்தெந்த மாகாணங்களுக்கு உரித்தாகும் என்ற அளவிற்கே அமைந்துள்ளது).

4. பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகம்

நாம் கவனத்திற்கொள்ள வேண்டிய இறுதி அம்சம் பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகத்தின் அவசியமாகும். அதாவது மையத்தின் சில தீர்மானங்கள் (நிறைவேற்று அல்லது சட்டவாக்கம்) மாகாணங்கள் அவற்றின் பயனுறுதிகளை நேரடியாகக் கவனத்திற்கொள்ளும் சந்தர்ப்பங்களில் மாகாணங்களின் ஆலோசனை அல்லது இணக்கப்பாட்டுடன் அவற்றை மேற்கொள்வது அவசியமாகும்.

மத்திய அரசாங்கம் மாகாணங்களின் சட்டவாக்க அதிகாரங்களுக்கு ஏற்புடைய சட்டங்களை அங்கீகரிக்கும்போது மாகாணங்களின் கருத்துக்கள் என்பன அவசியமாகும். உதாரணமாக தேசிய நெடுஞ்சாலை ஒன்றை அமைக்கும்போது உள்ளூராட்சியின்கீழ் நிலவும் புவியியல் பிரதேசத்தைச் சுவீகரிக்க நேரிடலாம் அல்லது மாகாணங்கள்மூலம் ஒரு பகுதியை அல்லது முழுமையாக செயற்படுத்துவது அவசியப்படும் தேசிய அபிவிருத்தி நிகழ்ச்சித்திட்டத்திற்கு அது அவசியப்படலாம். பன்மைத்துவ மட்ட அரசுகளுக்கு பகிர்ந்துகொள்ளும் பல்வேறு நிருவாகப் பொறிமுறைகள் உண்டு.

சட்டவாக்க விடயங்களின்போது இரண்டாவது உறுப்பினர்சபை மேற்கொள்ளக்கூடிய பங்களிப்பு அடிக்கடி மேலோங்கப்படும். சகல சந்தர்ப்பங்களிலும் அல்லாது அனேகமாக மாகாணங்கள் சமமாக பிரதிநிதித்துவப்படுத்தப்படுகிறது. (ஐக்கிய அமெரிக்காவின், சுவீற்சலாந்தின் அல்லது அனேகமான இலத்தீன் அமெரிக்க நாடுகளின் கூட்டாட்சிகளைப் போலவே, சில இரண்டாம் சபைகளில் சிறு அரசுகளில், உதாரணமாக ஜேர்மன் நாட்டின் பாரிய மாகாணங்களுக்கு இருப்பதுபோல சம அளவிற்கல்ல கூடிய பிரதிநிதித்துவம் இருக்கிறது). அதேசமயம் பல மட்டங்களிலான சில அரசுகளில் பாராளுமன்றம் இரண்டு சபைகளிலும் ஒவ்வொரு மாகாணத்தொகுதி சார்பு அளவில் எந்தவகையிலும் அவ்வளவு மாற்றத்தை ஏற்படுத்த மாட்டாது. (எ-கா: இந்தியா) விவாதத்திற்கு ஆளாகி இருப்பினும் இரண்டாவது சபைகளைவிட சிறு மாகாணங்களில் ஓரளவு கூடிய பிரதிநிதித்துவத்திற்கு அனுமதி வழங்கப்படும். அவற்றில் கீழ்ச்சபை (பாராளுமன்ற முறையில், அதேசமயம் அமைச்சரவையில்) உயர்மட்ட பிரதிநிதித்துவத்தின் மூலம் பயன்பெறக்கூடிய சனத்தொகை மிக அதிகமான மாகாணங்களுடன் நோக்கும்போது அவற்றின் பயனுறுதியைப் பாதுகாப்பது மிக முக்கியமாகும். எவ்வாறாயினும் எனது கருத்தின்படி தமது மாகாணங்களின் பயனுறுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் மாகாணங்களில் மக்கள் பிரதிநிதிகள் எவ்வளவு தூரம் சிறந்த அளவில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தி உள்ளனர் என்பது மிக முக்கியமாகும். நேரடியாகத் தெரிவு செய்யப்படும் ஐக்கிய அமெரிக்காவின் செனெட் சபை உறுப்பினர்கள் மிக சக்திவாய்ந்தவர்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு மக்கள் பிரதிநிதிகள் சபையில் உள்ள மேற்படி அரசில் .∴ மாகாணங்களில் அவர்களது சகபாடிகளைவிட தேசிய படிமத்தை கட்டியெழுப்புவதற்கான சந்தர்ப்பம் உண்டு. இரண்டாம் சபையில் மாகாணங்களைப் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தும் குழு மாகாண ஆளுனர் நிறுவனங்களோடு அதிகப்படியான நேரடி உறவு இருப்பின் மாகாண பிரதிநிதித்துவம் மிகச்சிறந்த மட்டத்தில் செயல்திறன் கொண்டதாக அமையும். இவ்வாறாக இரண்டாவதுசபை உறுப்பினர்கள் மறைமுகமாக மாகாண சபைகள்மூலம் (இந்தியாவைப் போல) தெரிவு செய்யப்படலாம். அல்லது அவர்கள் அத்தகைய சபைகள்மூலம் அவற்றை உள்ளார்ந்த ரீதியில் (பெல்ஜியத்தின் செனெட் சபை

உறுப்பினர்கள்) தெரிவுசெய்யப்படலாம். அவ்வாறு இல்லாவிடின் அவர்கள் (ஜேர்மன் நாட்டின் புன்டுஸ்ராட்டில் - சமஷ்டி சபையைப் போல) மாகாண நிறைவேற்றுநர்களால் (உள்ளார்ந்த ரீதியில்) பிரதிநிதிகள் என்ற வகையில் நியமிக்கப்பட முடியும். பாராளுமன்ற முறையில் அரசியல் பெரும்சக்திகள் அனேகமாக தமது அரசியல் பயணத்தை அமைச்சர் பதவிகள்மூலம் அல்லது நிறைவேற்றுநர் பதவிமூலம் முடிக்கின்றனர். எனவே, முதலமைச்சர்களும் மாகாண அமைச்சர்களும் மாகாணசபைகள்மூலம் மறைமுகமாக தெரிவுசெய்யப்படுவதன்மூலம், தமது தொகுதிகளுக்கு கடன்பட்டவர்களாக இருப்பதோடு இரண்டாவதுசபை உறுப்பினர்களைவிட மத்திய பிரதமரை அல்லது ஏனைய அமைச்சர்கள் உட்பட, கீழ்ச்சபையில் அவர்களின் கட்சிகளைச் சார்ந்த சகபாடிகளுக்கு அல்லது ஜனாதிபதிக்குகூட எதிராக எழுச்சியுறும் நிலைமைக்கு ஆளாகக்கூடிய வாய்ப்புண்டு. ஜேர்மனியில் ஆகக்குறைந்தபட்சம் இந்த மாகாண உறவுகள் இரண்டாவது சபையில் பிரதிநிதித்துவப்படுத்தக்கூடிய வகையில் ஒரே லென்டரின் அல்லது மாகாணத்தின் அனைத்து பாராளுமன்ற உறுப்பினர்களும் ஒரு குழுமமாக வாக்களிப்பது அவசியமென காணும்பட்சத்தில் மேலும் வலுவூட்டப்பட முடியும்.

உள்ளடக்கத்தைப் போலவே இரண்டாவது சபையின் அதிகாரமும் முக்கியமாகும். ஒருங்கியை அல்லது ஒரே விடயப் பொருள்கள் வலுவூட்டப்படுவதற்கு அமைவாக (ஒன்றில் மையத்தையும் மாகாணங்களையும் ஒரே சட்டவாக்கத்துறையில் செயற்பட ஏற்பாடு செய்வதால் அல்லது மாகாணங்களுக்கிடையே ஏனைய மாகாணங்களை சட்டவாக்க நடவடிக்கைகளுக்கு ஒப்படைப்பதன் காரணமாக) இரண்டாவது சபையின் அங்கீகாரத்தை எதிர்பார்க்கும் அவசியம் மிக வலுவடைகிறது. அரசியலமைப்புத் திருத்தங்கள் அல்லது மாகாண அதிகாரங்கள் அல்லது நிதி பகிர்விற்கு அல்லது அமுலாக்கத்திற்கு தாக்கம் செலுத்தும் நிதிச் சட்டங்களுக்கு இது ஏற்படையதாகும். அதேசமயம் இரண்டாவது சபை மாகாண அதிகாரங்களுக்கு இடையீடு செய்வதற்கோ அல்லது இடைநிறுத்துவதற்கோ மத்திய அரசாங்கத்திற்கு உதவக்கூடிய வகையில் அவசரகால சட்ட ஏற்பாடுகளுடன் உடன்படுவது இடம்பெறலாம். சில சமஷ்டி அரசுகளில் உயர்நீதிமன்ற நீதியரசர்களை பெயர் குறிப்பிட்டு நியமிப்பதற்கும் ஓர் உடன்பாடு அவசியமாகும்.

பன்மைத்துவ கட்டங்களின் நிருவாக முறையில் அனைத்து இரண்டாம் சபைகள் மாகாணத்தின் பயனுறுதியை பிரதிபலிக்கும்போது செயல்திறன் கொண்டதாக அமையாமல் இருக்கலாம். உதாரணமாக அங்கு உறுப்பினர்கள் முழுமையாக பிரதமரால் பெயர் குறிப்பிட்டு நியமிக்கப்படலாம். கனடாவின் செனெற் சபை உறுப்பினர்கள், மாகாணத்தின் பயனுறுதியை பிரதிநிதித்துவப்படுத்துகையில் ஒட்டுமொத்தமாக ஒரு செயலிழந்த தன்மையே காணப்படுகிறது. அத்தகைய சந்தர்ப்பங்களில் தேசிய அரசியலில் மாகாணத்தின் பயனுறுதியை இணைப்பதற்கு வேறு பொறிமுறையை அபிவிருத்தி செய்ய வேண்டும். இந்த மார்க்கங்கள் அனேகமாக இயல்பாகவே 'நிறைவேற்று' முறைமையைக் கொண்டிருக்கும். அதேசமயம் ஜேர்மனியைப் போலவே மாகாணங்களின் பயனுறுதியை பிரதிநிதித்துவம் செய்யக்கூடிய வகையில் மிகச் சிறந்த முறையில் தயாரிக்கப்பட்ட இரண்டாவது சபையில் உள்ள பன்மைத்துவ மட்டங்களிலான ஆட்சிமுறையை அதிகளவில் காணமுடிகிறது.

உயர்ந்த மட்டத்தில் அவை பரஸ்பர தேவைகள் பற்றிய பிரச்சினைகளை விழிக்கலாம். முதலமைச்சர்கள் (சிலசமயங்களில் பிரதமர் உட்பட சிலசமயங்களில் பிரதமர் இன்றி) ஒன்றாக அழைக்கப்படுவர். அதேசமயம் அமைச்சு மட்டத்தில் அல்லது சிரேஷ்ட சிவில்சேவை உத்தியோகத்தர் மட்டத்தில் சமமான கூட்டங்களைக்கூட்ட முடியும். பல்வேறு மட்டங்களைச் சார்ந்த நிருவாக முறைமைகள் பல்வகையாகும். எவ்வாறாயினும் இத்தகைய கூட்டங்கள் தாபனமயமாக்கப்படும்போது அதன் அளவிற்கேற்ப செயற்படும் (அதாவது சட்டவாக்கத் தேவைகளாகக் கருதப்படும், தமக்கே உரித்தான செயலகத்தைக் கொண்டுள்ள, இந்தியாவின் அரசுகளுக்கிடையிலான பேரவை என்ற விடயம் தொடர்பில் ஓர் அமைச்சரின் அல்லது பிரதமரின் அலுவலகத்திற்கு உட்பட்ட) உதாரணமாக பெல்ஜியம் நாட்டின் மாகாணங்கள்மீது அமுத்தம் செலுத்தக்கூடிய அனேகமான தேசிய அரசியலமைப்பு ஏற்பாடுகளை அமுலாக்குவதற்கு அரசாங்கங்களுக்கு இடையிலான உடன்படிக்கைமூலம் இடைநேர் விளைவான அங்கீகாரம் அல்லது சிலவேளைகளில் மாகாணங்களின் முன்ஆலோசனை (கடப்பாடு இல்லாத) அவசியமாகும்.

மேற்கூறிய பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாக இயந்திரம் தேசிய தீர்மானங்களை மேற்கொள்ளும் செயற்பாட்டை செயலற்ற இயல்பிற்கு குறைந்த இயல்பைக் கொண்டிருக்கலாம். ஆனால், அவ்வாறு இப்பொறிமுறை மாகாணங்களுக்கு அவற்றின் பயனுறுதியை நேரடியாகவோ அல்லது மறைமுகமாகவோ தாக்கத்தை ஏற்படுத்தும் முக்கிய தேசியக் கொள்கைகளின்போது கூடிய சக்திவாய்ந்த வகிபாகத்தை வழங்குகிறது. நேரகாலத்தோடு இத்தகைய தீர்மானங்களின்போது மாகாணங்களின் உள்ளீடுகளைப் பேணக்கூடிய வகையில் செயற்படுத்துகையில் குறைபாடுகளைத் தொடர்ந்தும் முறைவழியில் இருந்து கீழே போடுதல் மற்றும் மாகாண தேசிய அரசியலின் பயனுறுதியுடன் தொடர்புபடுத்துவதாகும். சில பல்மட்ட அரசுகளின் பன்மைத்துவ மொழிநிலைமைகள் இருப்பதோடு பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகம் (மாகாணங்களுக்கு ஏற்ற வகையில் பன்மொழி உடன்பாட்டிற்கு அமைய மேற்கொள்ள வேண்டியுள்ளது. இவ்வாறாக பெல்ஜியத்தின் இரண்டாவது சபை (கீழ்ச்சபை) உள் உறுப்பினர்கள் மாகாண தொகுதிகளுக்கமைய பிரிக்கப்படுவதில்லை. பதிலாக மொழித் தொகுதிகளின் அடிப்படையிலேயே பிரிக்கப்படுகின்றனர். அதேசமயம் சில சட்டவாக்கங்களின்போது (ஒவ்வொரு பிரதிநிதிகள் சபையும்) ஒவ்வொரு மொழித்தொகுதியின் பன்மைத்துவ அங்கீகாரம் அவசியமாகும். மொழி ஒரு மாகாணத்தில் அல்லது இரண்டு மாகாணங்களில் மாத்திரம் முக்கியத்துவம் வாய்ந்ததாக இருப்பின் அவற்றின் தேசிய மொழிச்சட்டம் பல மாகாணங்கள்மூலம் உதவி வழங்குகையில் அம்மொழிகள் சமூகத்தின் பயனுறுதிகளுக்கு பாதிப்பை ஏற்படுத்தக்கூடுமாயின் அத்தகைய ஏற்பாடுகள் பயனுள்ளதாக அமையலாம்.

இறுதியாக அதிகாரத்தைப் பகிர்ந்துகொண்டு நிருவாக இயந்திரம் மத்திய அரசில் அவசியப்படாமல் இருக்கலாம். அதேசமயம் அவை இனரீதியாக முரண்பாடான இனங்களைக்கொண்ட மாகாணங்களுக்கு அவசியப்படலாம். இம் மாகாணங்கள் எப்போதும் அதனைவிட கூடுதலான இனரீதியான சமமான இனங்களின் அலகுகளாகப் பிரிப்பது இலகுவானதல்ல. இதற்கமைய விரும்பிய அளவில் இதனை சாத்தியப்படுத்த முடியாது.

வடகீழ் இந்திய பிராந்திய அரசுகளின் (அசாம், நாகலந்து, மிசோராம்) நிலையற்ற தன்மைக்கு பல காரணிகள் உண்டு. ஆனால், இவற்றில் ஒன்றாக மேற்படி மாகாணங்களுக்குள் ஒரு இனத்துவக் குழுவிற்கு இருக்கும் கவனிக்கப்படத்தக்க பல சிறு தொகுதிகளின் செலவினத்தில் அரசியல் அதிகாரம் சர்வாதிகார ரீதியில் பயன்படுத்தும் ஆற்றலாகும். உரிமைகள் சட்டத்திற்கு ஏதோவொரு வகையில் இவ்வரிமைகளைப் பாதுகாக்க முடியும். ஆனால் பல இனங்களைக் கொண்ட மாகாணங்களில் நிறைவேற்றுத்துறை மற்றும் பொலிஸ் போன்ற நிறுவனங்கள் ஒரு இனத்துவக் குழுமத்தின்மூலம் ஆதிபத்தியம் கொண்டதாக செயற்படுமேயாயின் அத்தகைய சிறுபான்மை உரிமைகளை அமுல்படுத்துவதற்கு எவ்வளவு இடம் இருக்கும். பாரிய அளவில் வித்தியாசமான இனங்கள் இம்மாகாணங்களின் நிருவாகத்தை மாகாண மட்டத்தில் பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகத்திற்காக அல்லது அதிகாரத்தைப் பகிர்வதற்கு கூடிய சக்திவாய்ந்த பொறிமுறையை ஏற்படுத்திக்கொண்டிருப்பின் வடகிழக்கு இந்தியாவின் இனத்துவ வன்முறையை குறிப்பிடத்தக்க அளவு தவிர்ந்துக்கொள்ளக் கூடியதாக இருந்திருக்கும். இவ்வாறாக பகிர்ந்துகொள்ளும் நிருவாகத்திற்கு பன்மைத்துவ அரசுகளினதும், பன்மைத்துவ மாகாணங்களினதும் நிலையான தீர்வு குறிப்பிடத்தக்க வகையில் அமைதல் வேண்டும். இலங்கையை ஒரு நாடாக வைத்திருப்பதில் குறைந்தபட்சம் சுயாட்சியைப் போலவே பகிர்ந்துகொள்ளும் ஆட்சியும் முக்கியமாகும்.

முடிவுரையாக உங்கள் அரசியலமைப்பு பற்றிய கலந்துரையாடல்களுக்கு எனது உற்சாகமான நல்வாழ்த்துக்களைத் தெரிவிக்கின்றேன். உங்களுக்கு இருக்கக்கூடிய அதிக எதிர்பார்ப்புக்கள் அல்லது சிந்தனைகளை நோக்கி விழிப்பது எனக்கு பாரிய மகிழ்ச்சியை அளிக்கிறது. (மேலே உள்ள மின்னஞ்சல் முகவரியோடு என்னோடு தொடர்புகொள்ளலாம்).

இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய மாகாண சபைகளின் மாநாடு
06 – 07 ஆகஸ்ட் 2016, ஹெரிற்றன்ஸ் ஹோட்டல், நீர்கொழும்பு

நிகழ்ச்சி நிரல்

5 ஆகஸ்ட் 2016, வெள்ளிக்கிழமை

20:00 மாநாட்டு இரவு போசனம்

6 ஆகஸ்ட் 2016, சனிக்கிழமை

09:00-09:30 வரவேற்புரை

09:30-11:00 பொதுச்சபைக் கலந்துரையாடல்: மாகாண சபைகள் தொடர்பான கடந்தகால அனுபவங்களும் எதிர்காலத் தேவைகளும் பற்றிய பார்வை
11:00-11:30 இடைவேளை

11:30-13:00 பொதுச்சபைக் கலந்துரையாடல் தொடர்ச்சி: மாகாண சபைகள் தொடர்பான கடந்தகால அனுபவங்களும் எதிர்காலத் தேவைகளும் பற்றிய பார்வை
13:00-14:00 மதிய உணவு

14:00-16:00 அமர்வுகளின் பல்வகைக் கூறுகள் : திட்டவட்டமான அக்கறைகள் தேவைகள் அபிலாசைகள் பற்றி ஒவ்வொரு மாகாண சபைகளுடனும் இடம்பெறும் கலந்துரையாடல்.

16:00-16:30 இடைவேளை

16:30-18:30 பொதுச் சபையில் குழுச் சமர்ப்பணங்கள் சமர்ப்பித்தல் (பிரதான விடயங்கள்) தொடர்பாக ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனித்தனியே சாராம்ச அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும். ஒரு மாகாணத்திற்கு 15 நிமிடங்கள் வழங்கப்படும்.

19:30 விருந்துபசாரமும் இரவு உணவும்

8 ஆகஸ்ட் 2016, ஞாயிற்றுக்கிழமை

09:00-11:00 தொனிப் பொருள்களை அடிப்படையாகக் கொண்ட அமர்வுகள் (பொலிஸ் அதிகாரங்கள், அரசு காணிகள், நிதி, ஒருங்கியல் விடயங்கள், ஏனையவை, நிபுணர்கள் வளப்பகிர்வாளர்களாகப் பங்குபற்றுவார்கள்)

11:00-11:30 இடைவேளை

11:30-13:30	பொதுச் சபையில் குழுச் சமர்ப்பணங்கள் சமர்ப்பித்தல் பிரதான விடயங்கள் தொடர்பாக ஒவ்வொரு மாகாணமும் தனித்தனியே சாராம்ச அறிக்கை சமர்ப்பிக்கும். ஒரு மாகாணத்திற்கு 15 நிமிடங்கள் வழங்கப்படும்.
13:30-14:30	மதிய உணவு
14:30-15:00	பொது அக்கறைகளும் தேவைகளும் பற்றிய பொதுக் கலந்துரையாடல்
15:00-15:15	இடைவேளை
15:15-17:00	பொதுவான அக்கறைகளும் தேவைகளும் பற்றிய ஓர் ஆவணத்திற்கு இணக்கப்பாடு காணுதல்
17:00	பத்திரிகை மாநாடு

**இலங்கைக்கான புதிய அதிகாரப் பகிர்வு பற்றிய மாகாண சபைகளின் மாநாடு
06 – 07 ஆகஸ்ட் 2016, ஹெரிற்றன்ஸ் ஹோட்டல், நீர்கொழும்பு**

பங்குபற்றுநர்களின் பெயர் பட்டியல்

இல.	பெயர்	பதவி
01.	திரு.ஏ.சீ.ஜி.அத்தநாயக்கா	
02.	திரு.ஏ.எம்.அனீ.பி. லெப்பே	பிரதம சட்ட உத்தியோகத்தர், கிழக்கு மாகாணசபை
03.	பேராசிரியர்.ஏ.எம்.நவரட்ன பண்டார	நிபுணர் குழு உறுப்பினர், அரசியலமைப்புப் பேரவை
04.	திரு.ஏ.எம்.எஸ்.அபேகுணரட்ன	
05.	திரு.ஏ.எம்.எஸ்.என்.அத்தபத்து	
06.	கௌரவ அஜித் ஜோசப் தபரேரா	உறுப்பினர், வடமேல் மாகாணசபை
07.	கௌரவ அமரா பியசீலி ரத்நாயக்க	ஆளுநர், வடமேல் மாகாணசபை
08.	திரு.ஆனந்த குலரத்ன	வடமத்திய மாகாணசபை ஆளுநர் கௌரவ பீ.பி. திசாநாயக்கவின் பிரதிநிதி
09.	கௌரவ ஒஸ்டின் பெர்னாண்டோ	ஆளுநர், கிழக்கு மாகாணசபை
10.	செல்வி.சி.டி.பாக்கியா மனோரி	சட்ட உத்தியோகத்தர், மேல் மாகாணசபை
11.	திரு.சி.லக்ஸ்மன்	
12.	கௌரவ டி.ஏ.சாமர சம்பத் தசநாயக்க	முதலமைச்சர், ஊவா மாகாணசபை
13.	திரு.டி.எம்.எல்.பண்டாரநாயக்க	ஊவா மாகாணசபை பிரதம

		செயலாளர் திரு.காமினி ராஜகருணா அவர்களின் பிரதிநிதி
14.	திரு.டமியனோ அஞ்சலோ சுகைற்றமதி	நிகழ்ச்சித்திட்ட உத்தியோகத்தர், சுவிஸ் பெடரல் வெளிநாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம்
15.	கௌரவ தர்மசிநி திசாநாயக்க	முதலமைச்சர், வடமேல் மாகாணசபை
16.	திரு.டிலான் விஜேசேகர	
17.	கலாநிதி விக்னேஸ்வரன்	நிபுணர்
18.	செல்வி காயத்திரி நர்மதா டி சில்வா	தென்மாகாண மாகாணசபை ஆளுநரின் பிரதிநிதி
19.	திரு. எச்.டி.எஸ்.இந்திரஜித்	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
20.	திரு.ஹேரத் பி.குலரத்ன	பிரதம செயலாளர் சபரகமுவ மாகாணசபை
21.	கௌரவ சான் விஜயலால் டி சில்வா	முதலமைச்சர், தென்மாகாண சபை
22.	திரு.ஐ.எல் திசாநாயக்க	சட்ட உத்தியோகத்தர் மேல்மாகாணசபை
23.	கௌரவ.இந்திராணி தசநாயக்க	உறுப்பினர் வடமேல் மாகாணசபை
24.	கௌரவ இசுர தேவப்பிரிய	முதலமைச்சர் மேல் மாகாணசபை
25.	திரு.ஜே.சுரேஷ்குமார்	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
26.	திரு.ஐயந்த விஜயரத்ன	பிரதம செயலாளர் வடமேல் மாகாணசபை
27.	திரு.கே.திலகரத்ன	பிரதம செயலாளர் வடமத்திய மாகாணசபை
28.	கௌரவ கே.சி.லோகேஸ்வரன்	ஆளுநர், மேல்மாகாணசபை
29.	திரு.கே.எம்.இஷ்ட் ஹிமாலி பிரியங்கிக்கா	பிரதம சட்ட உத்தியோகத்தர் ஊவா மாகாணசபை
30.	திரு.கீர்த்தி ராஜபக்ஷ	மத்திய மாகாணசபை - ஆளுநர் கௌரவ நிலுக்கா ஏக்கநாயக்க அவர்களின் சார்பில் ஆளுநரின் மதியுரைஞர்
31.	திரு.லஹிரு கித்தலகம	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

32.	திரு.லால் விஜயநாயக்க	நிபுணர்
33.	திரு.லலித் டொடவற கொட்டுவ	
34.	திரு.லியோ பெர்னாண்டோ	நிபுணர்
35.	திரு.எம்.எஸ்.பிரேமவன்ச	பிரதம செயலாளர், மத்திய மாகாணசபை
36.	திரு.எம்.வீ.பீ. ஜனத் சித்திரலால் பெர்னாண்டோ	உறுப்பினர், வடமேல் மாகாண சபை
37.	திரு.மஞ்சள கஜநாயக்க	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
38.	திரு.மீரா ஷாகிப் உதுமா லெப்பே	உறுப்பினர் கிழக்கு மாகாணசபை
39.	திரு.மைக்கல் மெண்டிஸ்	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
40.	திரு.எஸ்.சிவகுருநாதன்	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
41.	திரு.என்.எம்.எஸ்.கே.நவரயக்கே	
42.	திருமதி என்.சுகந்தி	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
43.	திரு.நெலும் விஜயபால	
44.	கலாநிதி நிக்கொலஸ் ஸ்ரெட்லர்	நிபுணர்
45.	திரு.நில்சான் பொன்சேக்கா	DRI
46.	கௌரவ பி.ஐங்கரன் நேசன்	அமைச்சர், வடமேல் மாகாணசபை
47.	திரு.பீ.டபிள்யூ.கே.டிஸ்னா சந்திரசேகர	பிரதம சட்ட உத்தியோகத்தர், சபரகமுவ மாகாணசபை
48.	திரு.பாலித்த நாணாயக்கர	
49.	திரு.பராக்கரம தஹாநாயக்க	உரை பெயர்ப்பாளர்
50.	போல் நிபே	DRI
51.	பிரியங்கா ஹெட்டியாராச்சி	WFD
52.	கௌரவ ஆர்.என்.ரத்நாயக்க	கௌரவ எதிர்கட்சித் தலைவர் ஊவா மாகாணசபை
53.	ஆர்.வெமுனாநாயக்க	
54.	கௌரவ ரெஜினோல்ட் குரே	ஆளுநர், வடமாகாண சபை
55.	கௌரவ ரேணுகா ஹேரத்	எதிர்கட்சித் தலைவர் மத்திய

		மாகாணசபை
56.	திரு.ரோஹண பண்டார விஜயசுந்தர	
57.	செல்வி ருவந்தி வக்வல்ல	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
58.	திரு.எஸ்.ஏ.எம்.சப்.பிராஸ்	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
59.	திரு.எஸ்.எல்.முனாஸ்	
60.	கௌரவ .எஸ்.எம்.பேசல ஜயரத்ன பண்டார	முதலமைச்சர், வடமத்திய மாகாணம்
61.	திரு.எஸ்.எம்.எஸ்.தென்னக்கோன்	
62.	திரு.எஸ்.மகேஸ்வரன்	உரை பெயர்ப்பாளர்
63.	கௌரவ எஸ்.சிந்திரன்	பாராளுமன்ற உறுப்பினர்
64.	கௌரவ எஸ்.தண்டாயுதபாணி	எதிர்கட்சித் தலைவர் கிழக்கு மாகாணசபை
65.	கௌரவ எஸ்.தவராஜா	எதிர்கட்சித் தலைவர் வடமாகாண சபை
66.	செல்வி ஏஸ்.வை.சரண்யா	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
67.	திரு.சமன் சேனாநாயக்க	பணிப்பாளர், வடமேல் மாகாணசபை
68.	கௌரவ சரத் ஏக்கநாயக்க	முதலமைச்சர், மத்திய மாகாணசபை
69.	செஹாரா அத்துகோறள	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
70.	கலாநிதி ஜயம்பதி விக்கிரமரத்ன	பிரதமரின் பாராளுமன்றச் செயலாளர், அரசியலமைப்புச் சபையின் நெறிப்படுத்தும் குழுவின் உறுப்பினர்
71.	திரு.தரிந்த லியனகே	
72.	கௌரவ தென்னக்கோன் நிலமே	எதிர்க்கட்சித் தலைவர் தென்மாகாண சபை
73.	திரு.திம்பிரயாகம பண்டார	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
74.	கௌரவ யூ.சசில் கிந்தெல்பிட்டிய	உறுப்பினர் மேல் மாகாணசபை
75.	திரு.உதய எதிரிமான	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்

76.	திரு.வீ.கே.நாணாயக்கார	மாகாணசபைகள் மற்றும் உள்ளூராட்சி அமைச்சரின் மதியுரைஞர்
77.	திரு.வேலாயுதம் ரீதுதீபன்	உறுப்பினர், ஊவா மாகாணசபை
78.	கலாநிதி பாக்கியசோதி சரவணமுத்து	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
79.	கலாநிதி வில்பிரட் ஸ்வென்டன்	நிபுணர்
80.	கௌரவ டபிள்யூ சோமதாச	எதிர்கட்சித் தலைவர், சபரகமுவ மாகாணசபை
81.	கலாநிதி அசங்க வெலிகல	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்
82.	கௌரவ இஷ்ட் ஏ. நஸீர் அகமட்	முதலமைச்சர் கிழக்கு மாகாணசபை
83.	திரு.லயனல் குருகே	மாற்றுக்கொள்கைகளுக்கான நிலையம்